

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 269

Anul 50

Ediția în limba română

Comunicări și informări

10 noiembrie 2007

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
	IV <i>Informări</i>	
	INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 269/01	Ultima publicație a Curții de Justiție în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 247, 20.10.2007	1
	V <i>Anunțuri</i>	
	PROCEDURI JURISDICȚIONALE	
	Curtea de Justiție	
2007/C 269/02	Alegerea președinților camerelor de trei judecători	2
2007/C 269/03	Repartizarea judecătorilor în camerele de trei judecători	2
2007/C 269/04	Liste pentru stabilirea compunerii completelor de judecată	2
2007/C 269/05	Desemnarea primului avocat general	3
2007/C 269/06	Depunerea jurământului de către noii membri ai Tribunalului de Primă Instanță	3

RO

Preț: 18 EUR

(continuare în pagina următoare)

2007/C 269/07	Cauza C-227/04 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 — Maria-Luise Lindorfer/Consiliul Uniunii Europene (Recurs — Funcționari — Transferul drepturilor de pensie — Activități profesionale anterioare intrării în serviciul Comunităților — Calculul anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii — Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Dispoziții generale de aplicare — Principiul nediscriminării — Principiul egalității de tratament)	3
2007/C 269/08	Cauza C-260/04: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor — Concesiuni ale unui serviciu public — Reînnoirea a 329 de concesiuni pentru gestionarea și colectarea de pariuri pe cursele hipice fără a se recurge la o procedură de licitație — Obligațiile de publicitate și de transparență)	4
2007/C 269/09	Cauza C-16/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) — The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari/Secretary of State for the Home Department (Acord de asociere CEE-Turcia — Articolul 41 alineatul (1) din protocolul adițional — Clauză de „standstill” — Domeniu de aplicare — Legislație a unui stat membru prin care au fost introduse, ulterior intrării în vigoare a protocolului adițional, noi restricții în ceea ce privește admiterea pe teritoriul propriu a resortisanților turci în scopul exercitării libertății de stabilire)	4
2007/C 269/10	Cauza C-76/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Köln — Germania) — Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz/Finanzamt Bergisch Gladbach (Articolul 8a din Tratatul CE (devenit, în urma modificării, articolul 18 CE) — Cetățenie europeană — Articolul 59 din Tratatul CE (devenit, în urma modificării, articolul 49 CE) — Libertatea de a presta servicii — Legislație în materie de impozit pe venit — Taxe de școlarizare — Drept de deducere limitat la taxele de școlarizare plătite unor instituții private naționale)	5
2007/C 269/11	Cauza C-287/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Centrale Raad van Beroep — Țările de Jos) — D.P.W. Hendrix/Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Articolul 12 CE, articolul 17 CE, articolul 18 CE și articolul 39 CE — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 alineatul (2a) și articolul 10a, precum și anexa IIa — Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Articolul 7 alineatul (1) — Prestații speciale necontributive — Prestația olandeză pentru tinerii cu handicap — Caracter neexportabil)	5
2007/C 269/12	Cauza C-297/05: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos (Identificarea și inspecția tehnică auto obligatorie înainte de înmatricularea vehiculelor într-un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Directivele 96/96/CE și 1999/37/CE — Recunoașterea certificatelor de înmatriculare eliberate și a inspecțiilor tehnice auto efectuate în alte state membre)	6
2007/C 269/13	Cauza C-304/05: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Evaluarea efectelor asupra mediului ale lucrărilor de amenajare a pistelor de schi)	7
2007/C 269/14	Cauza C-307/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 septembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Social de San Sebastián — Spania) — Yolanda Del Cerro Alonso/Osakidetza (Servicio Vasco de Salud) (Directiva 1999/70/CE — Clauza 4 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată — Principiul nediscriminării — Noțiunea „condiții de încadrare în muncă” — Sporuri pentru vechime în muncă — Includere — Motive obiective care justifică o diferență de tratament — Lipsă)	7

2007/C 269/15	Cauza C-318/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18 CE, 39 CE, 43 CE și 49 CE — Legislație în materie de impozit pe venit — Taxe de școlarizare — Drept de deducere limitat la taxele de școlarizare plătite unor instituții private naționale) 8	8
2007/C 269/16	Cauza C-388/05: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Conservarea habitatelor naturale — Faună și floră sălbatică — Aria de protecție specială „Valloni e steppe pedegarganiche”) 8	8
2007/C 269/17	Cauza C-431/05: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal de Justiça — Portugalia) — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda/Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda (Acordul privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț — Articolul 33 din Acordul TRIPs — Brevete — Durată minimă a protecției — Legislație a unui stat membru care prevede o durată mai redusă — Articolul 234 CE — Competența Curții — Efect direct) 9	9
2007/C 269/18	Cauzele conexate C-439/05 P și C-454/05 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2007 — Land Oberösterreich, Republica Austria/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Directiva 2001/18/CE — Decizia 2003/653/CE — Diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic — Articolul 95 alineatul (5) CE — Dispoziții de drept intern care derogă de la o măsură de armonizare, justificate de dovezi științifice noi, precum și de o problemă specifică unui stat membru — Principiul contradictorialității) 9	9
2007/C 269/19	Cauza C-443/05 P: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 septembrie 2007 — Common Market Fertilizers SA/Comisia Comunităților Europene (Recurs — Taxe antidumping — Articolul 239 din Codul Vamal — Remiterea drepturilor de import — Articolul 907 primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Interpretare — Legalitate — Decizia Comisiei — Grup de experți reuniți în cadrul Comitetului Codului Vamal — Entitate distinctă pe plan funcțional — Articolul 2 și articolul 5 alineatul (2) din Decizia 1999/468/CE a Consiliului — Articolul 4 din Regulamentul de procedură al Comitetului Codului Vamal — Condiții de aplicare a articolului 239 din Codul Vamal — Inexistența neglijenței evidente) 10	10
2007/C 269/20	Cauza C-458/05: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Oberster Gerichtshof — Austria) — Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic/Princess Personal Service GmbH (PPS) (Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Transfer de întreprinderi — Noțiunea „transfer” — Întreprindere de muncă temporară) 10	10
2007/C 269/21	Cauza C-17/06: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Nancy — Franța) — Céline SARL/Céline SA (Mărci — Articolul 5 alineatul (1) litera (a) și articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Prima Directivă 89/104/CEE — Dreptul titularului unei mărci înregistrate de a se opune utilizării de către un terț a unui semn identic cu marca — Utilizarea semnului ca denumire socială, nume comercial sau emblemă — Dreptul terțului de a-și utiliza numele) 11	11

2007/C 269/22	Cauza C-74/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 90 CE — Taxă la înmatricularea vehiculelor de ocazie importate — Determinarea valorii impozabile — Deprecierea vehiculelor întemeiată numai pe vechime — Publicitatea criteriilor de calcul — Posibilitatea de a contesta aplicarea modului de calcul forfetar)	11
2007/C 269/23	Cauza C-84/06: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staat der Nederlanden/Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV (Codul comunitar cu privire la medicamentele de uz uman — Articolele 28 CE și 30 CE — Autorizație de introducere pe piață și înregistrare — Medicamente antroposofice)	12
2007/C 269/24	Cauza C-116/06: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tampereen käräjäoikeus — Finlanda) — Sari Kiiski/Tampereen kaupunki (Egalitate de tratament între bărbați și femei — Protecția lucrătoarelor gravide — Articolul 2 din Directiva 76/207/CEE — Dreptul la concediul de maternitate — Articolele 8 și 11 din Directiva 92/85/CEE — Consecințe asupra dreptului de a obține o modificare a duratei unui „concediu pentru educare”)	12
2007/C 269/25	Cauza C-177/06: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei (Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare — Incompatibilitate cu piața comună — Decizia Comisiei — Executare — Abrogarea schemei de ajutor — Suspendarea ajutoarelor neacordate încă — Recuperarea ajutoarelor puse la dispoziție — Neîndeplinirea obligațiilor — Apărări — Nelegalitatea deciziei — Imposibilitate absolută de executare)	13
2007/C 269/26	Cauza C-193/06 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 septembrie 2007 — Société des Produits Nestlé SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Quick restaurants SA (Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marcă figurativă conținând elementul verbal „QUICKY” — Opoziția titularului mărcilor verbale naționale anterioare QUICKIES — Risc de confuzie — Aprecieri globală)	14
2007/C 269/27	Cauza C-234/06 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2007 — Il Ponte Finanziaria SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), F.M.G. Textiles Srl, fostă Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Recurs — Marcă comunitară — Înregistrarea mărcii BAINBRIDGE — Opoziția titularului mărcilor naționale anterioare care au în comun componenta „Bridge” — Respingerea opoziției — Familie de mărci — Dovada utilizării — Noțiunea de „mărci defensive”)	14
2007/C 269/28	Cauza C-371/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 20 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Benetton Group SpA/G-Star International BV (Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolul 3 alineatul (1) litera (e) a treia liniuță și alineatul (3) — Semn — Formă care dă valoare substanțială produsului — Utilizare — Campanii publicitare — Putere de atracție a formei, dobândită anterior cererii de înregistrare, datorită notorietății sale ca semn distinctiv)	15
2007/C 269/29	Cauza C-381/06: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/14/CE — Informarea și consultarea lucrătorilor — Netranspunerea în termenul prevăzut)	15

2007/C 269/30	Cauza C-400/06: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Codirex Expeditie BV/Staatssecretaris van Financiën (Tariful Vamal Comun — Nomenclatură Combinată — Clasificare tarifară — Subpoziția 0202 30 50 — Bucăți de carne congelată și dezosată dintr-o parte a sfertului anterior din animale din specia bovine) 16	16
2007/C 269/31	Cauza C-315/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Klagenfurt (Austria) la 9 iulie 2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH/Claudia Schmidt 16	16
2007/C 269/32	Cauza C-316/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Verwaltungsgericht Gießen (Germania) la 9 iulie 2007 — Markus Stoß/Wetteraukreis 16	16
2007/C 269/33	Cauza C-330/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) la 16 iulie 2007 — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH/Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs 17	17
2007/C 269/34	Cauza C-332/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 17 iulie 2007 — Josef Holzinger/Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur 17	17
2007/C 269/35	Cauza C-337/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart (Germania) la 20 iulie 2007 — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen 18	18
2007/C 269/36	Cauza C-339/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 20 iulie 2007 — Christopher Seagon, Rechtsanwalt, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium N.V. 18	18
2007/C 269/37	Cauza C-350/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sächsischen Landessozialgerichts (Germania) la 30 iulie 2007 — Kattner Stahlbau GmbH/Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft 19	19
2007/C 269/38	Cauza C-358/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichts Stuttgart (Germania) la 2 august 2007 — Kulpa Automatenervice Asperg GmbH/Land Baden-Württemberg 19	19
2007/C 269/39	Cauza C-359/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart (Germania) la 2 august 2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH/Land Baden-Württemberg 19	19
2007/C 269/40	Cauza C-360/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de des Verwaltungsgerichts Stuttgart (Germania) la 2 august 2007 — Andreas Kunert/Land Baden-Württemberg 20	20
2007/C 269/41	Cauza C-361/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil de prud'hommes de Beauvais (Franța) la 2 august 2007 — Olivier Polier/Najar EURL 20	20
2007/C 269/42	Cauza C-362/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance du VII ^{ème} arrondissement de Paris (Franța) la 2 august 2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH/Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects 21	21
2007/C 269/43	Cauza C-363/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance du VII ^{ème} Arrondissement de Paris (Franța) la 2 august 2007 — Hewlett Packard International SARL/ Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects 21	21
2007/C 269/44	Cauza C-369/07: Acțiune introdusă la 3 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă 22	22

2007/C 269/45	Cauza C-375/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 3 august 2007 — Staatssecretaris van Financiën/Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV	23
2007/C 269/46	Cauza C-376/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden la 3 august 2007 — Staatssecretaris van Financiën/Kamino International Logistics BV	23
2007/C 269/47	Cauza C-378/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 8 august 2007 — Kyriaki Angelidaki și alții/Nomarchiaki Aftodioikisi Rethimnis	24
2007/C 269/48	Cauza C-379/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 8 august 2007 — Charikleia Gianoudi/Dimos Geropotamou	25
2007/C 269/49	Cauza C-380/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 8 august 2007 — Georgios Karabousanos și Sofoklis Michopoulos/Dimos Geropotamou	27
2007/C 269/50	Cauza C-381/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 8 august 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS/Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables	29
2007/C 269/51	Cauza C-385/07 P: Recurs introdus la 13 august 2007 de Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 24 mai 2007 în cauza T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH/Comisia Comunităților Europene, susținută de Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme și Belland Vision GmbH	29
2007/C 269/52	Cauza C-391/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 20 august 2007 — Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas	30
2007/C 269/53	Cauza C-396/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 27 august 2007 — Mirja Juuri/Fazer Amica Oy	30
2007/C 269/54	Cauza C-397/07: Acțiune introdusă la 27 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei	31
2007/C 269/55	Cauza C-400/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio la 29 august 2007 — SALF SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute	32
2007/C 269/56	Cauza C-401/07: Acțiune introdusă la 29 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos	33
2007/C 269/57	Cauza C-405/07 P: Recurs introdus la 3 septembrie 2007 de Regatul Țărilor de Jos împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 27 iunie 2007 în cauza T-182/06, Regatul Țărilor de Jos/Comisia Comunităților Europene	33
2007/C 269/58	Cauza C-406/07: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă	34
2007/C 269/59	Cauza C-414/07: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Republica Polonă) la 10 septembrie 2007 — Magoora sp. z o.o./Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie	35

2007/C 269/60	Cauza C-421/07: Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 13 septembrie 2007 — Acțiune penală împotriva Frede Damgaard	35
2007/C 269/61	Cauza C-425/07 P: Recurs introdus la 14 septembrie 2007 de AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 12 iulie 2007 în cauza T-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias/Comisia Comunităților Europene	36
2007/C 269/62	Cauza C-427/07: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda	36
2007/C 269/63	Cauza C-431/07 P: Recurs introdus la 18 septembrie 2007 de Bouygues SA și Bouygues Télécom SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 4 iulie 2007 în cauza T-475/04, Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia Comunităților Europene	37
2007/C 269/64	Cauza C-433/07: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	38
2007/C 269/65	Cauza C-434/07: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	38
2007/C 269/66	Cauza C-435/07: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză	39
2007/C 269/67	Cauza C-436/07 P: Recurs introdus la 14 septembrie 2007 de Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 12 iulie 2007 în cauza T-312/05, Comisia Comunităților Europene/Efrosyni Alexiadou	39

Tribunalul de Primă Instanță

2007/C 269/68	Alegerea președintelui Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene	40
2007/C 269/69	Alegerea președinților camerelor	40
2007/C 269/70	Repartizarea judecătorilor pe camere	40
2007/C 269/71	Compunerea Marii Camere	41
2007/C 269/72	Ședința plenară	41
2007/C 269/73	Camera de recurs	42
2007/C 269/74	Criterii de repartizare a cauzelor către camere	42
2007/C 269/75	Desemnarea judecătorului loțiitor al președintelui Tribunalului în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii	42
2007/C 269/76	Cauzele conexe T-8/95 și T-9/95: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 27 septembrie 2007 — Pelle și Konrad/Consiliul și Comisia („Răspundere extracontractuală — Lapte — Prelevare suplimentară — Cantitate de referință — Regulamentul (CEE) nr. 2187/93 — Despăgubirea producătorilor — Suspendarea prescripției”)	42

2007/C 269/77	Cauze conexate T-125/03 și T 253/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 septembrie 2007 — Akzo Nobel Chemicals și Akcros Chemicals/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Procedură administrativă — Competențe de investigație ale Comisiei — Documente sechestrate în cursul unei investigații — Protecția confidențialității comunicărilor între avocați și clienți — Admisibilitate”)	43
2007/C 269/78	Cauza T-375/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Măsuri de promovare a utilizării materialelor pentru izolații produse din materii prime regenerabile — Decizie de declarare a compatibilității ajutoarelor cu piața comună — Procedura preliminară de examinare — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Noțiunea de părți în cauză în sensul articolului 88 alineatul (2) CE — Obligația Comisiei de a iniția procedura contradictorie”)	44
2007/C 269/79	Cauza T-418/03: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 27 septembrie 2007 — La Mer Technology/OAPI — Laboratoires Goëmar (LA MER) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale LA MER — Marcă națională verbală anterioară LABORATOIRE DE LA MER — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 43 alineatele(1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94”)	44
2007/C 269/80	Cauza T-201/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 septembrie 2007 — Microsoft/Comisia Comunităților Europene („Concurență — Abuz de poziție dominantă — Sisteme de operare pentru PC-uri client — Sisteme de operare pentru servere pentru grupuri de lucru — Playere multimedia ce permit o recepție continuă — Decizie de constatare a încălcărilor articolului 82 CE — Refuzul întreprinderii dominante de a furniza informațiile privind interoperabilitatea și de a autoriza utilizarea acestora — Condiționarea de către întreprinderea dominantă a furnizării sistemului său de operare pentru PC-uri client de achiziționarea simultană a playerului său multimedia — Măsuri corective — Desemnarea unui mandatar independent — Amendă — Stabilirea cuantumului — Proportionalitate”)	45
2007/C 269/81	Cauza T-240/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 septembrie 2007 — Franța/Comisia Comunităților Europene („Comunitatea Europeană a Energiei Atomice — Investiții — Comunicarea proiectelor de investiție Comisiei — Proceduri de efectuare — Regulamentul (Euratom) nr. 1352/2003 — Necompetența Comisiei — Articolele 41 EA-44 EA — Principiul securității juridice”)	46
2007/C 269/82	Cauza T-461/04: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — Imagination Technologies/OAPI (PURE DIGITAL) („Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PURE DIGITAL — Motive absolute de refuz — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94”)	46
2007/C 269/83	Cauza T-136/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — EARL Salvat père & fils și alții/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Măsuri de reconversie viticolă — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate în parte compatibile și în parte incompatibile cu piața comună — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Obligație de motivare — Evaluare în raport cu articolul 87 alineatul (1) CE”)	47
2007/C 269/84	Cauza T-254/05: Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Comisia Comunităților Europene („Ajutoare de stat — Măsuri de promovare a utilizării materialelor pentru izolații produse din materii prime regenerabile — Decizie de declarare a compatibilității ajutoarelor cu piața comună — Procedura preliminară de examinare — Acțiune în anulare — Asociație profesională — Noțiunea de părți în cauză în sensul articolului 88 alineatul (2) CE — Motive referitoare la caracterul întemeiat al deciziei — Inadmisibilitate”)	47

2007/C 269/85	Cauza T-295/05: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 septembrie 2007 — Document Security Systems/Banca Centrală Europeană (BCE) (Uniune monetară — Emiterea de bancnote în euro — Pretinsa folosire a unei invenții brevetate destinată a evita contrafacerea — Acțiune în contrafacere a unui brevet european — Necompetența Tribunalului — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubiri)	48
2007/C 269/86	Cauza T-49/06: Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 7 septembrie 2007 — González Sánchez/OAPI — Bankinter (ENCUENTA) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Articolul 63 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa calității procesuale — Inadmisibilitate”)	48
2007/C 269/87	Cauza T-305/07: Acțiune introdusă la 9 august 2007 — Offshore Legends/OAPI — Acteon [OFFSHORE LEGENDS (în culorile negru și alb)]	48
2007/C 269/88	Cauza T-306/07: Acțiune introdusă la 9 august 2007 — Offshore Legends/OAPI — Acteon [OFFSHORE LEGENDS (în culorile albastru, negru și verde)]	49
2007/C 269/89	Cauza T-308/07: Acțiune introdusă la 16 august 2007 — Tegebauer/Parlamentul European	49
2007/C 269/90	Cauza T-317/07: Acțiune introdusă la 27 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/B2Test	50
2007/C 269/91	Cauza T-321/07: Acțiune introdusă la 28 august 2007 — Lufthansa AirPlus Servicekarten/OAPI — Applus Servicios Tecnológicos(A+)	50
2007/C 269/92	Cauza T-322/07: Acțiune introdusă la 27 august 2007 — Kenitex Química/OAPI — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)	51
2007/C 269/93	Cauza T-323/07: Acțiune introdusă la 30 august 2007 — El Morabit/Consiliul Uniunii Europene	52
2007/C 269/94	Cauza T-325/07: Acțiune introdusă la 3 septembrie 2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe/OAPI (SURFCARD)	52
2007/C 269/95	Cauza T-330/07: Acțiune introdusă la 30 august 2007 — Kuiburi Fruit Canning/Consiliul Uniunii Europene	53
2007/C 269/96	Cauza T-332/07: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2007 — Republica Federală Germania/Comisia Comunităților Europene	53
2007/C 269/97	Cauza T-333/07: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2007 — Entrance Services/Parlamentul European	54
2007/C 269/98	Cauza T-334/07: Acțiune introdusă la 31 august 2007 — Denka International/Comisia Comunităților Europene	55
2007/C 269/99	Cauza T-335/07: Acțiune formulată la 4 septembrie 2007 — Mergel și alții/OAPI (Patentconsult)	55
2007/C 269/100	Cauza T-336/07: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — Telefónica și Telefónica de España/Comisia Comunităților Europene	55
2007/C 269/101	Cauza T-337/07: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2007 — Brilliant Hotelsoftware Limited/OAPI (BRILLIANT)	56
2007/C 269/102	Cauza T-338/07 P: Recurs introdus la 4 septembrie 2007 de Irène Bianchi împotriva hotărârii pronunțate la 28 iunie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-38/06, Bianchi/Fundația Europeană de Formare	57

2007/C 269/103	Cauza T-339/07: Acțiune formulată la 11 septembrie 2007 — Juwel Aquarium/OAPI — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)	57
2007/C 269/104	Cauza T-340/07: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2007 — Evropaiki Dynamiki/Comisia Comunităților Europene	57
2007/C 269/105	Cauza T-341/07: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — Sison/Consiliul Uniunii Europene	58
2007/C 269/106	Cauza T-342/07: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — Ryanair/Comisia Comunităților Europene	59
2007/C 269/107	Cauza T-343/07: Acțiune introdusă la 12 septembrie 2007 — allsafe Jungfalk/OAPI (ALLSAFE)	59
2007/C 269/108	Cauza T-344/07: Acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — O2 (Germany)/OAPI (Homezone)	60
2007/C 269/109	Cauza T-345/07: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — La Banque Postale/Comisia Comunităților Europene	60
2007/C 269/110	Cauza T-346/07: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Duro Sweden/OAPI (EASYCOVER)	61
2007/C 269/111	Cauza T-348/07: Acțiune introdusă la 12 septembrie 2007 — Al-Aqsa/Consiliul Uniunii Europene	61
2007/C 269/112	Cauza T-349/07: Acțiune introdusă la 7 septembrie 2007 — FMC Chemical și alții/Comisia Comunităților Europene	62
2007/C 269/113	Cauza T-352/07: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Rednap	62
2007/C 269/114	Cauza T-353/07: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Esber/OAPI — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)	63
2007/C 269/115	Cauza T-354/07: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Pfizer/OAPI — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)	63
2007/C 269/116	Cauza T-355/07: Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Pfizer/OAPI — Isdin (ISDIN Pediatrics)	64
2007/C 269/117	Cauza T-356/07: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2007 — Pfizer/OAPI — Isdin (ISDIN 14-8.000)	64
2007/C 269/118	Cauza T-357/07: Acțiune introdusă la 19 septembrie 2007 — Focus Magazin Verlag/OAPI — Editorial Planeta (FOCUS Radio)	65
2007/C 269/119	Cauza T-362/07: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — El Fatmi/Consiliul Uniunii Europene	65
2007/C 269/120	Cauza T-363/07: Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — Hamdi/Consiliul Uniunii Europene	66
2007/C 269/121	Cauza T-369/07: Acțiune introdusă la 26 septembrie 2007 — Republica Letonia/Comisia Comunităților Europene	66

Tribunalul Funcției Publice al Uniunii Europene

2007/C 269/122	Cauza F-32/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 4 octombrie 2007 — De la Cruz și alții/Agencia Europeană pentru Securitate și Sănătate la Locul de Muncă (Funcție publică — Agenți contractuali — Reforma statutului funcționarilor — Foști agenți locali — Stabilirea încadrării și a remunerației la momentul recrutării — Echivalența posturilor — Consultarea comitetului pentru personal)	68
2007/C 269/123	Cauza F-43/06: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 19 septembrie 2007 — Tuomo Talvela/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiu de evaluare pentru anul 2004 — Dreptul la apărare — Obligație de motivare a raportului — Anchetă administrativă)	68
2007/C 269/124	Cauza F-10/07: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 18 septembrie 2007 Botos/Comisia Comunităților Europene (Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale — Asigurare de boală — Suportarea cheltuielilor medicale — Boală gravă — Comitet de gestionare — Expertiză medicală)	69
2007/C 269/125	Cauza F-146/06: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 10 septembrie 2007 — Speiser/Parlamentul European (Funcție publică — Agenți temporari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Reclamație tardivă — Inadmisibilitate vădită)	69
2007/C 269/126	Cauza F-12/07 AJ: Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 11 septembrie 2007 — O'Connor/Comisia Comunităților Europene (Asistentă judiciară)	69
2007/C 269/127	Cauza F-65/07: Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — Aayhan și alții/Parlamentul European	70
2007/C 269/128	Cauza F-71/07: Acțiune introdusă la 16 iulie 2007 — Karatzoglou/AER	70
2007/C 269/129	Cauza F-85/07: Acțiune introdusă la 22 august 2007 — Anselmo și alții/Consiliul Uniunii Europene	71
2007/C 269/130	Cauza F-89/07: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2007 — Kuchta/Banca Centrală Europeană	71
2007/C 269/131	Cauza F-90/07: Acțiune introdusă la 17 septembrie 2007 — Traore/Comisia Comunităților Europene	72
2007/C 269/132	Cauza F-91/07: Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Torijano Montero/Consiliul Uniunii Europene	72
2007/C 269/133	Cauza F-100/07: Acțiune introdusă la 1 octombrie 2007 — Tsirimiagos/Comitetul Regiunilor Uniunii Europene	73
2007/C 269/134	Cauza F-101/07: Acțiune introdusă la 3 octombrie 2007 — Cova/Comisia Comunităților Europene	73

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII
EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE

*(2007/C 269/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene**

JO C 247, 20.10.2007

Publicații anterioare

JO C 235, 6.10.2007

JO C 223, 22.9.2007

JO C 211, 8.9.2007

JO C 183, 4.8.2007

JO C 170, 21.7.2007

JO C 155, 7.7.2007

Aceste texte sunt disponibile pe:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Alegerea președinților camerelor de trei judecători

(2007/C 269/02)

Reuniți la 25 septembrie 2007, judecătorii Curții de Justiție i-au ales, în temeiul articolului 10 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, pe domnii Tizzano, Bay Larsen, Lohmus și Arestis ca președinți ai Camerelor de trei judecători a cincea, a șasea, a șaptea și, respectiv, a opta, pentru o perioadă de un an care expiră la 6 octombrie 2008.

Repartizarea judecătorilor în camerele de trei judecători

(2007/C 269/03)

Cu ocazia reuniunii din 9 octombrie 2007, Curtea a hotărât repartizarea judecătorilor în camere în modul următor:

Camera a cincea

Domnul Tizzano, președinte,

Domnul Schintgen, domnul Borg Barthet, domnul Ilešič și domnul Levits, judecători

Camera a șasea

Domnul Bay Larsen, președinte,

Domnul Schiemann, domnul Makarczyk, domnul. Küris, domnul Bonichot și doamna Toader, judecători

Camera a șaptea

Domnul Lohmus, președinte,

Domnul Cunha Rodrigues, domnul Klučka, domnul Ó Caoimh, doamna Lindh și domnul Arabadjiev, judecători

Camera a opta

Domnul Arestis, președinte,

Doamna Silva de Lapuerta, domnul Juhász, domnul Malenovský și domnul von Danwitz, judecători

Liste pentru stabilirea compunerii completelor de judecată

(2007/C 269/04)

Cu ocazia reuniunii din 9 octombrie 2007, Curtea a întocmit listele menționate la articolul 11c alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, pentru stabilirea compunerii camerelor de trei judecători după cum urmează:

Camera a cincea

Domnul Schintgen

Domnul Borg Barthet

Domnul Ilešič

Domnul Levits

Camera a șasea

Domnul Schiemann

Domnul Makarczyk

Domnul Küris

Domnul Bonichot

Doamna Toader

Camera a șaptea

Domnul Cunha Rodrigues

Domnul Klučka

Domnul O'Caomh

Doamna Lindh

Domnul Arabadjiev

Camera a opta

Doamna Silva de Lapuerta

Domnul Juhász

Domnul Malenovský

Domnul von Danwitz

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007
— Maria-Luise Lindorfer/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-227/04 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Funcționari — Transferul drepturilor de pensie — Activități profesionale anterioare intrării în serviciul Comunităților — Calculul anilor de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii — Articolul 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut — Dispoziții generale de aplicare — Principiul nediscriminării — Principiul egalității de tratament)

(2007/C 269/07)

Limba de procedură: franceza

Desemnarea primului avocat general

(2007/C 269/05)

În temeiul articolului 10 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, Curtea de Justiție l-a desemnat pe domnul Poiares Maduro drept prim avocat general, pentru o perioadă de un an care expiră la 6 octombrie 2008.

Părțile

Recurentă: Maria-Luise Lindorfer (reprezentanți: G. Vandersanden și L. Levi, avocats)

Cealaltă parte în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: F. Anton și M. Sims-Robertson, agenți)

Obiectul

Recurs împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a cincea) din 18 martie 2004, Lindorfer/Consiliul (T-204/01) prin care se respinge acțiunea având ca obiect o cerere de anulare a deciziei Consiliului din 3 noiembrie 2000 de calculare a anilor de plată a contribuțiilor recurente la sistemul de pensii, ca urmare a transferului spre sistemul comunitar a valorii de răscumpărare a drepturilor de pensie dobândite de aceasta în cadrul sistemului austriac.

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 18 martie 2004, Lindorfer/Consiliul (T-204/01) în măsura în care a respins acțiunea doamnei Lindorfer pe motiv că nu există o discriminare bazată pe sex.
- 2) Anulează decizia Consiliului Uniunii Europene din 3 noiembrie 2000 de calculare a numărului de ani de plată a contribuțiilor la sistemul de pensii ai doamnei Lindorfer.
- 3) Respinge recursul cu privire la celelalte motive.
- 4) Obligă Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată în fața celor două instanțe.

Depunerea jurământului de către noii membri ai Tribunalului de Primă Instanță

(2007/C 269/06)

Numiți judecători la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene prin deciziile din 25 aprilie 2007 ⁽¹⁾ și 23 mai 2007 ⁽²⁾ ale reprezentanților guvernelor statelor membre ale Comunităților Europene, pentru perioada cuprinsă între 1 septembrie 2007 și 31 august 2013, domnul Dittrich, domnul Soldevila Fragoso și domnul Truchot au depus jurământul în fața Curții la 17 septembrie 2007.

Numit judecător la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene prin decizia din 25 aprilie 2007 ⁽³⁾ a reprezentanților guvernelor statelor membre ale Comunităților Europene, pentru perioada cuprinsă între 17 septembrie 2007 și 31 august 2010, domnul Frimodt Nielsen a depus jurământul în fața Curții la 17 septembrie 2007.

⁽¹⁾ JO L 114, 1.5.2007, p. 27.

⁽²⁾ JO L 139, 31.5.2007, p. 32.

⁽³⁾ JO L 114, 1.5.2007, p. 26.

⁽¹⁾ JO C 190, 24.7.2004.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-260/04) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libertatea de stabilire și libera prestare a serviciilor — Concesiuni ale unui serviciu public — Reînnoirea a 329 de concesiuni pentru gestionarea și colectarea de pariuri pe cursele hipice fără a se recurge la o procedură de licitație — Obligațiile de publicitate și de transparență)

(2007/C 269/08)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Wiedner, C. Cattabriga și L. Visaggio, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Braguglia, agent, G. De Bellis, avocat)

Interveniente în susținerea reclamantei: Regatul Danemarcei (reprezentant: J. Molde, agent), Regatul Spaniei (reprezentant: F. Díez Moreno, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea principiului transparenței și a obligației de publicitate care decurg din articolul 43 și următoarele CE și din articolul 49 și următoarele CE — Reînnoirea, fără a se recurge la o procedură prealabilă de licitație, a 329 de concesiuni pentru exercitarea activității de organizare de pariuri pe cursele hipice

Dispozitivul

- 1) Întrucât a procedat la reînnoirea a 329 de concesiuni pentru gestionarea de pariuri hipice fără a recurge la o procedură de licitație, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 43 CE și 49 CE și, în special, a încălcat principiul general al transparenței, precum și obligația de a garanta un nivel de publicitate adecvat.
- 2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 217, 28.8.2004.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2007
(cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de House of Lords — Regatul Unit) —
The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari/Secretary of State for
the Home Department**

(Cauza C-16/05) ⁽¹⁾

(Acord de asociere CEE-Turcia — Articolul 41 alineatul (1) din protocolul adițional — Clauză de „standstill” — Domeniu de aplicare — Legislație a unui stat membru prin care au fost introduse, ulterior intrării în vigoare a protocolului adițional, noi restricții în ceea ce privește admiterea pe teritoriul propriu a resortisanților turci în scopul exercitării libertății de stabilire)

(2007/C 269/09)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

House of Lords

Părțile din acțiunea principală

Reclamantși: The Queen, Veli Tum, Mehmet Dari

Pârât: Secretary of State for the Home Department

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — House of Lords — Interpretarea articolului 41 alineatul (1) din protocolul adițional semnat la 23 noiembrie 1970, anexat la Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia și referitor la măsurile care urmează să fie adoptate pentru intrarea în vigoare a acestuia (JO L 293, p. 4) — Posibilitatea a unui stat membru de a introduce noi restricții privind accesul resortisanților turci care intenționează să se stabilească în scop de afaceri pe teritoriul său

Dispozitivul

Articolul 41 alineatul (1) din protocolul adițional semnat la 23 noiembrie 1970 la Bruxelles și încheiat, aprobat și confirmat, în numele Comunității, prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972, trebuie interpretat în sensul că interzice introducerea, cu începere de la data la care acest protocol a intrat în vigoare în statul membru în cauză, a oricărei noi restrângeri privind exercitarea libertății de stabilire, inclusiv a celor ce privesc condițiile de fond și/sau de procedură în materie de primă admitere pe teritoriul acestui stat a resortisanților turci care intenționează să exercite pe acest teritoriu o activitate profesională în calitate de lucrători independenți.

⁽¹⁾ JO C 69, 19.3.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Finanzgericht Köln — Germania) — Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz/Finanzamt Bergisch Gladbach

(Cauza C-76/05) ⁽¹⁾

(Articolul 8a din Tratatul CE (devenit, în urma modificării, articolul 18 CE) — Cetățenie europeană — Articolul 59 din Tratatul CE (devenit, în urma modificării, articolul 49 CE) — Libertatea de a presta servicii — Legislație în materie de impozit pe venit — Taxe de școlarizare — Drept de deducere limitat la taxele de școlarizare plătite unor instituții private naționale)

(2007/C 269/10)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Köln

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz

Pârât: Finanzamt Bergisch Gladbach

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Finanzgericht Köln — Compatibilitatea cu articolele 18 CE, 39 CE, 43 CE și 49 CE a unei legislații naționale în materie de impozit pe venit care acordă beneficiul unei reduceri de impozit pentru taxele de școlarizare a copiilor, cu condiția ca aceștia din urmă să fie școlarizați în anumite instituții naționale — Copii școlarizați în instituții din alte state membre

Dispozitivul

- 1) Atunci când contribuabilii dintr-un stat membru își școlarizează copiii într-o școală situată într-un alt stat membru și a cărei finanțare este asigurată, în cea mai mare parte, din fonduri private, articolul 49 CE trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede posibilitatea contribuabililor de a invoca, cu titlu de cheltuieli speciale care dau dreptul la o reducere a impozitului pe venit, plata taxelor de școlarizare către anumite școli private stabilite pe teritoriul național, dar exclude, în general, această posibilitate cu privire la taxele de școlarizare plătite unei școli private stabilite într-un alt stat membru.
- 2) Atunci când contribuabilii dintr-un stat membru își trimit copiii să urmeze o formă de școlarizare într-o școală stabilită într-un alt stat membru, ale cărei prestații nu intră în sfera de aplicare a

articolului 49 CE, articolul 18 CE se opune unei reglementări a unui stat membru care prevede posibilitatea contribuabililor de a invoca, cu titlu de cheltuieli speciale care dau dreptul la o reducere a impozitului pe venit, plata taxelor de școlarizare către anumite școli stabilite pe teritoriul național, dar exclude, în general, această posibilitate cu privire la taxele de școlarizare plătite unei școli stabilite într-un alt stat membru.

⁽¹⁾ JO C 93, 16.4.2005.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Centrale Raad van Beroep — Țările de Jos) — D.P.W. Hendrix/Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

(Cauza C-287/05) ⁽¹⁾

(Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Articolul 12 CE, articolul 17 CE, articolul 18 CE și articolul 39 CE — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 4 alineatul (2a) și articolul 10a, precum și anexa IIa — Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 — Articolul 7 alineatul (1) — Prestații speciale necontributive — Prestația olandeză pentru tinerii cu handicap — Caracter neexportabil)

(2007/C 269/11)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: D.P.W. Hendrix

Pârât: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Centrale Raad van Beroep — Interpretarea articolului 4 alineatul (2a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială

în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26), în versiunea acestuia modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996 (JO 1997 L 28, p. 1), astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 1223/98 al Consiliului din 4 iunie 1998 (JO L 168, p. 1) precum și domeniul de aplicare al articolului 12 CE, al articolului 18 CE, al articolului 39 CE și al articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității (JO L 257, p. 2).

Dispozitivul

- 1) O prestație de tipul celei acordate în temeiul Legii privind asigurarea pentru incapacitate de muncă a tinerilor cu handicap (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten*) din 24 aprilie 1997 trebuie să fie considerată a fi o prestație specială necontributivă în sensul articolului 4 alineatul (2a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea acestuia modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1223/98 al Consiliului din 4 iunie 1998, astfel încât persoanelor care se află în situația reclamantului din acțiunea principală trebuie să le fie aplicată numai regula de coordonare cuprinsă la articolul 10a din acest regulament și că plata acestei prestații poate în mod valabil să fie rezervată persoanelor care au domiciliul pe teritoriul statului membru care acordă respectiva prestație. În privința aplicării dispozițiilor amintite, este lipsită de relevanță împrejurarea că persoana interesată primea anterior o prestație pentru tinerii cu handicap care era exportabilă.
- 2) Articolul 39 CE și articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei legislații naționale prin care se pun în aplicare articolul 4 alineatul (2a) și articolul 10a din Regulamentul nr. 1408/71, în versiunea sa modificată și actualizată prin Regulamentul nr. 118/97, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 1223/98, și care prevede că o prestație specială necontributivă inclusă în anexa Ila la acest din urmă regulament nu poate fi acordată decât persoanelor care au domiciliul pe teritoriul național. Cu toate acestea, aplicarea acestei legislații nu trebuie să aducă o atingere drepturilor unei persoane aflate într-o situație similară celei a reclamantului din acțiunea principală, care să depășească limitele realizării obiectivului legitim urmărit de legea națională. Revine instanței naționale, care trebuie să ofere legislației naționale, în măsura în care acest fapt este posibil, o interpretare compatibilă cu dreptul comunitar, competența să ia în considerare în special faptul că lucrătorul în cauză a păstrat totalitatea legăturilor sale economice și sociale cu statul membru de origine.

(¹) JO C 296, 26.11.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-297/05) (¹)

(Identificarea și inspecția tehnică auto obligatorie înainte de înmatricularea vehiculelor într-un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Directivele 96/96/CE și 1999/37/CE — Recunoașterea certificatelor de înmatriculare eliberate și a inspecțiilor tehnice auto efectuate în alte state membre)

(2007/C 269/12)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: M. van Beek și D. Zijlstra, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezențanți: H.G. Sevenster și D.J. M. de Grave, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Republica Finlanda (reprezentant: E. Bygglin, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 28 CE și 30 CE — Inspecții tehnice auto impuse vehiculelor înmatriculate deja într-un alt stat membru, înainte de înmatricularea lor în Țările de Jos

Dispozitivul

- 1) Supunând vehiculele cu o vechime mai mare de trei ani, înmatriculate anterior în alte state membre, unei inspecții a stării lor fizice înainte de înmatricularea în Țările de Jos, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 28 CE și 30 CE.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Comisia Comunităților Europene, Regatul Țărilor de Jos și Republica Finlanda suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 296, 26.11.2005.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 septembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-304/05) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică — Directiva 79/409/CEE — Conservarea păsărilor sălbatice — Evaluarea efectelor asupra mediului ale lucrărilor de amenajare a pistelor de schi)

(2007/C 269/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. van Beek și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. M. Braguglia și G. Fiengo, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 6 alineatele (2)-(4), coroborat cu articolul 7 din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, p. 7) — Încălcarea articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1) — Extinderea zonei de schi Santa Caterina Valfurva situată în parcul național Stelvio (arie de protecție specială IT 2040044) fără a proceda la o evaluare a efectelor proiectului asupra mediului — Neadoptarea măsurilor pentru a evita perturbările și deteriorările habitatului speciilor pentru care a fost desemnată aria de protecție specială

Dispozitivul

- 1) — Întrucât a autorizat măsuri de natură să aibă un impact semnificativ asupra ariei de protecție specială IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio, fără a le supune unei evaluări corespunzătoare a efectelor acestora în raport cu obiectivele de conservare a ariei respective;
 - întrucât a autorizat astfel de măsuri fără a respecta prevederile care nu permit realizarea unui proiect, în ciuda unui rezultat negativ al evaluării efectelor și în absența altor soluții decât pentru motive cruciale de interes public major și aceasta numai după adoptarea și comunicarea către Comisia Comunităților Europene a oricărei măsuri compensatorii necesare pentru a proteja coerența globală a sistemului Natura 2000 și
 - întrucât s-a abținut să adopte măsuri pentru a evita deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbările speciilor pentru care a fost desemnată aria de protecție specială IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio,

Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatele (2)-(4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică, coroborat cu articolul 7 din această directivă, precum și al articolului 4 alineatele (1) și (2) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice.

2) Respinge acțiunea în rest.

3) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 229, 17.9.2005.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 septembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Juzgado de lo Social de San Sebastián — Spania) — Yolanda Del Cerro Alonso/Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)**

(Cauza C-307/05) ⁽¹⁾

(Directiva 1999/70/CE — Clauza 4 din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată — Principiul nediscriminării — Noțiunea „condiții de încadrare în muncă” — Sporuri pentru vechime în muncă — Incluziune — Motive obiective care justifică o diferență de tratament — Lipsă)

(2007/C 269/14)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de San Sebastián

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Yolanda Del Cerro Alonso

Pârât: Osakidetza (Servicio Vasco de Salud)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Juzgado de lo Social de San Sebastián — Interpretarea Directivei 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 129) — Condiții de muncă care includ sau nu condițiile economice — Spor pentru vechime în muncă — Nepercepere datorată unor acorduri între reprezentarea sindicală a personalului și administrație — Motive obiective suficiente

Dispozitivul

- 1) Noțiunea „condiții de încadrare în muncă” avută în vedere de clauza 4 punctul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat la 18 martie 1999, prevăzut în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, trebuie interpretată în sensul că aceasta poate servi drept temei pentru o cerere de tipul celei din acțiunea principală, care urmărește acordarea către un lucrător pe durată determinată a unui spor pentru vechime în muncă rezervat prin prevederile de drept național exclusiv lucrătorilor pe durată nedeterminată.
- 2) Clauza 4 punctul (1) din acordul-cadru trebuie interpretată în sensul că aceasta se opune instituirii unei diferențe de tratament între lucrătorii pe durată determinată și cei pe durată nedeterminată, justificată exclusiv prin circumstanța că este prevăzută de o normă legislativă sau administrativă a unui stat membru ori într-o convenție colectivă încheiată între reprezentanții sindicali ai personalului și angajatorul în cauză.

(¹) JO C 257, 15.10.2005.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica Federală
Germania**

(Cauza C-318/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 18 CE, 39 CE, 43 CE și 49 CE — Legislație în materie de impozit pe venit — Taxe de școlarizare — Drept de deducere limitat la taxele de școlarizare plătite unor instituții private naționale)

(2007/C 269/15)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: K. Gross și R. Lyal, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și U. Forsthoff, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolelor 18 CE, 39 CE, 43 CE și 49 CE — Legislație națională în materie de impozit pe venit care exclude fără excepție posibilitatea unei reduceri a impozitului în privința taxelor de școlarizare a copiilor în cazul unei școlarizări în străinătate

Dispozitivul

- 1) Prin excluderea, în general, a taxelor de școlarizare legate de frecventarea unei școli situate într-un alt stat membru de la deducerea fiscală a cheltuielilor speciale prevăzute de articolul 10 alineatul 1 punctul 9 din Legea privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz), în versiunea publicată la 19 octombrie 2002, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 18 CE, 39 CE, 43 CE și 49 CE.
- 2) Respinge acțiunea pentru restul motivelor.
- 3) Obligă Republica Federală Germania la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 257, 15.10.2005.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Republica Italiană**

(Cauza C-388/05) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Conservarea habitatelor naturale — Faună și floră sălbatică — Aria de protecție specială „Valloni e steppe pedegarganiche”)

(2007/C 269/16)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: A. Aresu și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană (reprezentanți: I. Braguglia, agent, G. Fiengo, avvocato dello Stato)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 4 alineatul (4) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 103, p. 1) și a articolului 6 alineatele (2)-(4) și a articolului (7) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale, precum și a faunei și a florei sălbatice (JO L 206, p. 7) — Obligația de a adopta măsurile adecvate pentru a evita, în zonele speciale de conservare, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor — Dezvoltare industrială care afectează parcul național din Gargano

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea măsurilor corespunzătoare pentru a evita, în aria de protecție specială „Valloni e steppe pedegarganiche”, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbările speciilor pentru care a fost desemnată această arie, Republica Italiană nu și-a îndeplinit, în ceea ce privește perioada anterioară datei de 28 decembrie 1998, obligațiile care îi reveneau în temeiul articolului 4 alineatul (4) din Directiva 79/409/CEE a Consiliului din 2 aprilie 1979 privind conservarea păsărilor sălbatice și, în ceea ce privește perioada ulterioară acestei date, obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică.

2) Obligă Republica Italiană la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 22, 28.1.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Supremo Tribunal de Justiça — Portugalia) — Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda/Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda

(Cauza C-431/05) (¹)

(Acordul privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț — Articolul 33 din Acordul TRIPs — Brevete — Durată minimă a protecției — Legislație a unui stat membru care prevede o durată mai redusă — Articolul 234 CE — Competența Curții — Efect direct)

(2007/C 269/17)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal de Justiça

Părțile din acțiunea principală

Recurentă: Merck Genéricos-Produtos Farmacêuticos Lda.

Intimate: Merck & Co. Inc., Merck Sharp & Dohme, Lda.

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Supremo Tribunal de Justiça — Interpretarea articolului 33 din Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț (TRIPs) anexat la Acordul privind constituirea „Organizației Mondiale de Comerț” (JO L 336, p. 214) — Competență în materie de interpretare — Efect direct

Dispozitivul

În stadiul actual al reglementării comunitare în domeniul brevetelor, dreptul comunitar nu se opune ca articolul 33 din Acordul privind aspectele comerciale legate de drepturile de proprietate intelectuală, care constituie anexa 1 C a Acordului privind constituirea Organizației Mondiale de Comerț (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competența sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994), să fie aplicat în mod direct de o instanță națională în condițiile prevăzute de dreptul național.

(¹) JO C 36, 11.2.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 13 septembrie 2007 — Land Oberösterreich, Republica Austria/Comisia Comunităților Europene

(Cauzele conexate C-439/05 P și C-454/05 P) (¹)

(Recurs — Directiva 2001/18/CE — Decizia 2003/653/CE — Diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic — Articolul 95 alineatul (5) CE — Dispoziții de drept intern care derogă de la o măsură de armonizare, justificate de dovezi științifice noi, precum și de o problemă specifică unui stat membru — Principiul contradictorialității)

(2007/C 269/18)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurente: Land Oberösterreich (reprezentanți: G. Hörmanseder, agent, și F. Mittendorfer, Rechtsanwalt), Republica Austria (reprezentanți: H. Dossi și A. Hable, agenți)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: U. Wölker și M. Patakia, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 5 octombrie 2005, Land Oberösterreich și Austria/Comisia (cauzele conexe T-366/03 și T-235/04), prin care Tribunalul a respins o acțiune având ca obiect anularea Deciziei 2003/653/CE a Comisiei din 2 septembrie 2003 privind dispozițiile naționale care interzic utilizarea de organisme modificate genetic în landul Austria Superioară în temeiul dispozițiilor articolului 95 alineatul (5) din Tratatul CE — Dispoziții de drept intern care derogă de la o măsură de armonizare, justificate de o problemă specifică unui stat membru

Dispozitivul

- 1) Respinge recursurile.
- 2) Obligă Land Oberösterreich și Republica Austria la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 48, 25.2.2006
JO C 60, 11.3.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 13 septembrie 2007
— Common Market Fertilizers SA/Comisia Comunităților
Europene**

(Cauza C-443/05 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Taxe antidumping — Articolul 239 din Codul Vamal — Remiterea drepturilor de import — Articolul 907 primul paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 — Interpretare — Legalitate — Decizia Comisiei — Grup de experți reușiți în cadrul Comitetului Codului Vamal — Entitate distinctă pe plan funcțional — Articolul 2 și articolul 5 alineatul (2) din Decizia 1999/468/CE a Consiliului — Articolul 4 din Regulamentul de procedură al Comitetului Codului Vamal — Condiții de aplicare a articolului 239 din Codul Vamal — Inexistența neglijenței evidente)

(2007/C 269/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Common Market Fertilizers SA (reprezentanți: A. Sutton, Barrister, N. Flandin, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: X. Lewis, agent)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 27 septembrie 2005, Common Market Fertilizers/Comisia (cauze conexe T-134/03 și T-135/03), prin care Tribunalul a respins acțiunea având ca obiect anularea deciziilor C(2002) 5217 final și C(2002) 5218 final ale Comisiei din 20 decembrie 2002 prin care se constată că remiterea drepturilor de import mu se justifică într-un caz special.

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Common Market Fertilizers SA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 36, 11.2.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2007
(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată
de Oberster Gerichtshof — Austria) — Mohamed Jouini,
Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner,
Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes
Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar
Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon
Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas
Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert
Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic/
Princess Personal Service GmbH (PPS)**

(Cauza C-458/05) ⁽¹⁾

(Politică socială — Directiva 2001/23/CE — Menținerea drepturilor lucrătorilor — Transfer de întreprinderi — Noțiunea „transfer” — Întreprindere de muncă temporară)

(2007/C 269/20)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberster Gerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Mohamed Jouini, Okay Gönen, Hasan Bajric, Gerald Huber, Manfred Ortner, Sükran Karacatepe, Franz Mühlberger, Nakil Bakii, Hannes Kranzler, Jürgen Mörth, Anton Schneeberger, Dietmar Susteric, Sascha Wörnhör, Aynur Savci, Elena Peter, Egon Schmöger, Mehmet Yaman, Dejan Preradovic, Andreas Mitter, Wolfgang Sorger, Franz Schachenhofer, Herbert Weiss, Harald Kaineder, Ognen Stajkovski, Jovica Vidovic

Pârâtă: Princess Personal Service GmbH (PPS)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Oberster Gerichtshof — Interpretarea articolului 1 din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20) — Domeniu de aplicare — Noțiunea „parte de unitate” — Transferul între două întreprinderi de muncă temporară al unei angajate cu atribuții administrative, al unui director de agenție, al unui responsabil al serviciului clienți, al administratorului, precum și al unei treimi din lucrătorii plasați pentru muncă temporară împreună cu clienții la care aceștia sunt plasați

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități trebuie interpretat în sensul că aceasta din urmă se aplică atunci când o parte din personalul administrativ și o parte din lucrătorii temporari sunt transferați către o altă întreprindere de muncă temporară pentru a exercita, în cadrul acesteia, aceleași activități pentru clienți identici și, fapt ce trebuie verificat de instanța de trimitere, elementele vizate de transfer sunt suficiente, ca atare, pentru a permite continuarea prestațiilor caracteristice activității economice în cauză fără a recurge la alți factori de producție importanți sau la alte părți ale întreprinderii.

(¹) JO C 178, 29.7.2006.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 11 septembrie 2007 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour d'appel de Nancy — Franța) — Céline SARL/ Céline SA

(Cauza C-17/06) (¹)

(Mărci — Articolul 5 alineatul (1) litera (a) și articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Prima Directivă 89/104/CEE — Dreptul titularului unei mărci înregistrate de a se opune utilizării de către un terț a unui semn identic cu marca — Utilizarea semnului ca denumire socială, nume comercial sau emblemă — Dreptul terțului de a-și utiliza numele)

(2007/C 269/21)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Nancy

Părțile din acțiunea principală

Apelantă: Céline SARL

Intimată: Céline SA

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour d'appel de Nancy — Interpretarea articolului 5 alineatul (1) din Directiva 89/104/CEE: Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție Specială, 17/vol. 1, p. 92) — Utilizarea ca denumire socială și emblemă a unui semn identic cu o marcă verbală înregistrată, în cadrul comercializării unor produse identice

Dispozitivul

Utilizarea de către un terț care nu a fost autorizat în acest scop a unei denumiri sociale, a unui nume comercial sau a unei embleme identice cu o marcă anterioară, în cadrul unei activități de comercializare a unor produse identice cu cele pentru care a fost înregistrată această marcă, constituie o utilizare pe care titularul mărcii respective este îndreptățit să o interzică în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Prima Directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, în cazul în care este vorba despre o utilizare pentru produse care aduce atingere sau este susceptibilă să aducă atingere funcțiilor mărcii.

În acest ultim caz, articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva 89/104 se poate opune unei astfel de interdicții numai dacă utilizarea denumirii sale sociale sau a numelui său comercial de către terț are loc conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial.

(¹) JO C 74, 25.3.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-74/06) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolul 90 CE — Taxă la înmatricularea vehiculelor de ocazie importate — Determinarea valorii impozabile — Deprecierea vehiculelor întemeiată numai pe vechime — Publicitatea criteriilor de calcul — Posibilitatea de a contesta aplicarea modului de calcul forțat)

(2007/C 269/22)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Triantafyllou, agent)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentanți: P. Mylonopoulos și K. Boskovits, agenți)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcare a articolului 90 CE — Impozitare discriminatorie a autovehiculelor de ocazie importate

Dispozitivul

- 1) Prin aplicarea, pentru a determina valoarea impozabilă a vehiculelor de ocazie importate dintr-un alt stat membru pe teritoriul elen în vederea stabilirii taxei de înmatriculare, a unui criteriu unic de depreciere întemeiat pe vechimea vehiculului și prin reținerea unei reduceri a valorii de 7 % pentru vehiculele cu o vechime între șase și douăsprezece luni sau de 14 % pentru vehiculele cu o vechime de un an, ceea ce nu ar garanta că taxa datorată nu depășește, chiar dacă numai în câteva cazuri, cuantumul taxei reziduale încorporat în valoarea vehiculelor de ocazie similare deja înmatriculate pe teritoriul național, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 90 CE.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Republica Elenă și Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 108, 6.5.2006.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 20 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Staat der Nederlanden/Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV

(Cauza C-84/06) (¹)

(Codul comunitar cu privire la medicamentele de uz uman — Articolele 28 CE și 30 CE — Autorizație de introducere pe piață și înregistrare — Medicamente antroposofice)

(2007/C 269/23)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staat der Nederlanden

Pârâți: Antroposana, Patiëntenvereniging voor Antroposofische Gezondheidszorg, Nederlandse Vereniging van Antroposofische Artsen, Weleda Nederland NV, Wala Nederland NV

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67) — Autorizație de introducere pe piață a medicamentelor antroposofice care nu sunt medicamente homeopate în sensul titlului III capitolul 2 din directivă — Legislație națională care supune medicamentele antroposofice condițiilor prevăzute în titlul III capitolul 1 din directivă — Articolele 28 CE și 30 CE

Dispozitivul

Medicamentele antroposofice nu pot fi comercializate decât cu condiția ca acestea să fi fost autorizate potrivit uneia dintre procedurile vizate la articolul 6 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman.

(¹) JO C 108, 6.5.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 20 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Tampereen käräjäoikeus — Finlanda) — Sari Kiiski/Tampereen kaupunki

(Cauza C-116/06) (¹)

(Egalitate de tratament între bărbați și femei — Protecția lucrătoarelor gravide — Articolul 2 din Directiva 76/207/CEE — Dreptul la concediul de maternitate — Articolele 8 și 11 din Directiva 92/85/CEE — Consecințe asupra dreptului de a obține o modificare a duratei unui „concediu pentru educare”)

(2007/C 269/24)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Tampereen käräjäoikeus

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Sari Kiiski

Pârât: Tampereen kaupunki

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Interpretarea articolului 2 din Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (JO L 39, p. 40, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 164), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002 (JO L 269, p. 15, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 143) și a articolelor 8 și 11 din Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (JO L 348, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 3, p. 3) — Refuz din partea unui angajator de a scurta durata unui concediu pentru educare — Solicitare efectuată înainte de începerea concediului, în temeiul unei noi sarcini a persoanei interesate — Reglementare națională care prevede, drept condiție a unei modificări a duratei concediului, motive imprevizibile și întemeiate, practică adoptată în temeiul contractului colectiv de muncă ce exclude sarcina dintre aceste motive

Dispozitivul

Articolul 2 din Directiva 76/207/CEE a Consiliului din 9 februarie 1976 privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, care interzice orice discriminare directă sau indirectă pe criterii de sex în privința condițiilor de lucru, precum și articolele 8 și 11 din Directiva 92/85/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează [A zecea directivă specială în sensul articolului 16 alineatul (1) din Directiva 89/391/CEE], care reglementează concediul de maternitate, se opun unor dispoziții naționale referitoare la concediul pentru educare și care, dat fiind că nu țin cont de schimbările pe care le implică sarcina pentru lucrătorele respectivă în cursul perioadei limitate de cel puțin 14 săptămâni care precede și urmează nașterea, nu permit persoanei interesate să obțină, la cerere, o modificare a perioadei concediului pentru educare în momentul în care aceasta revendică dreptul la un concediu de maternitate și astfel o privează pe aceasta de drepturile asociate concediului de maternitate.

(¹) JO C 121, 20.5.2006.

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 20 septembrie 2007
— Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei**

(Cauza C-177/06) (¹)

(Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare — Incompatibilitate cu piața comună — Decizia Comisiei — Executare — Abrogarea schemei de ajutor — Suspendarea ajutoarelor neacordate încă — Recuperarea ajutoarelor puse la dispoziție — Neîndeplinirea obligațiilor — Apărări — Nelegalitatea deciziei — Imposibilitate absolută de executare)

(2007/C 269/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: F. Castillo de la Torre și C. Urraca Caviedes, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Lipsa adoptării, în termenul stabilit, a măsurilor necesare pentru a asigura aplicarea articolelor 2 și 3 din deciziile Comisiei din 20 decembrie 2001 privind schema de ajutoare de stat pusă în aplicare în 1993 de Spania în favoarea unor întreprinderi nou create în provincia Guipúzcoa (Spania) [C(2002)4448] (JO L 77, p. 1), în provincia Álava (Spania) [C(2001)4475] (JO L 17, p. 20) și în provincia Biscaya (Spania) [C(2001)4478] (JO L 40, p. 11)

Dispozitivul

1) Prin neadoptarea în termenul stabilit a tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma dispozițiilor articolelor 2 și 3 ale fiecăreia dintre următoarele decizii:

- 2003/28/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o schemă de ajutor de stat pusă în aplicare în 1993 de Spania în favoarea unor întreprinderi nou create în provincia Álava (Spania);
- 2003/86/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o schemă de ajutor de stat pusă în aplicare în 1993 de Spania în favoarea unor întreprinderi nou create în provincia Biscaya (Spania);
- 2003/192/CE a Comisiei din 20 decembrie 2001 privind o schemă de ajutor de stat pusă în aplicare în 1993 de Spania în favoarea unor întreprinderi nou create în provincia Guipúzcoa (Spania),

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestor dispoziții.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 143, 17.6.2006.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 20 septembrie 2007 — Société des Produits Nestlé SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Quick restaurants SA

(Cauza C-193/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) — Marcă figurativă conținând elementul verbal „QUICKY” — Opoziția titularului mărcilor verbale naționale anterioare QUICKIES — Risc de confuzie — Apreciere globală)

(2007/C 269/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Société des Produits Nestlé SA (reprezentant: D. Masson, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent), Quick restaurants SA (reprezențanți: E. De Gryse, F. de Visscher și D. Moreau, avocats)

Obiectul

Recurs declarat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) din 22 februarie 2006, Nestlé/OAPI, intervenientă: Quick restaurants SA (cauza T-74/04), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anularea deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 17 decembrie 2003 (cauza R 922/2001-2) privind o procedură de opoziție între Société des Produits Nestlé SA și Quick restaurants SA

Dispozitivul

- 1) Anulează hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 22 februarie 2006, Nestlé/OAPI — Quick (QUICKY) (T-74/04), în măsura în care Tribunalul, prin încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară, nu a apreciat asemănarea vizuală a semnelor în cauză atunci când s-a întemeiat pe impresia de ansamblu produsă de acestea.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Trimite cauza la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene.
- 4) Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 165, 15.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 13 septembrie 2007 — Il Ponte Finanziaria SpA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), F.M.G. Textiles Srl, fostă Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

(Cauza C-234/06 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Marcă comunitară — Înregistrarea mărcii BAINBRIDGE — Opoziția titularului mărcilor naționale anterioare care au în comun componenta „Bridge” — Respingerea opoziției — Familie de mărci — Dovada utilizării — Noțiunea de „mărci defensive”)

(2007/C 269/27)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Il Ponte Finanziaria SpA (reprezențanți: P. Roncaglia, A. Torrighiani Malaspina și M. Boletto, avocați)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: O. Montalto și M. Buffolo, agenți), F.M.G. Textiles Srl, fostă Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl, (reprezentant: D. Marchi, avvocato)

Obiectul

Recurs formulat împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 23 februarie 2006, Il Ponte Finanziaria SpA/OAPI (T-194/03) prin care acesta a respins o acțiune în anulare introdusă de titularul mărcilor verbale, figurative și tridimensionale „Bridge”, „Old Bridge”, „The Bridge Basket”, „THE BRIDGE”, „The Bridge”, „FOOTBRIDGE”, „The Bridge Wayfarer” și „OVER THE BRIDGE” pentru produse din clasele 18 și 25 împotriva deciziei R 1015/2001-4 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 17 martie 2003 de respingere a recursului formulat împotriva deciziei diviziei de opoziție care a respins opoziția formulată împotriva cererii de înregistrare a mărcii figurative „Bainbridge” pentru produse din clasele 18 și 25

Dispozitivul

- 1) Respinge recursul.
- 2) Obligă Il Ponte Finanziaria SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 178, 29.7.2006.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 20 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Benetton Group SpA/G-Star International BV

(Cauza C-371/06) ⁽¹⁾

(Mărci — Directiva 89/104/CEE — Articolul 3 alineatul (1) litera (e) a treia liniuță și alineatul (3) — Semn — Formă care dă valoare substanțială produsului — Utilizare — Campanii publicitare — Putere de atracție a formei, dobândită anterior cererii de înregistrare, datorită notorietății sale ca semn distinctiv)

(2007/C 269/28)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Benetton Group SpA

Pârâtă: G-Star International BV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea articolului 3 alineatul (1) litera (e) a treia liniuță din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Blue-jeans care au ca semn distinctiv caracteristicile unei salopete de lucru sau ale unei ținute pentru motociclism și sunt prevăzuți cu genunchiere — Semn constituit dintr-o formă care dă valoare substanțială produsului.

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) litera (e) a treia liniuță din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci trebuie interpretat în sensul că forma unui produs care dă valoare substanțială acestuia nu poate constitui o marcă potrivit articolului 3 alineatul (3) din această directivă atunci când, anterior cererii de înregistrare, aceasta a dobândit o putere de atracție datorită notorietății sale ca semn distinctiv, ca urmare a campaniilor publicitare de prezentare a caracteristicilor concrete ale produsului în cauză.

⁽¹⁾ JO C 294, 2.12.2006.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 13 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-381/06) ⁽¹⁾

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Directiva 2002/14/CE — Informarea și consultarea lucrătorilor — Netranspunerea în termenul prevăzut)

(2007/C 269/29)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: M. Patakia și J. Enegren, agenți)

Pârâtă: Republica Elenă (reprezentant: N. Dafniou, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Neadoptarea, în termenul prevăzut, a tuturor actelor necesare pentru a se conforma Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană — Declarația comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind reprezentarea lucrătorilor (JO L 80, p. 29, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 120)

Dispozitivul

- 1) Întrucât nu a adoptat, în termenul prevăzut, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- 2) Obligă Republica Elenă la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 261, 28.10.2006.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 13 septembrie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden — Țările de Jos) — Codirex Expeditie BV/Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-400/06) ⁽¹⁾

(Tariful Vamal Comun — Nomenclatură Combinată — Clasificare tarifară — Subpoziția 0202 30 50 — Bucăți de carne congelată și dezosată dintr-o parte a sfertului anterior din animale din specia bovine)

(2007/C 269/30)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Codirex Expeditie BV

Pârât: Staatssecretaris van Financiën

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Hoge Raad der Nederlanden — Interpretarea notei complementare 1 A litera (h) punctul 11 din capitolul 2 din Regulamentul nr. 2204/1999 al Comisiei din 12 octombrie 1999 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, p. 1) — Carne congelată și dezosată provenind dintr-o parte a sfertului anterior

Dispozitivul

- 1) Anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 2204/1999 al Comisiei din 12 octombrie 1999, trebuie interpretată în sensul că părțile din bucățile de carne, congelată și dezosată, care provin din sfertul anterior de vită aparțin subpoziției 0202 30 50 din Nomenclatura Combinată.
- 2) Anexa I la Regulamentul nr. 2658/87, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 2204/1999, trebuie interpretată în sensul că, pentru a fi clasificate la subpoziția 0202 30 50, părțile din bucățile de carne congelată și dezosată din sfertul anterior de vită nu trebuie să îndeplinească alte condiții, în special aceea de a proveni de la același animal.

⁽¹⁾ JO C 310, 16.12.2006.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Landesgericht Klagenfurt (Austria) la 9 iulie 2007 — A-Punkt Schmuckhandels GmbH/Claudia Schmidt

(Cauza C-315/07)

(2007/C 269/31)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Klagenfurt

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: A-Punkt Schmuckhandels GmbH

Pârâtă: Claudia Schmidt

Întrebările preliminare

- 1) O reglementare a unui stat membru, potrivit căreia este interzisă comercializarea de bijuterii de argint prin contactarea la domiciliu a persoanelor private în vederea vânzării și colectării de comenzi pentru bijuterii de argint cu o valoare maximă de 40 euro bucata, reprezintă o restricționare a liberei circulații a mărfurilor în sensul articolelor 28 CE și 30 CE, dacă accesul pe piață al mărfurilor comunitare este posibil numai prin aplicarea unor costuri suplimentare pentru aceste mărfuri pentru schimbarea structurii de comercializare și pentru modificarea și extinderea gamei de produse?
În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:
- 2) O reglementare națională care prin încălcarea articolelor 28 CE și 30 CE interzice comercializarea de bijuterii de argint cu o valoare maximă de 40 euro bucata prin contactarea la domiciliu a persoanelor private în scopul vânzării sau colectării de comenzi pentru astfel de bijuterii de argint reprezintă o măsură justificată și proporțională care se opune dreptului unei persoane de a comercializa bijuterii de argint cu o valoare maximă de 40 euro bucata prin contactarea la domiciliu a persoanelor private în vederea vânzării și colectării de comenzi pentru bijuterii de argint?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulate de Verwaltungsgericht Gießen (Germania) la 9 iulie 2007 — Markus Stoß/Wetteraukreis

(Cauza C-316/07)

(2007/C 269/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Gießen

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Markus Stoß

Pârât: Wetteraukreis

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui monopol de stat în privința anumitor jocuri de noroc, precum pariurile sportive, atunci când nu există în statul membru în cauză o politică coerentă și sistematică de limitare a jocurilor de noroc, în special pentru că organizatorii care dispun de concesiuni într-un stat membru încurajează participarea la alte jocuri de noroc — precum loteriile naționale și jocurile de cazinou — și pentru că, în plus, alte jocuri care prezintă un risc potențial de dependență echivalent sau superior — precum pariurile în legătură cu anumite evenimente sportive (curse hipice) și jocurile mecanice — pot fi oferite de către prestatori de servicii privați?
- 2) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că autorizațiile eliberate pentru organizarea de pariuri sportive care nu sunt limitate la teritoriul național corespunzător și care sunt acordate de către organisme publice competente ale statelor membre, îl îndreptățesc pe titularul autorizației, precum și pe terții mandatați de către acesta să propună și să execute și pe teritoriul altor state membre, fără autorizații naționale suplimentare, ofertele în cauză în vederea încheierii unor contracte?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien (Austria) la 16 iulie 2007 — Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH/Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

(Cauza C-330/07)

(2007/C 269/33)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Jobra Vermögensverwaltungs-Gesellschaft mbH

Pârât: Finanzamt Amstetten Melk Scheibbs

Întrebarea preliminară

Prevederile privind libertatea de stabilire (articolul 43 și următoarele CE) și/sau libera circulație a serviciilor (articolul 49 și

următoarele CE) se opun reglementărilor naționale în vigoare la 31 decembrie 2003, potrivit cărora acordarea unui avantaj fiscal (primă de creștere a investiției) unei întreprinderi pentru dobândirea unor active corporale noi este supusă condiției conform căreia aceste active vor fi utilizate exclusiv într-un sediu permanent situat pe teritoriul național, în timp ce acordarea acestui avantaj fiscal (primă de creștere a investiției) este refuzată în cazul dobândirii unor active corporale noi, utilizate într-un sediu permanent din străinătate, situat prin urmare inclusiv într-un alt loc din Uniunea Europeană?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 17 iulie 2007 — Josef Holzinger/Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

(Cauza C-332/07)

(2007/C 269/34)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Josef Holzinger

Pârât: Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Kultur

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 9 alineatul (1) din anexa I la Acordul dintre Comunitatea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Confederația Elvețiană, pe de altă parte, cu privire la libera circulație a persoanelor ⁽¹⁾ are efect direct?
- 2) Dispoziția menționată trebuie interpretată în sensul că perioadele de activitate desfășurate în Elveția înainte de intrarea în vigoare a acestui acord (la 1 iunie 2002) trebuie luate în considerare la promovarea într-o activitate profesională comparabilă, exercitată ulterior într-un stat membru al Comunității Europene, independent de data la care aceste perioade s-au încheiat?

⁽¹⁾ JO 2002, L 114, p. 6.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart (Germania) la 20 iulie 2007 — Ibrahim Altun/Stadt Böblingen

(Cauza C-337/07)

(2007/C 269/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ibrahim Altun

Pârât: Stadt Böblingen

Întrebările preliminare

- 1) Dobândirea drepturilor în temeiul articolului 7 prima teză din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE/Turcia necesită ca „titularul principal”, la care membrul familiei a avut reședința în cursul perioadei de 3 ani, să fi îndeplinit condițiile menționate la articolul 7 prima teză din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere pe parcursul întregii perioade?
- 2) În această privință, este suficient pentru dobândirea de către un membru al familiei a drepturilor prevăzute de articolul 7 prima teză din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere ca „titularul principal” să fi exercitat în cursul acestei perioade o activitate profesională la diferiți angajatori timp de doi ani și șase luni și, în continuare, să fi fost șomer involuntar timp de 6 luni și, în plus, această situație să fi persistat ulterior pentru o perioadă mai lungă?
- 3) Articolul 7 prima teză din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere poate fi de asemenea invocat de către o persoană care a obținut o autorizație de ședere în calitate de membru al familiei unui resortisant turc al cărui drept de ședere și, prin urmare, al cărui acces la piața legală a muncii a unui stat membru se întemeiază numai pe acordarea azilului politic pe motive de persecuție politică în Turcia?
- 4) În cazul în care la a treia întrebare se va oferi un răspuns afirmativ, poate un membru al familiei să invoce de asemenea articolul 7 prima teză din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere dacă acordarea azilului politic și, în baza acestuia, a dreptului de ședere și a accesului la piața legală a muncii „titularului principal” (în speță tatălui) se întemeiază pe declarații inexacte?
- 5) În cazul în care la a patra întrebare se va oferi un răspuns negativ, este necesar ca, înainte de a refuza membrilor familiei drepturile întemeiate pe articolul 7 prima teză din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere, drepturile „titularului principal” (în speță ale tatălui) să fi fost în prealabil retrase sau revocate în mod formal?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Bundesgerichtshof (Germania) la 20 iulie 2007 — Christopher Seagon, Rechtsanwalt, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH/Deko Marty Belgium N.V.

(Cauza C-339/07)

(2007/C 269/36)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Christopher Seagon, Rechtsanwalt, lichidator al societății Frick Teppichboden Supermärkte GmbH

Pârâtă: Deko Marty Belgium N.V.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 ⁽¹⁾ al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență și articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽²⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretate în sensul că instanțele statului membru pe teritoriul căruia s-a deschis o procedură de insolvență cu privire la patrimoniul debitorului sunt investite, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1346/2000, cu o competență internațională de judecare, în cadrul procedurii de insolvență, a unei acțiuni în anularea unui act, formulată împotriva unei pârâte al cărui sediu social se află în alt stat membru?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

Acțiunea în anulare formulată în cadrul procedurii insolvenței intră în domeniul de aplicare al articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001?

⁽¹⁾ JO L 160, p. 1.

⁽²⁾ JO 2001, L 12, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Sächsischen Landessozialgerichts (Germania) la 30 iulie 2007 — Kattner Stahlbau GmbH/Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

(Cauza C-350/07)

(2007/C 269/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Sächsisches Landessozialgericht

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kattner Stahlbau GmbH

Pârâtă: Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft

Întrebările preliminare

- 1) Pârâta Maschinenbau- und Metall-Berufsgenossenschaft este o întreprindere în sensul articolelor 81 CE și 82 CE?
- 2) Obligația reclamatei de a se afilia la asociația pârâtă încalcă dispozițiile dreptului comunitar?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgerichts Stuttgart (Germania) la 2 august 2007 — Kulpa Automaten-service Asperg GmbH/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-358/07)

(2007/C 269/38)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kulpa Automaten-service Asperg GmbH

Pârât: Land Baden-Württemberg

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui monopol de stat în privința anumitor jocuri de noroc, precum pariurile sportive, atunci când nu există în statul membru în cauză o politică coerentă și siste-

matică de limitare a jocurilor de noroc, în special pentru că organizatorii care dispun de concesiuni într-un stat membru încurajează participarea la alte jocuri de noroc — precum loteriile naționale și jocurile de cazinou — și pentru că, în plus, alte jocuri care prezintă un risc potențial de dependență echivalent sau superior — precum pariurile în legătură cu anumite evenimente sportive (curse hipice) și jocurile mecanice — pot fi oferite de către prestatori de servicii privați?

- 2) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că autorizațiile eliberate pentru organizarea de pariuri sportive care nu sunt limitate la teritoriul național corespunzător și care sunt acordate de către organisme publice competente ale statelor membre, îl îndreptățesc pe titularul autorizației, precum și pe terții mandatați de către acesta să propună și să execute și pe teritoriul altor state membre, fără autorizații naționale suplimentare, ofertele în cauză în vederea încheierii unor contracte?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Stuttgart (Germania) la 2 august 2007 — SOBO Sport & Entertainment GmbH/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-359/07)

(2007/C 269/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SOBO Sport & Entertainment GmbH

Pârât: Land Baden-Württemberg

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui monopol de stat în privința anumitor jocuri de noroc, precum pariurile sportive, atunci când nu există în statul membru în cauză o politică coerentă și sistematică de limitare a jocurilor de noroc, în special pentru că organizatorii care dispun de concesiuni într-un stat membru încurajează participarea la alte jocuri de noroc — precum loteriile naționale și jocurile de cazinou — și pentru că, în plus, alte jocuri care prezintă un risc potențial de dependență echivalent sau superior — precum pariurile în legătură cu anumite evenimente sportive (curse hipice) și jocurile mecanice — pot fi oferite de către prestatori de servicii privați?

2) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că autorizațiile eliberate pentru organizarea de pariuri sportive care nu sunt limitate la teritoriul național corespunzător și care sunt acordate de către organisme publice competente ale statelor membre, îl îndreptătesc pe titularul autorizației, precum și pe terții mandatați de către acesta să propună și să execute și pe teritoriul altor state membre, fără autorizații naționale suplimentare, ofertele în cauză în vederea încheierii unor contracte?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de des Verwaltungsgerichts Stuttgart (Germania) la 2 august 2007 — Andreas Kunert/Land Baden-Württemberg

(Cauza C-360/07)

(2007/C 269/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Stuttgart

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Andreas Kunert

Pârât: Land Baden-Württemberg

Întrebările preliminare

- 1) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că se opun existenței unui monopol de stat în privința anumitor jocuri de noroc, precum pariurile sportive și loteriile, atunci când nu există în statul membru în cauză o politică coerentă și sistematică de limitare a jocurilor de noroc, în special pentru că organizatorii care dețin concesiuni într-un stat membru încurajează participarea la alte jocuri de noroc — precum pariurile sportive naționale și loteriile naționale — și pentru că, în plus, alte jocuri care prezintă un risc potențial de dependență echivalent sau superior — precum pariurile în legătură cu anumite evenimente sportive (curse hipice) și jocuri mecanice — pot fi oferite de către prestatori de servicii privați?
- 2) Articolele 43 CE și 49 CE trebuie interpretate în sensul că autorizațiile eliberate pentru organizarea de pariuri sportive care nu sunt limitate la teritoriul național și care sunt acor-

date de către organismele publice competente ale statelor membre, îl îndreptătesc pe titularul autorizației, precum și pe terții mandatați de către acesta să propună și să execute și pe teritoriul altor state membre, fără autorizații naționale suplimentare, ofertele în cauză în vederea încheierii unor contracte?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil de prud'hommes de Beauvais (Franța) la 2 august 2007 — Olivier Polier/Najar EURL

(Cauza C-361/07)

(2007/C 269/41)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil de prud'hommes de Beauvais

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Olivier Polier

Pârât: Najar EURL

Întrebările preliminare

Ordonanța nr. 2005-893 din 2 august 2005 ⁽¹⁾ care autorizează concedierea salariatului în perioada de consolidare de doi ani, prevăzută de contractul angajare nouă, fără a indica legitimitatea încetării contractului de muncă și fără informare prealabilă este valabilă în raport cu:

- 1) dreptul european, în temeiul Cartei Drepturilor Fundamentale, care stabilește dreptul lucrătorilor de a nu fi concediați fără motiv valabil;
- 2) [Convenția nr.] 158 a Organizației Internaționale a Muncii privind concedierea, și
- 3) dispozițiile Cartei Sociale Europene?

⁽¹⁾ Ordonanța nr. 2005-893 din 2 august 2005 privind contractul de muncă „angajări noi” (Ordonnance relative au contrat de travail „nouvelles embauches”), JORF nr. 179, 3.8.2005, p. 12689.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris (Franța) la 2 august 2007 — Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH/Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

(Cauza C-362/07)

(2007/C 269/42)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Kip Europe SA, Kip UK Ltd, Caretrex Logistiek BV, Utax GmbH

Pârâtă: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

Întrebările preliminare

- 1) Funcția de copiere a unui aparat multifuncțional precum cel descris în prezenta procedură, conceput pentru a funcționa în legătură directă sau printr-o rețea cu unul sau mai multe calculatoare, dar care poate, pentru funcția de copiere, să funcționeze în mod autonom, reprezintă o „funcție proprie, alta decât prelucrarea datelor” în sensul notei 5 (E) din capitolul 84 din Nomenclatura Combinată?
- 2) În caz de răspuns pozitiv la prima întrebare, existența acestei funcții proprii, în legătură cu care se recunoaște în mod expres că nu conferă articolului caracterul său esențial, este de natură să excludă clasificarea la capitolul 84 prin aplicarea notei 5 (E), în pofida existenței funcțiilor de imprimantă și de scanner care intră în domeniul prelucrării datelor?
- 3) Într-un astfel de caz și fiind vorba despre un material alcătuit din asamblarea a trei module distincte din punct de vedere material (imprimantă, scanner și calculator), clasificarea nu trebuie efectuată în temeiul regulii generale 3 (b)?
- 4) La modul mai general, o interpretare corectă a Sistemului Armonizat și a Nomenclaturii Combinate trebuie să conducă la clasificarea unor imprimante precum cele descrise în procedură la poziția 8471 60 sau la poziția 9009 12 00?
- 5) Regulamentul (CE) nr. 400/2006 al Comisiei din 8 martie 2006 ⁽¹⁾ nu este nul, în special ca fiind contrar Sistemului Armonizat, Nomenclaturii Combinate și alineatelor (1) și (3) (b) din Regulile generale pentru interpretarea Sistemului Armonizat și a Nomenclaturii Combinate, întrucât este motivat prin referire la noțiunea de „funcție care conferă aparatului caracterul său esențial” și că acesta ar conduce la

clasificarea la poziția 9009 12 00 a unor imprimante precum cele descrise?

⁽¹⁾ Regulamentului (CE) nr. 400/2006 al Comisiei din 8 martie 2006 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (NC) (JO L 70, p. 9).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal d'instance du VIIème Arrondissement de Paris (Franța) la 2 august 2007 — Hewlett Packard International SARL/Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects

(Cauza C-363/07)

(2007/C 269/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance du VIIème arrondissement de Paris

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Hewlett Packard International SARL

Pârâtă: Administration des douanes — Direction générale des douanes et droits indirects.

Întrebările preliminare

- 1) Funcția de copiere a unui aparat multifuncțional precum cel descris în prezenta procedură, conceput pentru a funcționa în legătură directă sau printr-o rețea cu unul sau mai multe calculatoare, dar care poate, pentru funcția de copiere, să funcționeze în mod autonom, reprezintă o „funcție proprie, alta decât prelucrarea datelor” în sensul notei 5 (E) la capitolul 84 din Nomenclatura Combinată?
- 2) În caz de răspuns pozitiv la prima întrebare, existența acestei funcții proprii, în legătură cu care se recunoaște în mod expres că nu conferă articolului caracterul său esențial, este de natură să excludă clasificarea în capitolul 84 prin aplicarea notei 5 (E), în pofida existenței funcțiilor de imprimantă și de scanner care intră în domeniul prelucrării datelor?
- 3) Într-un astfel de caz și fiind vorba despre un material alcătuit din asamblarea a două module distincte din punct de vedere material (imprimantă și scanner), clasificarea nu trebuie efectuată în temeiul regulii generale 3 (b)?

- 4) La modul mai general, o interpretare corectă a Sistemului Armonizat și a Nomenclurii Combinate trebuie să conducă la clasificarea unor imprimante precum cele descrise în procedură la poziția 8471 60 sau la poziția 9009 12 00?
- 5) Regulamentul (CE) nr. 400/2006 al Comisiei din 8 martie 2006 ⁽¹⁾ nu este nul, în special ca fiind contrar Sistemului Armonizat, Nomenclurii Combinate și alineatelor (1) și (3) (b) din Regulile generale pentru interpretarea Sistemului Armonizat și a Nomenclurii Combinate, întrucât este motivat prin referire la noțiunea de „funcție care conferă aparatului caracterul său esențial” și că acesta ar conduce la clasificarea la poziția 9009 12 00 a unor imprimante precum cele descrise?

⁽¹⁾ Regulamentului (CE) nr. 400/2006 al Comisiei din 8 martie 2006 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (NC) (JO L 70, p. 9).

Acțiune introdusă la 3 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-369/07)

(2007/C 269/44)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Righini și I. Chatzigiannis)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat măsurile pe care le presupune executarea hotărârii pronunțate de Curte la 12 mai 2005 în cauza C-415/03 privind neîndeplinirea obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 3 din Decizia din 2002 privind ajutorul de stat acordat de Grecia societății Olympic Airways, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei decizii și al articolului 228 paragraful (1) din Tratatul CE.
- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a unor penalități cu titlu cominatoriu în cuantum propus de 53 611 euro pentru fiecare zi de întârziere în executarea

hotărârii emise în cauza C-415/03 referitoare la decizia din 2002, începând cu ziua în care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză până în ziua în care va fi executată hotărârea pronunțată în cauza C-415/03.

- obligarea Republicii Elene la plata către Comisie a unei sume forfetare, al cărei cuantum rezultă din înmulțirea unei sume zilnice cu numărul de zile în care se prelungește încălcarea începând cu ziua pronunțării hotărârii în cauza C-415/03 până la data la care va fi pronunțată hotărârea în prezenta cauză în ceea ce privește decizia din 2002.
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- 1) În hotărârea sa din 12 mai 2005 pronunțată în cauza C-415/03, Curtea a apreciat că, întrucât nu a adoptat în termenul prevăzut toate măsurile necesare pentru restituirea ajutoarelor considerate ilegale și incompatibile cu piața comună — cu excepția celor care privesc contribuțiile plătite către IKA — potrivit articolului 3 din Decizia Comisiei 2003/372/CE din 11 decembrie 2002 privind ajutorul acordat de Grecia societății Olympic Airways, Republica Elenă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestui articol.
- 2) Întrucât a constatat că Republica Elenă nu a notificat serviciilor Comisiei nicio măsură de executare a hotărârii Curții în cauza C-415/03, în pofida asigurărilor privind contrariul din partea autorităților elene și că aceasta nu a procedat încă la recuperarea ajutoarelor care au fost considerate incompatibile cu decizia din 2002, Comisia a considerat oportună sesizarea Curții în temeiul articolului 228 CE.
- 3) În conformitate cu articolul 228 CE și cu jurisprudența Curții în această privință, în cazul în care Comisia sesizează Curtea întrucât un stat membru nu a luat măsurile pe care le impune executarea hotărârii Curții în termenul stabilit de Comisie, aceasta din urmă arată cuantumul sumei forfetare sau/și al penalităților cu titlu cominatoriu pe care statul membru trebuie să le plătească și pe care Comisia le consideră corespunzătoare împrejurărilor. Decizia finală privind impunerea sancțiunilor prevăzute de articolul 228 CE este adoptată de Curte în exercitarea competenței sale de fond în materie.
- 4) Atât cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu, cât și cel al sumei forfetare pe care Comisia o propune Curții în cadrul acțiunii sale, au fost determinate pe baza metodei de calcul stabilite în Comunicarea Comisiei din 13 decembrie 2005 privind punerea în aplicare a articolului 228 CE.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Hoge Raad der Nederlanden la 3 august 2007 — Staatssecretaris van Financiën/Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

(Cauza C-375/07)

(2007/C 269/45)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading BV

Întrebările preliminare

- 1) Foi de aluat precum cele descrise în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1196/97 al Comisiei din 27 iunie 1997 [...] ⁽¹⁾ pot fi clasificate la poziția 1905 din Nomenclatura Combinată, atunci când este vorba de foi de aluat produse pe bază de făină de orez, sare și apă care sunt uscate, dar nu sunt supuse niciunui tratament termic?
- 2) Având în vedere răspunsul la prima întrebare, este valabil regulamentul menționat?
- 3) Articolul 871 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind stabilirea unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽²⁾ astfel cum a fost modificat de Regulamentul (CE) nr. 1677/98 al Comisiei din 29 iulie 1998 ⁽³⁾, trebuie interpretat în sensul că, dacă în temeiul articolului 871 primul paragraf, citat anterior, autoritatea vamală era obligată să transmită cazul Comisiei înainte de a putea decide să renunțe, în această situație, la o înscriere ulterioară în evidența contabilă, instanța națională, sesizată de către debitor cu o acțiune împotriva deciziei autorității vamale de înscriere ulterioară în evidența contabilă, nu este competentă să anuleze înscrierea ulterioară în evidența contabilă, considerând că sunt îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 220 alineatul (2) litera (b) privind renunțarea (obligatorie) la înscrierea ulterioară în evidența contabilă, atunci când Comisia nu susține această concluzie?
- 4) Dacă răspunsul la cea de a treia întrebare este acela că faptul de a recunoaște Comisiei o competență de decizie în materie de recuperare ulterioară a drepturilor vamale nu implică nicio limitare a competenței instanței naționale care trebuie să se pronunțe asupra unei acțiuni în materie de recuperare ulterioară a drepturilor vamale, prevede dreptul comunitar

un alt mecanism care asigură o aplicare uniformă a dreptului comunitar atunci când, într-un caz concret, Comisia și instanța națională apreciază în mod diferit criteriile utilizate în cadrul articolului 220 din Codul vamal ⁽⁴⁾ pentru a stabili dacă o eroare din partea autorității vamale poate fi detectată de către un debitor?

⁽¹⁾ Regulament privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată (JO L 170, p. 13).

⁽²⁾ JO L 253, p. 1.

⁽³⁾ JO L 212, p. 18.

⁽⁴⁾ JO L 302, p. 1.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Hoge Raad der Nederlanden la 3 august 2007 — Staatssecretaris van Financiën/Kamino International Logistics BV

(Cauza C-376/07)

(2007/C 269/46)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Staatssecretaris van Financiën

Pârâtă: Kamino International Logistics BV

Întrebările preliminare

- 1) Nota 5 (B) din capitolul 84 din NC în versiunea anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 ⁽¹⁾ trebuie interpretată în sensul că un monitor în culori apt să reproducă semnale provenind atât de la o mașină automată de prelucrare a datelor în sensul poziției 8471 din NC cât și de la alte surse nu poate fi clasificat la poziția 8471 din NC?
- 2) În ipoteza în care nu se exclude clasificarea la poziția 8471 din NC a monitorului în culori menționat la prima întrebare, atunci pe baza căror circumstanțe trebuie să se stabilească dacă acesta este un tip de monitor utilizat exclusiv sau în principal într-un sistem automat de prelucrare a datelor?

3) Domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 754/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 privind clasificarea anumitor mărfuri în Nomenclatura Combinată ⁽²⁾ cuprinde monitorul în litigiu și, în cazul unui răspuns afirmativ, acest regulament este valabil, având în vedere răspunsurile la primele două întrebări?

(¹) Regulamentului (CE) nr. 1789/2003 al Comisiei din 11 septembrie 2003 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 281, p. 1).

(²) JO L 118, p. 32.

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 8 august 2007 — Kyriaki Angelidaki și alții/ Nomarchiaki Aftodioikisi Rethimnis

(Cauza C-378/07)

(2007/C 269/47)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Părțile din acțiunea principală

Reclamantți: Kyriaki Angelidaki și alții

Pârâți: Nomarchiaki Aftodioikisi Rethimnis

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 și clauza 8 alineatele (1) și (3) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, care face parte integrantă din Directiva 1999/70/CE a Consiliului (JO L 175 din 10 iulie 1999, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129) trebuie să fie interpretate în sensul că dreptul comunitar interzice adoptarea de măsuri legale de către statul membru, în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru menționat, atunci când: a) înainte de intrarea în vigoare a directivei, există deja în ordinea juridică națională măsuri legale echivalente în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru și b) atunci când, în ordinea juridică națională, prin măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a acordului-cadru, se reduce nivelul general de protecție acordată lucrătorilor cu contract pe durată determinată?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, reducerea protecției garantate pentru lucrătorii pe durată determinată în împrejurarea în care nu există mai multe contracte de

muncă pe durată determinată succesive, ci un unic contract, care în realitate are ca obiect prestarea de servicii de către lucrător nu pentru a satisface nevoi provizorii, excepționale sau urgente ale angajatorului, ci nevoi „permanente și durabile”, este legată de punerea în aplicare a acordului-cadru și a directivei menționate anterior și, în consecință, interzisă sau permisă din punctul de vedere al dreptului comunitar?

- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă la intrarea în vigoare a Directivei 1999/70/CE există în ordinea juridică națională măsuri legale echivalente în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru, astfel cum este dispoziția pertinentă în cauza principală din articolul 8 alineatul (3) din Legea nr. 2112/1920, adoptarea unei măsuri legale pe motivul punerii în aplicare a acordului-cadru, precum este dispoziția pertinentă în cauza principală din articolul 11 din Decretul prezidențial nr. 164/2004, constituie o reducere inacceptabilă în ordinea juridică internă a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor cu contract pe durată determinată, în sensul clauzei 8 punctele 1 și 3 din acordul-cadru:

a) atunci când măsura legală menționată de punere în aplicare a acordului-cadru este aplicabilă numai în cazul mai multor contracte sau raporturi de muncă pe durată determinată succesive, nefiind aplicabilă cazurilor agenților contractuali care au încheiat (nu mai multe contracte succesive, ci) un unic contract de muncă pe durată determinată pentru a satisface nevoile „permanente și durabile” ale angajatorului, în timp ce măsura legală echivalentă preexistentă avea în vedere toate cazurile de încheiere a unui contract de muncă pe durată determinată, inclusiv acelea în care lucrătorul a încheiat numai un unic contract de muncă pe durată determinată, dar care are în realitate ca obiect prestarea de servicii de către lucrător, iar nu acoperirea unor nevoi provizorii, excepționale sau urgente, ci în realitate „permanente și durabile”?

b) atunci când respectiva măsură legală de punere în aplicare a acordului-cadru prevede, ca efect juridic destinat protecției acordate lucrătorilor cu contract pe durată determinată și prevenirii abuzurilor, în sensul acordului-cadru cu privire la munca pe durată determinată, calificarea cu efect pentru viitor (*ex nunc*) a contractelor de muncă pe durată determinată drept contracte de muncă pe durată nedeterminată, în timp ce măsurile legale echivalente preexistente prevedeau calificarea contractelor de muncă pe durată determinată drept contracte de muncă pe durată nedeterminată începând de la data încheierii lor inițiale (*ex tunc*)?

- 4) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă la intrarea în vigoare a Directivei 1999/70/CE existau în ordinea juridică națională măsuri legale echivalente în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată care face parte integrantă din directiva menționată, astfel cum este dispoziția pertinentă în cauza principală din articolul 8 alineatul (3) din Legea nr. 2112/1920, alegerea legiuitorului grec la transpunerea directivei menționate în ordinea juridică greacă care constă,

pe de o parte, în excluderea de la protecția acordată prin Decretul prezidențial nr. 164/2004 citat anterior a cazurilor de abuz menționate mai sus, în care lucrătorul a încheiat un unic contract de muncă pe durată determinată, care în realitate are ca obiect prestarea de servicii de către lucrător pentru satisfacerea nu a unor nevoi provizorii, excepționale sau urgente, ci în realitate „permanente și durabile” și, pe de altă parte, în omiterea adoptării unei măsuri legale similare, specifică unui caz concret și eficace, care produce un efect juridic de protecție a lucrătorilor în acest caz specific de abuz, în plus față de protecția generală, prevăzută în mod constant de către dreptul comun al muncii din ordinea juridică greacă în oricare caz de prestare de muncă în temeiul unui contract nul, (independent de existența unui abuz în sensul acordului-cadru), în temeiul căruia lucrătorul poate pretinde plata remunerațiilor sale, precum și o indemnizație de concediere, indiferent dacă contractul de muncă a fost valid sau nu, constituie o reducere inacceptabilă a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată în ordinea juridică națională, în sensul clauzei 8, alineatele (1) și (3) din acordul-cadru, ținând cont de faptul că:

- a) obligația de a plăti salariul și indemnizația de concediere este prevăzută de dreptul național pentru orice tip de raport de muncă și nu vizează în mod special prevenirea abuzurilor în sensul acordului-cadru și
 - b) punerea în aplicare a măsurii legale echivalente preexistente are ca efect juridic recunoașterea (unicului) contract de muncă pe durată determinată ca fiind un contract de muncă pe durată nedeterminată?
- 5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările precedente, atunci când interpretează dreptul său național în raport cu Directiva 1999/70/CE, instanța națională trebuie să înlăture aplicarea dispozițiilor incompatibile cu această directivă cuprinse de măsura legală adoptată pe motivul punerii în aplicare a acordului-cadru, dar care conduce la o reducere a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor pe durată determinată în ordinea juridică internă, astfel cum sunt dispozițiile Decretului prezidențial nr. 164/2004, care exclud, în mod tacit și indirect, dar clar, o protecție corespunzătoare în cazurile de abuz în care lucrătorul a încheiat un unic contract de muncă pe durată determinată, dar care avea în realitate ca obiect prestarea de servicii de către lucrător care să satisfacă nu nevoi provizorii, excepționale sau urgente, ci în realitate „permanente și durabile”, și trebuie să aplice în locul acestora dispozițiile cuprinse în măsura legală echivalentă națională care exista la intrarea în vigoare a directivei, astfel cum sunt dispozițiile articolului 8 alineatul (3) din Legea nr. 2112/90?
- 6) Atunci când instanța națională consideră, în principiu, că într-o cauză privind munca pe durată determinată este aplicabilă o dispoziție [în speță, articolul 8 alineatul (3) din Legea nr. 2112/1920] care constituie o măsură legală echivalentă în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată care face parte integrantă din Directiva 1999/70/CE și în temeiul căreia constatarea că un contract de muncă, chiar unic, a fost încheiat pe

durată determinată, fără ca aceasta să fie justificată de un motiv obiectiv privind natura, tipul sau caracteristicile activității prestate, implică recunoașterea faptului că acest contract este un contract pe durată nedeterminată:

- a) este compatibilă cu dreptul comunitar o interpretare și punere în aplicare a dreptului intern de către instanța națională., potrivit căreia, în orice situație, constituie un motiv obiectiv pentru încheierea de contracte de muncă pe durată determinată faptul că temeiul juridic pentru încheierea acestora a fost o lege privind angajarea în temeiul unor contracte pe durată determinată pentru satisfacerea unor nevoi sociale sezoniere, periodice, provizorii, excepționale sau suplimentare (în speță, pe dispozițiile din Legea nr. 3250/2004, FEK A' 124/7.7.2004), chiar dacă în realitate nevoile satisfăcute sunt permanente și durabile?
- b) este compatibilă cu dreptul comunitar o interpretare și punere în aplicare a dreptului național de către instanța națională potrivit căreia o dispoziție care interzice transformarea contractelor de muncă pe durată determinată în sectorul public în contracte de muncă pe durată nedeterminată trebuie interpretată în sensul că în sectorul public transformarea unui contract sau a unui raport pe durată determinată în contract sau raport pe durată nedeterminată este absolut interzisă în oricare situație, chiar și atunci când acest contract a fost încheiat în mod abuziv pe durată determinată, și anume atunci când nevoile satisfăcute erau în realitate permanente și durabile și că într-un astfel de caz instanța națională nu mai are posibilitatea să aprecieze natura reală a raportului de muncă în litigiu și calificarea sa corectă drept contract pe durată nedeterminată; sau interdicția menționată mai sus trebuie să se limiteze numai la contractele de muncă pe durată determinată care au fost încheiate în mod real pentru a satisface nevoi provizorii, neprevăzute, urgente, excepționale sau similare, cu excepția contractelor încheiate în realitate pentru a satisface nevoi care sunt permanente și durabile?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 8 august 2007 — Charikleia Gianoudi/Dimos Geropotamou

(Cauza C-379/07)

(2007/C 269/48)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Monomeles Protodikeio Rethymnis

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Charikleia Giannoudi

Pârât: Dimos Geropotamou

Întrebările preliminare

1) Clauza 5 și clauza 8 alineatele (1) și (3) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, care face parte integrantă din Directiva 1999/70 a Consiliului (JO L 175 din 10 iulie 1999, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129), trebuie să fie interpretate în sensul că dreptul comunitar interzice adoptarea de măsuri legale de către statul membru în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru menționat, atunci când:

- a) înainte de intrarea în vigoare a directivei există deja în ordinea juridică internă, măsuri legale echivalente, în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru și
- b) atunci când, în ordinea juridică internă, prin măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a acordului-cadru, se reduce nivelul general de protecție acordată lucrătorilor cu contract pe durată determinată?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în măsura în care înainte de intrarea în vigoare a Directivei 1999/70/CE există în ordinea juridică internă măsuri legale echivalente în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru, astfel cum este dispoziția pertinentă în cauza principală, respectiv articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920, adoptarea unei măsuri legale în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru — precum dispoziția pertinentă în cauză, respectiv articolul 11 din Decretul prezidențial nr. 164/2004 — constituie o reducere inacceptabilă în ordinea juridică internă a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor cu contract pe durată determinată, în sensul clauzei 8 alineatele (1) și (3) din acordul-cadru:

- a) atunci când o astfel de măsură legală de punere în aplicare a acordului-cadru este adoptată după expirarea termenului de transpunere a Directivei 1999/70/CE, dar în domeniul său de aplicare *ratione temporis* se încadrează numai contractele și raporturile de muncă pe durată determinată care erau în curs de executare înainte de intrarea în vigoare a măsurii sau al căror termen a expirat într-o perioadă determinată înainte de intrarea în vigoare a măsurii, dar după termenul de transpunere a directivei, în timp ce măsurile legale echivalente preexistente nu au un domeniu de aplicare limitat în timp și privesc toate contractele de muncă pe durată determinată încheiate, în curs de executare sau al căror termen era expirat la momentul intrării în vigoare a directivei 1999/70/CE și la expirarea termenului său de transpunere?

- b) atunci când în domeniul de aplicare al unei astfel de măsuri legale adoptate în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru se încadrează numai contractele sau raporturile de muncă pe durată determinată care, pentru a fi considerate succesive, trebuie să îndeplinească în mod cumulativ următoarele condiții:

1) între acestea să intervină o perioadă care să nu depășească trei luni și

2) acestea să aibă o durată totală de cel puțin puțin douăzeci și patru luni înainte de intrarea în vigoare a măsurii respective, independent de numărul de reînnoiri contractuale, sau să fi existat în temeiul acestora o durată de angajare de cel puțin optsprezece luni dintr-un total de douăzeci și patru începând cu contractul inițial în cazul în care au existat cel puțin trei reînnoiri în plus față de contractul inițial, în timp ce măsurile legale echivalente preexistente nu stabilesc astfel de condiții, ci se aplică tuturor contractelor (succesive) de muncă pe durată determinată, indiferent de durata minimă a angajării și de numărul minim de reînnoiri contractuale?

c) atunci când măsura legală în discuție de punere în aplicare a acordului-cadru prevede ca efect juridic destinat protejării lucrătorilor cu contract pe durată determinată și prevenirii abuzurilor, în sensul acordului-cadru cu privire la munca pe durată determinată calificarea contractului de muncă pe durată determinată drept contract pe durată nedeterminată cu efect pentru viitor (*ex nunc*), în timp ce măsurile legale echivalente preexistente prevedeau calificarea contractelor de muncă pe durată determinată drept contracte de muncă pe durată nedeterminată începând de la data încheierii lor inițiale (*ex tunc*)?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă la intrarea în vigoare a Directivei 1999/70/CE existau în ordinea juridică internă măsuri legale echivalente în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată care face parte integrantă din directiva menționată, precum dispoziția pertinentă în prezenta cauză, respectiv articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920, constituie o reducere inacceptabilă a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată în ordinea juridică internă, în sensul clauzei 8 alineatele (1) și (3) din acordul-cadru, adoptarea unei măsuri legale în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru, precum dispoziția pertinentă în cauza principală, respectiv articolul 7 din Decretul prezidențial nr. 164/2004, când acesta prevede ca unic mijloc de protecție împotriva abuzului a lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată, obligația angajatorului de a plăti salariul și o indemnizație de concediere, în caz de angajare abuzivă prin contracte de muncă pe durată determinată succesive, ținând cont de faptul că:

a) obligația de a plăti salariul și indemnizația de concediere este prevăzută de dreptul intern pentru orice tip de raport de muncă și nu vizează în mod special evitarea abuzurilor în sensul acordului-cadru și

b) punerea în aplicare a măsurilor legale echivalente preexistente are ca efect juridic recunoașterea contractelor de muncă pe durată determinată succesive ca fiind contracte pe durată nedeterminată

4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările precedente, atunci când interpretează dreptul intern în raport cu Directiva 1999/70/CE, instanța națională trebuie să înlăture aplicarea dispozițiilor incompatibile cu această directivă cuprinse de măsura legală adoptată în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru, dar care conduce la o reducere a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor pe durată determinată în ordinea juridică internă, precum dispozițiile articolelor 7 și 11 din Decretului prezidențial nr. 164/2004 și trebuie să aplice în locul acestora dispozițiile cuprinse în măsura legală echivalentă națională care exista la intrarea în vigoare a directivei, precum dispozițiile articolului 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920?

5) Atunci când instanța națională consideră aplicabilă, în principiu, într-o cauză privind munca pe durată determinată, o dispoziție (în speță, articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920) care constituie o măsură legală echivalentă în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată care face parte integrantă din Directiva 1999/70/CE și în temeiul căreia constatarea că au fost încheiate contracte de muncă pe durată determinată succesive, fără a exista un motiv obiectiv privind natura, tipul sau caracteristicile activității prestate care să justifice aceasta, implică recunoașterea faptului că astfel de contracte sunt contracte pe durată nedeterminată:

a) sunt compatibile cu dreptul comunitar o interpretare și punere în aplicare a dreptului intern de către instanța națională potrivit căreia, în toate cazurile, constituie un motiv obiectiv pentru încheierea de contracte de muncă pe durată determinată faptul că dreptul temei juridic pentru încheierea acestora a fost invocată o lege privind angajarea în temeiul unor contracte pe durată determinată pentru satisfacerea unor nevoi sociale sezoniere, periodice, temporare sau excepționale, chiar dacă în realitate nevoile satisfăcute sunt „permanente și durabile”?

b) sunt compatibile cu dreptul comunitar o interpretare și punere în aplicare a dreptului intern de către instanța națională potrivit căreia o dispoziție care interzice transformarea contractelor de muncă pe durată determinată în sectorul public în contracte de muncă pe durată nedeterminată trebuie interpretată în sensul că în sectorul public transformarea unui contract sau a unui raport pe durată determinată în contract sau raport pe durată nedeterminată este absolut interzisă în toate cazurile, chiar și atunci când acest contract a fost încheiat în mod abuziv pe durată determinată, și anume atunci când nevoile satisfăcute erau în realitate „permanente și durabile” și că într-un astfel de caz instanța națională nu mai are posibilitatea să aprecieze natura reală a raportului de muncă în litigiu și calificarea sa corectă drept contract pe durată nedeterminată; sau interdicția menționată mai sus trebuie să se limiteze numai la contractele de muncă pe durată determinată care au fost încheiate în mod real pentru a satisface nevoi temporare, neprevăzute, urgente, excepționale sau similare, nefiind aplicabilă și contractelor încheiate în realitate pentru a satisface nevoi care sunt „permanente și durabile”?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grecia) la 8 august 2007 — Georgios Karabousanos și Sofoklis Michopoulos/Dimos Geropotamou

(Cauza C-380/07)

(2007/C 269/49)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Monomeles Protodikeio Rethymnis (Grecia)

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Georgios Karabousanos și Sofoklis Michopoulos

Pârât: Dimos Geropotamou

Întrebările preliminare

1) Clauza 5 și clauza 8 alineatul (3) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP, care face parte integrantă din Directiva 1999/70 a Consiliului (JO L 175 din 10 iulie 1999, p. 43, Ediție specială 05/vol. 5, p. 129) trebuie să fie interpretate în sensul că dreptul comunitar interzice adoptarea de măsuri legale de către statul membru în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru menționat, atunci când: a) înainte de intrarea în vigoare a directivei, există deja, în ordinea juridică internă, măsuri legale echivalente, în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru și b) atunci când, în ordinea juridică internă, prin măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a acordului-cadru, se reduce nivelul general de protecție acordată lucrătorilor cu contract pe durată determinată?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, în măsura în care înainte de intrarea în vigoare a Directivei 1999/70/CE există în ordinea juridică internă măsuri legale echivalente în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru, precum dispoziția pertinentă în cauză, respectiv articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920, adoptarea unei măsuri legale în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru — precum dispoziția pertinentă în cauză, respectiv articolul 11 din Decretul prezidențial nr. 164/2004 — constituie o reducere inacceptabilă în ordinea juridică internă a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor cu contract pe durată determinată, în sensul clauzei 8 alineatele (1) și (3) din acordul-cadru:

a) atunci când o astfel de măsură legală de punere în aplicare a acordului-cadru este adoptată după expirarea termenului de transpunere a Directivei 1999/70/CE, dar în domeniul său de aplicare *ratione temporis* se încadrează numai contractele și raporturile de muncă pe durată

determinată care erau în curs de executare înainte de intrarea în vigoare a măsurii sau al căror termen a expirat într-o perioadă determinată înainte de intrarea în vigoare a măsurii, dar după termenul de transpunere a directivei, în timp ce măsurile legale echivalente preexistente nu au un domeniu de aplicare limitat în timp și privesc toate contractele de muncă pe durată determinată încheiate, în curs de executare sau al căror termen expirase la momentul intrării în vigoare a directivei 1999/70/CE și la expirarea termenului său de transpunere?

b) atunci când în domeniul de aplicare a unei astfel de măsuri legale adoptate în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru se încadrează numai contractele sau raporturile de muncă pe durată determinată care, pentru a fi considerate succesive, trebuie să îndeplinească, în mod cumulativ, următoarele condiții:

1) între acestea să intervină o perioadă care să nu depășească trei luni și

2) acestea să aibă o durată totală de cel puțin douăzeci și patru luni înainte de intrarea în vigoare a măsurii respective, independent de numărul de reînnoiri ale contractului, sau să fi existat în temeiul acestora o durată de angajare de cel puțin optsprezece luni dintr-un total de douăzeci și patru începând cu contractul inițial în cazul în care au existat cel puțin trei reînnoiri în plus față de contractul inițial, în timp ce măsurile legale echivalente preexistente nu stabilesc astfel de condiții ci se aplică tuturor contractelor de muncă (succesive) pe durată determinată, indiferent de durata minimă a angajării și de numărul minim de reînnoiri contractuale?

c) atunci când măsura legală în discuție de punere în aplicare a acordului-cadru prevede ca efect juridic destinat protejării lucrătorilor cu contract pe durată determinată și prevenirii abuzurilor, în sensul acordului-cadru cu privire la munca pe durată determinată calificarea contractului de muncă pe durată determinată drept contract pe durată nedeterminată cu efecte pentru viitor (*ex nunc*), în timp ce măsurile legale echivalente preexistente prevedeau calificarea contractelor de muncă pe durată determinată drept contracte de muncă pe durată nedeterminată începând de la data încheierii lor inițiale (*ex tunc*)?

3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dacă la intrarea în vigoare a Directivei 1999/70/CE existau în ordinea juridică internă măsuri legale echivalente în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată care face parte integrantă din directiva menționată, precum dispoziția pertinentă în prezenta cauză, respectiv articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920 constituie o reducere inacceptabilă a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată în ordinea juridică internă, în sensul clauzei 8 alineatele (1) și (3) din acordul-cadru, adoptarea

unei măsuri legale în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru, precum dispoziția pertinentă în cauza principală, respectiv articolul 7 din Decretul prezidențial nr. 164/2004 care prevede ca unic mijloc de protecție împotriva abuzului a lucrătorilor cu contract de muncă pe durată determinată, obligația angajatorului de a plăti salariul și o indemnizație de concediere, în caz de angajare abuzivă prin contracte de muncă pe durată determinată succesive, ținând cont de faptul că:

a) obligația de a plăti salariul și indemnizația de concediere este prevăzută de dreptul intern pentru orice tip de raport de muncă și nu vizează în mod special evitarea abuzurilor în sensul acordului-cadru și

b) punerea în aplicare a măsurii legale echivalente preexistente are ca efect juridic recunoașterea contractelor de muncă pe durată determinată succesive ca fiind contracte pe durată nedeterminată

4) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările precedente, atunci când interpretează dreptul intern în raport cu Directiva 1999/70/CE, instanța națională trebuie să înlăture aplicarea dispozițiilor incompatibile cu această directivă cuprinse de măsura legală adoptată în vederea punerii în aplicare a acordului-cadru, dar care conduce la o reducere a nivelului general de protecție acordată lucrătorilor pe durată determinată în ordinea juridică internă, precum dispozițiile articolelor 7 și 11 din Decretului prezidențial nr. 164/2004 și trebuie să aplice în locul acestora dispozițiile cuprinse în măsura legală echivalentă națională care exista la intrarea în vigoare a directivei, precum dispozițiile articolului 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920?

5) Atunci când instanța națională consideră aplicabilă, în principiu, într-o cauză privind munca pe durată determinată o dispoziție (în speță, articolul 8 alineatul 3 din Legea nr. 2112/1920) care constituie o măsură legală echivalentă în sensul clauzei 5 alineatul (1) din acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată care face parte integrantă din Directiva 1999/70/CE și în temeiul căreia constatarea că au fost încheiate contracte de muncă succesive pe durată determinată, fără a exista un motiv obiectiv privind natura, tipul sau caracteristicile activității prestate care să justifice aceasta, implică recunoașterea faptului că astfel de contracte sunt contracte pe durată nedeterminată:

a) sunt compatibile cu dreptul comunitar o interpretare și punere în aplicare a dreptului intern de către instanța națională, potrivit căreia, în toate cazurile, constituie un motiv obiectiv pentru încheierea de contracte de muncă pe durată determinată faptul că dreptul temei juridic pentru încheierea acestora a fost invocată o lege privind angajarea în temeiul unor contracte pe durată determinată pentru satisfacerea unor nevoi sociale sezoniere, periodice, temporare sau excepționale, chiar dacă în realitate nevoile satisfăcute sunt „permanente și durabile”?

b) sunt compatibile cu dreptul comunitar o interpretare și punere în aplicare a dreptului intern de către instanța națională potrivit căreia o dispoziție care interzice transformarea contractelor de muncă pe durată determinată în sectorul public în contracte de muncă pe durată nedeterminată trebuie interpretată în sensul că în sectorul public transformarea unui contract sau a unui raport pe durată determinată în contract sau raport pe durată nedeterminată este absolut interzisă în toate cazurile, chiar și atunci când acest contract a fost încheiat în mod abuziv pe durată determinată, și anume atunci când nevoile satisfăcute erau în realitate „permanente și durabile” și că într-un astfel de caz instanța națională nu mai are posibilitatea să aprecieze natura reală a raportului de muncă în litigiu și calificarea sa corectă drept contract pe durată nedeterminată; sau interdicția menționată mai sus trebuie să se limiteze numai la contractele de muncă pe durată determinată care au fost încheiate în mod real pentru a satisface nevoi temporare, neprevăzute, urgente, excepționale sau similare, nefiind aplicabilă și contractelor încheiate în realitate pentru a satisface nevoi care sunt „permanente și durabile”?

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Conseil d'État (Franța) la 8 august 2007 — Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS/Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

(Cauza C-381/07)

(2007/C 269/50)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Association nationale pour la protection des eaux et rivières — TOS

Pârât: Ministère de l'écologie, du développement et de l'aménagement durables

Întrebările preliminare

Articolul 6 din Directiva 2006/11/CE [a Parlamentului European și a Consiliului] din 15 februarie 2006 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase deversate în mediul acvatic al Comunității (!) poate fi interpretat în sensul că permite statelor membre să instituie, ulterior adoptării în temeiul respectivului

articol a unor programe de reducere a poluării apelor cuprinzând standarde de calitate a mediului, pentru anumite instalații cunoscute ca puțin poluante, un regim declarativ însoțit de reluarea acestor standarde și de dreptul autorității administrative de a se opune începerii exploatării sau de a impune valori limită de deversare specifice instalației avute în vedere?

(!) JO L 64, p. 52.

Recurs introdus la 13 august 2007 de Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera întâi) pronunțate la 24 mai 2007 în cauza T-151/01, Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH/Comisia Comunităților Europene, susținută de Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme și Belland Vision GmbH

(Cauza C-385/07 P)

(2007/C 269/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Der Grüne Punkt — Duales System Deutschland GmbH (reprezentanți: W. Deselaers, E. Wagner, B. Meyring, Rechtsanwälte)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, Vfw AG, Landbell AG für Rückhol-Systeme și Belland Vision GmbH

Concluziile recurente

- anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 24 mai 2007 în cauza T-151/01,
- anularea Deciziei 2001/463/CE a Comisiei din 20 aprilie 2001 privind o procedură de aplicare a articolului 82 CE (cauza COMP D3/34493 — DSD) (!),
- în subsidiar, retrimiteră cauzei în fața Tribunalului de Primă Instanță pentru a fi judecată în conformitate cu aprecierea juridică cuprinsă în hotărârea Curții,
- în orice caz, obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate în fața Tribunalului și a Curții.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă opt motive în susținerea recursului împotriva hotărârii menționate a Tribunalului.

În primul motiv invocat, recurenta susține că Tribunalul a încălcat obligația de motivare și, pe cale de consecință, articolul 82 CE, prin constatări contradictorii, care ar trebui să justifice abuzul, în privința comportamentului recurente. Pe de o parte, Tribunalul a motivat abuzul afirmând că recurenta solicită plata integrală a redevenței de la întreprinderile care nu utilizează sistemul acesteia sau care îl utilizează doar pentru o parte din ambalajele de vânzare care poartă logoul. Pe de altă parte, Tribunalul constată că, în aplicarea dispozițiilor în litigiu ale contractului de utilizare a logoului, recurenta poate doar „eventual” să solicite prețul prestației de colectare și recuperare pentru ambalajele de vânzare care nu participă la sistemul său.

Al doilea, al cincilea și al șaselea motiv fac trimitere la aprecierea greșită din punct de vedere juridic, insuficientă, care denaturează în mod evident faptele și este în contradicție cu documentele și probele prezentate în privința întinderii licenței acordate de recurentă. Dacă ar fi efectuat o apreciere corectă a faptelor, Tribunalul ar fi trebuit să recunoască că recurenta nu acordă o licență izolată, astfel încât decizia atacată ar trebui înțeleasă ca o constatare că refuzul de acordare a unei astfel de licențe ar fi abuziv și că ordinul de încetare a încălcării constatate, prevăzut de articolul 3 din decizia atacată, ar echivala cu impunerea unei licențe obligatorii. Tribunalul ar fi omis totuși, în mod greșit din punct de vedere juridic, să respecte cerințele de motivare necesare conform jurisprudenței privind o licență obligatorie și nu ar fi recunoscut că o licență obligatorie ar fi exclusă potrivit dreptului mărcilor și ambalajelor. Recurenta invocă în acest context încălcarea obligației de motivare, a principiului proporționalității, precum și a articolului 82 CE și a articolului 3 din Regulamentul nr. 17 al Consiliului.

În al treilea și al patrulea motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul și-ar încălca obligația de motivare și prin urmare articolul 82 CE, prin constatarea insuficient motivată, greșită din punct de vedere juridic și care denaturează dreptul german al ambalajelor și al mărcilor, că marca „Der Grüne Punkt” nu ar putea beneficia de „*exclusivitatea revendicată*”. Prin această constatare, Tribunalul ar încălca însuși principiul dreptului comunitar al mărcilor, conform căruia o marcă înregistrată conferă titularului său un drept exclusiv, în special în privința utilizării mărcii pentru produse și servicii care sunt identice sau similare cu acelea pentru care marca a fost înregistrată.

În al șaptelea și al optulea motiv, recurenta invocă două erori de procedură. Pe de o parte, Tribunalul ar fi introdus noi constatări din oficiu, fără ca obiectul acestor constatări să fie cuprins în deciziile atacate sau ca acesta să fie introdus de părți în cadrul procedurii judiciare. Pe de altă parte, Tribunalul ar fi comis o eroare de procedură care a adus atingere intereselor recurente prin nerespectarea principiului fundamental al Uniunii de soluționare a unei cauze într-un termen rezonabil.

(¹) JO L 166, p. 1

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Finanzgericht Hamburg (Germania) la 20 august 2007 — Glencore Grain Rotterdam BV/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-391/07)

(2007/C 269/52)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Glencore Grain Rotterdam BV

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Întrebarea preliminară

Articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 1501/95 trebuie interpretat în sensul că, prin furnizarea dovezii descrise în al doilea paragraf, nu mai este necesară nici dovada încheierii formalităților vamale privind eliberarea pentru consum și nici prezentarea documentelor de transport [articolul 18 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87, în prezent articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 800/99]?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Korkein oikeus (Finlanda) la 27 august 2007 — Mirja Juuri/Fazer Amica Oy

(Cauza C-396/07)

(2007/C 269/53)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus (Finlanda)

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Mirja Juuri

Pârâtă: Fazer Amica Oy

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 2001/23/CE a Consiliului ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că în cazurile în care un angajat a reziliat el însuși contractul de muncă din cauza înrăutățirii semnificative a condițiilor de muncă în urma unui transfer de întreprinderi, statul membru trebuie să garanteze în dreptul său intern dreptul lucrătorului la o despăgubire din partea angajatorului său la fel ca în cazul în care contractul de muncă a fost reziliat în mod ilegal de către angajator, luând în considerare faptul că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3) din directivă, angajatorul a menținut convenția colectivă obligatorie pentru cedent care asigura lucrătorului condiții mai bune de muncă numai până la data expirării acesteia și, ca urmare, aceasta a cauzat o înrăutățire a condițiilor de muncă?
- 2) Dacă răspunderea angajatorului în sensul directivei nu este atât de largă precum este descrisă în întrebarea 1), aceasta trebuie totuși pusă în aplicare, de exemplu, prin plata de către angajator a salariilor și a anumitor prestații pentru perioada de preaviz pe care trebuie să le respecte angajatorul?

(¹) Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 21 martie 2001 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO L 82, 22.3.2001, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 20).

Acțiune introdusă la 27 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Spaniei

(Cauza C-397/07)

(2007/C 269/54)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: E. Gippini Fournier și M. Afonso, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că:
 - prin condiționarea aplicării scutirilor obligatorii de la impozitul pe aportul de capital de îndeplinirea anumitor cerințe;

- prin aplicarea unui impozit indirect asupra mutării în Spania a sediului de administrare sau a sediului social al societăților care nu au fost supuse unui impozit similar în țara lor de origine;
- prin aplicarea unui impozit indirect asupra capitalului utilizat pentru realizarea de operațiuni comerciale prin intermediul sucursalelor sau al sediilor permanente ale unor societăți stabilite într-un stat membru care nu aplică un impozit asemănător celui spaniol,

Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 69/335/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 17 iulie 1969.

- obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

- Directiva 69/335 menține *statu quo*-ul în privința posibilităților statelor membre de a reintroduce un impozit pe aportul de capital sau de a supune din nou acestui impozit operațiuni în realitate scutite. În consecință, Spania nu poate să desființeze scutirile sale și să aplice impozitul tuturor operațiunilor cărora le este aplicabil regimul special al Decretului-lege regal 4/2004, dar care nu intră în domeniul de aplicare a fostului articol 7.1.b) și 7.1.b) bis. Spania este obligată să aplice scutirea prevăzută la articolului 45.1.B.10 tuturor operațiunilor incluse în sfera de aplicare a regimului special prevăzut de Decretul-lege regal 4/2004, indiferent dacă acest regim se aplică sau nu de fapt.
- Articolul 4 din Directiva 69/335 prevede o listă exhaustivă de operațiuni supuse impozitului pe aportul de capital. Potrivit articolului 4 alineatul (1) litera (g), impozitul pe aportul de capital se aplică mutării sediului de administrare al unei societăți, asociații sau persoane juridice care în statul membru de primire este luată în evidență drept societate de capital, în scopul aplicării taxei pe majorarea capitalului, deși în statul de origine nu este considerată astfel. În consecință, Spania nu poate supune impozitului pe aportul de capital mutarea sediului de administrare sau a sediului social al unei societăți de capitaluri căreia nu i se aplică un impozit similar în statul membru de origine. Mutarea de către o societate de capitaluri a sediului său într-un alt stat membru nu este o tranzacție supusă impozitului pe aportul de capital, în condițiile în care chiar statul membru în care s-a constituit societatea nu a perceput respectivul impozit. În plus, niciăieri nu se prevede că legislația spaniolă se aplică numai cazurilor de evaziune sau fraudă fiscală.
- Spania nu poate supune unui impozit pe aportul de capital partea din capital utilizată pentru realizarea de operațiuni comerciale pe teritoriul spaniol prin intermediul sucursalelor sau al sediilor permanente. Astfel cum se indică în mod clar la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 69/335, Spania nu poate aplica un impozit pe aportul de capital societăților al căror sediu de administrare este situat în alt stat membru, iar nu în Spania. Articolul 2 alineatul (3) din Directiva 69/335 rezervă măsurile precum cea aplicată de Spania exclusiv

pentru situația specifică a unei societăți al cărei sediu social și sediu de administrare se află într-o țară terță. În ceea ce privește fraudă sau evaziunea fiscală, Comisia subliniază că prevederile spaniole se aplică fără nicio limitare sau distincție în funcție de existența sau inexistența vreunei evaziumi sau fraude fiscale. În consecință, Spania nu poate invoca în mod valabil o astfel de justificare.

(¹) Directiva 69/335/CEE a Consiliului din 17 iulie 1969 privind impozitele indirecte aplicate acumulărilor de capital (JO L 249, p. 25).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio la 29 august 2007 — SALF SpA/Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

(Cauza C-400/07)

(2007/C 269/55)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: SALF SpA

Pârâți: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Ministero della Salute

Întrebările preliminare

1) După prevederile articolelor 2 și 3 [din Directiva 89/105/CEE (¹)], care reglementează raporturile dintre autoritățile publice ale unui stat membru și întreprinderile farmaceutice — în sensul că stabilirea prețului unui medicament sau creșterea acestuia se efectuează conform indicațiilor furnizate de către autoritățile menționate, dar în măsura în care autoritatea responsabilă le acceptă, deci în baza unui dialog între întreprinderi și autoritățile care răspund de controlul cheltuielilor farmaceutice — articolul 4 alineatul (1) reglementează „blocarea prețului tuturor medicamentelor sau al anumitor categorii de medicamente”, concepută ca o măsură cu caracter general care trebuie revăzută, cel puțin o dată pe an, pentru a se decide menținerea sau nu a acesteia, ținând cont de condițiile macroeconomice existente în statul membru.

Dispoziția atribuie autorităților competente un termen de 90 de zile pentru a acționa și prevede că acestea trebuie să anunțe, la expirarea acestui termen, care sunt creșterile sau reducerile prețurilor care s-au efectuat, dacă este cazul.

În măsura în care se referă la „reducerile care se efectuează, dacă este cazul”, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că, pe lângă măsura generală care constă în blocarea prețurilor la toate sau la anumite categorii de medicamente, autorizează de asemenea o altă măsură generală care constă în posibilitatea unei reduceri a prețurilor la toate sau la anumite categorii de medicamente sau sintagma „reduceri [...] dacă este cazul” se referă în mod exclusiv la medicamentele care sunt deja supuse blocării prețurilor?

2) În măsura în care impune autorităților competente ale unui stat membru să verifice, cel puțin o dată pe an, în cazul blocării prețurilor, dacă menținerea acestei blocări este justificată de condițiile macroeconomice, articolul 4 alineatul (1) poate fi interpretat în sensul că, dacă reducerea prețurilor este admisă ca răspuns la prima întrebare, este posibilă recurgerea la această măsură chiar de mai multe ori în cursul unui an și aceasta timp de mai mulți ani (începând cu 2002 și până în 2010)?

3) În sensul articolului 4 sus-menționat — ce trebuie citit în lumina considerentelor din directivă conform cărora scopul principal al măsurilor de control al prețurilor la medicamente este „promovarea sănătății publice prin asigurarea de stocuri disponibile adecvate de medicamente la un cost rezonabil” și evitarea discrepanțelor existente între aceste măsuri, care „pot împiedica sau denatura comerțul intracomunitar cu medicamente” — poate fi considerată ca fiind compatibilă cu legislația comunitară adoptarea de măsuri care fac referire la cuantumuri ale cheltuielilor doar „estimate”, mai degrabă decât „stabilite” (această întrebare se referă la ambele situații)?

4) Cerințele referitoare la respectarea plafoanelor pentru cheltuielile farmaceutice pe care fiecare stat membru este competent să le stabilească trebuie să aibă legătură în mod special numai cu cheltuielile farmaceutice sau este posibil să se considere că statele membre au puterea discreționară de a ține totuși cont și de datele referitoare la alte cheltuieli sanitare?

5) Principiile transparenței și participării întreprinderilor interesate la măsuri de blocare sau de reducere generalizată a prețurilor la medicamente, principii ce decurg din directivă, trebuie interpretate în sensul că este necesar să se prevadă întotdeauna și în orice caz o posibilitate de derogare de la prețul impus [articolul 4 alineatul (2) din directivă] și o participare concretă a întreprinderii solicitante, cu consecința necesității pentru administrație de a motiva eventualul refuz?

(¹) Directiva 89/105/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 privind transparența măsurilor care reglementează stabilirea prețurilor medicamentelor de uz uman și includerea acestora în domeniul de aplicare al sistemelor naționale de asigurări de sănătate (JO L 40, p. 8, Ediție specială, 05/vol. 2, p. 84).

Acțiune introdusă la 29 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-401/07)

(2007/C 269/56)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: H. van Vliet, agent)

Pârâte: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neexecutarea în termenul impus, față de întreprinderea Fleuren Compost BV, a Deciziei 2001/521/CE a Comisiei din 13 decembrie 2000 privind schema de ajutor pe care Regatul Țărilor de Jos a pus-o în aplicare în favoarea a șase întreprinderi de tratare a îngrășământului natural ⁽¹⁾, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 249 al patrulea paragraf CE și al articolelor 2 și 3 din această decizie;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin Decizia 2001/521/CE, Comisia a hotărât că Țările de Jos trebuie să recupereze ajutorul acordat în mod ilegal întreprinderii Fleuren Compost BV (denumită în continuare „Fleuren”) în cuantum de 487 328,13 euro, la care se adaugă dobânzile. În ziua depunerii cererii în prezenta cauză, această sumă nu fusese încă rambursată. Până în prezent, Fleuren s-a limitat să constituie o garanție bancară pentru suma respectivă. Reclamanta susține că acest lucru este contrar articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽²⁾ care prevede executarea imediată și efectivă a deciziilor Comisiei. În plus, Tribunalul de Primă Instanță a respins acțiunea Fleuren împotriva deciziei prin hotărârea din 14 ianuarie 2004 (cauza T-109/01) iar Fleuren nu a introdus recurs împotriva acelei hotărâri.

Reclamanta arată în special că legislația olandeză aplicabilă în speță, în interpretarea făcută de Raad van State al Țărilor de Jos, face ca executarea să fie în mod inutil complicată și de durată. Într-adevăr, potrivit acestei interpretări, suma principală trebuie recuperată în cadrul unei proceduri administrative, iar dobânzile în cadrul unei proceduri civile. Reclamanta mai arată că faptul de a constitui o garanție bancară nu poate fi asimilat unei

rambursări efective a cuantumului ajutorului. O garanție bancară nu anulează avantajul financiar de care beneficiază Fleuren de câțiva ani, ca rezultat al plății ajutorului de către pârât, fără aprobarea Comisiei, cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) CE.

⁽¹⁾ JO L 189, p. 13.

⁽²⁾ JO L 83, p. 1.

Recurs introdus la 3 septembrie 2007 de Regatul Țărilor de Jos împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 27 iunie 2007 în cauza T-182/06, Regatul Țărilor de Jos/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-405/07 P)

(2007/C 269/57)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurent: Regatul Țărilor de Jos (reprezențanți: D.J.M. de Grave și C.M. Wissels)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurentului

- anularea hotărârii atacate;
- retrimiteră cauzei la Tribunal spre judecare în privința celorlalte capete de cerere;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurentul invocă două motive în susținerea recursului:

În primul motiv, recurentul susține că Tribunalul ar fi interpretat în mod greșit, potrivit articolului 253 CE, atât obligația de diligență, cât și obligația de motivare, prin faptul că s-a pronunțat în sensul că, în speță, Comisia nu ar fi încălcat aceste obligații atunci când aceasta nu ar fi luat în considerare în decizia atacată ⁽¹⁾, fără o motivare detaliată, informațiile relevante comunicate de statul respectiv în termen înainte de adoptarea acestei decizii.

În al doilea motiv, recurentul susține că Tribunalul a utilizat criteriile legale eronate atunci când, în cadrul examinării aspectului dacă există o problemă specifică în sensul articolului 95 alineatul (5) CE, a hotărât că:

- (i) existența unei probleme specifice a calității aerului ar trebui determinată numai în temeiul criteriilor din Directiva 1999/30/CE⁽¹⁾, fără ca incapacitatea unui stat membru de a adopta măsuri împotriva poluării transfrontaliere a aerului și criteriile precum o densitate demografică mare, intensitatea traficului rutier în numeroase zone și localizarea habitatului de-a lungul infrastructurii rutiere să poată juca un rol în acest sens, și
- (ii) nu ar putea exista deja o problemă specifică în sensul menționat, atunci când un număr foarte mic de state membre ar avea, de asemenea, o problemă de calitate a aerului.

(¹) Decizia 2006/372/CE a Comisiei din 3 mai 2006 cu privire la un proiect de dispoziții de drept intern notificat de către Regatul Țărilor de Jos în temeiul articolului 95 alineatul (5) CE care stabilește limitele pentru emisiile de pulberi în suspensie provenind de la autovehiculele cu motor diesel (JO L 142, p. 16).

(²) Directiva Consiliului din 22 aprilie 1999 privind valorile-limită pentru dioxidul de sulf, dioxidul de azot și oxizii de azot, pulberile în suspensie și plumbul din aerul înconjurător (JO L 163, p. 41).

Acțiune introdusă la 4 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Elenă

(Cauza C-406/07)

(2007/C 269/58)

Limba de procedură: greacă

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Triantafyllou)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că Republica Elenă încalcă

- a) obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 56 CE și 43 CE, precum și al articolelor 40 și 31 din Acordul SEE, întrucât a aplicat un regim fiscal mai puțin favorabil

pentru dividendele de origine străină decât cel prevăzut pentru dividendele de origine națională;

- b) obligațiile care îi revin în temeiul articolului 43 CE și al articolului 31 din Acordul SEE, întrucât menține în vigoare dispozițiile Codului privind impozitul pe venit (Legea 2238/1994, astfel cum a fost modificată prin Legea 3296/2004), în temeiul căruia societățile străine de persoane sunt supuse în Grecia unei impuneri fiscale superioare celei aplicate societăților naționale;

— obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia reține că statele membre nu pot supune impunerii fiscale dividendele de origine străină, aplicând cote de impozitare superioare, în raport cu cele aplicate dividendelor de origine națională.

Scutirea fiscală prevăzută de legislația fiscală greacă, având ca scop evitarea dublei impuneri economice a profiturilor societăților distribuite asociațiilor, se aplică doar dividendelor de origine națională.

Așadar, legislația fiscală greacă are drept efect descurajarea persoanelor supuse integral impunerii fiscale în Grecia, de a investi capitalurile proprii în societăți care sunt stabilite într-un alt stat membru.

Dispozițiile legislației grecești produc și un efect restrictiv în ceea ce privește societățile stabilite în alte state membre, prin aceea că împiedică acumulările de capital în Grecia din partea unor astfel de societăți.

Întrucât veniturile provenite din capitaluri care nu sunt de origine grecească beneficiază de un tratament fiscal mai puțin favorabil în raport cu cel rezervat pentru dividendele distribuite de societăți stabilite în Grecia, participațiile în societăți stabilite în alte state membre prezintă un interes mai redus pentru investitorii rezidenți în Grecia în raport cu participațiile în societăți care își au sediul în Grecia.

Rezultă că dispozițiile legislative precum cea în discuție, constituie o restricție privind libertatea de circulație a capitalurilor, interzisă, în principiu, de articolul 56 CE.

În ceea ce privește persoanele care sunt supuse integral impunerii fiscale în Grecia și care dețin participații în societăți străine de natură să le acorde posibilitatea de a exercita o influență certă asupra deciziilor societății și de a-i stabili activitățile, se observă de asemenea o restricție privind libertatea de stabilire, interzisă de articolul 43 CE.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie (Republica Polonă) la 10 septembrie 2007 — Magoora sp. z o.o./ Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

(Cauza C-414/07)

(2007/C 269/59)

Limba de procedură: poloneza

Instanța de trimitere

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Magoora sp. z o.o.

Pârâtă: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 7 alineatele (2) și (6) din A șasea directivă ⁽¹⁾ se opune ca Republica Polonă să abroge în totalitate începând de la 1 mai 2004 dispozițiile naționale în vigoare până la acea dată privind limitarea dreptului de deducere a taxei aferente intrărilor, aplicată achiziționărilor de carburant pentru vehicule utilizate în scopul unei activități supuse taxei, și să introducă în locul acestor reglementări tot o limitare a dreptului de deducere a taxei aferente intrărilor, aplicată achizițiilor de carburant utilizate pentru o activitate supusă TVA însă definită de dreptul intern prin recurgerea la alte criterii decât cele existente înainte de 1 mai 2004, și să modifice din nou criteriile menționate anterior începând de la 22 august 2005?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 17 alineatul (6) din a șasea directivă se opune ca Republica Polonă să modifice criteriile menționate anterior astfel încât să limiteze în mod concret sfera de aplicare a dreptului de deducere a taxei aferente intrărilor în comparație cu dispozițiile naționale în vigoare la 30 aprilie 2004 sau cu dispozițiile naționale în vigoare începând de la modificarea efectuată la 22 august 2005? În cazul în care se constată că Republica Polonă a încălcat articolul 17 alineatul (6) din a șasea directivă, este necesar să se admită că persoana impozabilă ar avea dreptul de a efectua deduceri, însă în limitele în care modificările dispozițiilor naționale ar depăși sfera de aplicare a deducerii taxei aferente intrărilor, astfel cum aceasta era prevăzută de dispozițiile naționale în vigoare la 30 aprilie 2004 și abrogate la aceeași dată?
- 3) Articolul 17 alineatul (6) din a șasea directivă se opune ca Republica Polonă, bazându-se pe posibilitatea pe care această dispoziție le-o oferă statelor membre de a limita deducerea taxelor aferente intrărilor pentru cheltuielile care nu sunt strict legate de afaceri, cum ar fi cheltuielile pentru produse de lux și activități distractive și recreative, să restrângă dedu-

cerea taxei aferente intrărilor în raport cu regimul în vigoare la 30 aprilie 2004, astfel încât să excludă dreptul de deducere a taxei aferente intrărilor, aplicată carburantului pentru vehiculele particulare sau alte autovehicule a căror masă maximă autorizată nu depășește 3,5 tone, cu excepția vehiculelor menționate la articolul 86 alineatul (4) din legea din 11 martie 2004 privind taxa pe bunuri și servicii, în versiunea în vigoare începând de la 22 august 2005?

⁽¹⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 13 septembrie 2007 — Acțiune penală împotriva Frede Damgaard

(Cauza C-421/07)

(2007/C 269/60)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret.

Partea din acțiunea principală

Frede Damgaard

Întrebarea preliminară

Trebuie interpretat articolul 86 din Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată ulterior, în sensul că difuzarea de către o terță parte de informații despre un medicament, mai ales informații despre proprietățile terapeutice sau profilactice ale medicamentului trebuie considerată drept publicitate, chiar dacă terță parte în cauză acționează din proprie inițiativă și total independent, *de jure* și *de facto*, față de producător și de vânzător?

⁽¹⁾ JO 2001, L 311, p. 67.

Recurs introdus la 14 septembrie 2007 de AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 12 iulie 2007 în cauza T-229/05, AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-425/07 P)

(2007/C 269/61)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: AEPI Elliniki Etaireia pros Prostasian tis Pnevmatikis Idioktisias AE (reprezentant: Th. Asprogerakas-Grivas, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Comunităților Europene

Concluziile recurente

- admiterea prezentului recurs;
- anularea totală a hotărârii Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene (Camera a patra) pronunțate la 12 iulie 2007, în cauza AEPI AE/Comisia Comunităților Europene, împotriva căreia s-a declarat recurs;
- admiterea și judecarea acțiunii din data de 14 iunie 2005 (conform articolului 230 din Tratatul CE), nr. 001/4372,56 (2001) A/3603/2, introdusă pe rolul Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene împotriva Deciziei Comisiei din 18 aprilie 2005 SG-Greffe (2005) D/201832 prin care s-a respins plângerea din 22 martie 2001 (2001/4372,56 (2001A/3603/2)), fie de către Curtea de Justiție, fie de către Tribunal, care a pronunțat hotărârea atacată, astfel încât să se admită motivele invocate în motivarea acțiunii; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin hotărârea atacată s-au interpretat greșit articolele 81 și 82 din Tratatul CE, în măsura în care nu s-a examinat dacă decizia contestată a Comisiei a depășit limitele competenței sale discreționare, nu a ținut cont de jurisprudența Curții de Justiție în materie, nu a luat în considerare împrejurările de fapt prezentate în acțiune care demonstrează un prejudiciu adus comerțului dintre statele membre. În sfârșit, prin interpretarea și aplicarea greșită a articolelor 81 și 82 din Tratatul CE, Tribunalul a reținut că dispozițiile în domeniul dreptului comunitar al concurenței impun în mod necesar existența unui prejudiciu efectiv adus comerțului dintre statele membre, în timp ce în realitate,

conform unei interpretări și aplicări corecte a dispozițiilor de mai sus, este necesar să se aprecieze că este suficientă posibilitatea unui astfel de prejudiciu pentru a se realiza încălcarea.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Irlanda

(Cauza C-427/07)

(2007/C 269/62)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: D. Recchia și D. Lawunmi, agenți)

Pârâtă: Irlanda

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat, în conformitate cu articolul 2 alineatul (1) și cu articolul 4 alineatele (2), (3) și (4) din Directiva 85/337/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului, astfel cum a fost modificată prin Directiva 97/11/CE a Consiliului, toate măsurile pentru a asigura că, înaintea acordării autorizației, proiectele de construcție de drumuri, incluse la punctul 10 litera (e) din anexa II la Directiva 85/337/CEE care ar putea avea efecte importante asupra mediului, sunt supuse unei cereri de autorizare și unei evaluări a efectele lor în conformitate cu articolele 5-10 din directivă, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 85/337/CEE a Consiliului;
- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma articolului 3 alineatele (1), (3), (4), (5) (6) și (7) și articolului 4 alineatele (1), (2), (3), (4), (5) și (6) din Directiva 2003/35/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 26 mai 2003 de instituire a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe privind mediul și de modificare a Directivelor 85/337/CEE și 96/61/CE ale Consiliului în ceea ce privește participarea publicului și accesul la justiție, sau, în orice caz, întrucât nu a comunicat aceste acte Comisiei în mod corespunzător, Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 din această directivă;
- obligarea Irlandei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Transpunerea Directivei 85/337/CEE

Comisia consideră că Irlanda nu a transpus complet Directiva 85/337/CEE întrucât nu a adoptat măsuri în vederea îndeplinirii rezultatelor vizate de articolul 2 alineatul (1) și de articolul 4 în privința proiectelor private de drumuri. Comisia consideră că proiectele private de drumuri (propușe de inițiatori particulari de proiecte) intră în domeniul de aplicare a Directivei 85/337/CEE. Mai mult, nu există nicio bază pentru presupunerea că aceste proiecte nu vor avea efecte importante asupra mediului. Neinclusiunea proiectelor de drumuri propușe de inițiatori particulari de proiecte constituie o încălcare a obligațiilor care îi revin Irlandei în temeiul articolelor din directivă menționate anterior.

Transpunerea Directivei 2003/35/CE

Comisia susține că Irlanda nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 din Directiva 2003/35/CE de a adopta și de a informa Comisia cu privire la toate măsurile naționale necesare pentru a se conforma articolelor 3 și 4 din directivă. Mai exact, articolul 3 alineatele (1), (3), (4), (5) și (6) din directivă prevede anumite modificări ale câtorva articole din Directiva 85/337/CEE. Irlanda nu contestă faptul că transpunerea trebuie făcută prin modificarea atât a legislației irlandeze privind amenajarea teritoriului cât și a celei privind alte sisteme de autorizare. Irlanda nu a comunicat nicio modificare a legislației privind amenajarea teritoriului în termenul stabilit în avizul motivat suplimentar și, în orice caz, nu a comunicat încă legislația care reglementează toate celelalte sisteme de autorizare. Articolul 3 alineatul (7) și articolul 4 alineatul (4) din directivă impun nu numai sisteme ale căilor de atac împotriva procesului decizional, ci și sisteme care asigură garanții specifice. În măsura în care Irlanda susține că sistemul său existent al căilor de atac judiciare îndeplinește cerințele articolului 3 alineatul (7) și ale articolului 4 alineatul (4), aceasta nu a furnizat informații suficiente pentru a respecta cerințele celei de a doua teze din primul paragraf al articolului 6 din directivă.

⁽¹⁾ JO L 175, p. 40.

⁽²⁾ JO L 156, p. 17.

Recurs introdus la 18 septembrie 2007 de Bouygues SA și Bouygues Télécom SA împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 4 iulie 2007 în cauza T-475/04, Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-431/07 P)

(2007/C 269/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurente: Bouygues SA și Bouygues Télécom SA (reprezitanți: F. Sureau, D. Théophile, S. Perrotet, A. Bénabent, J. Vogel și L. Vogel, avocats)

Celelalte părți în proces: Comisia Comunităților Europene, Republica Franceză, Société française du radiotéléphone — SFR, Orange France SA

Concluziile recurentelor

- Anularea hotărârii pronunțate la 4 iulie 2007 de Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene în cauza Bouygues și Bouygues Télécom/Comisia (T-475/04);
- în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare, cu luarea în considerare a opiniei juridice exprimate de Curte;
- obligarea Comisiei la plata în întregime a cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Societățile recurente invocă patru motive în sprijinul recursului lor.

Primul motiv, acestea arată mai întâi că Tribunalul nu și-a respectat obligația de motivare întrucât a decis că renunțarea la creanță care face obiectul prezentei cauze era inevitabilă ca urmare a „structurii sistemului”. Aceasta din urmă constituind într-adevăr o regulă derogatorie de la principiul potrivit căruia o diferențiere între mai multe întreprinderi constituie în mod necesar un avantaj selectiv, Tribunalul ar fi trebuit să motiveze în mod explicit atât conținutul structurii sistemului la care se referă, cât și legătura de cauzalitate între această structură a sistemului și renunțarea la resursele de stat pe care a constatat-o.

Prin al doilea motiv, recurențele susțin în continuare că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând că nu exista o obligație a Comisiei în sensul inițierii unei proceduri oficiale de investigare pentru simplul motiv că analiza pe fond a cauzei stabilea, în opinia sa, că nu se făcuse dovada unui avantaj în favoarea Orange și SFR. Inițierea unei proceduri oficiale de investigare în temeiul articolului 88 alineatul (2) CE s-ar justifica într-adevăr de fiecare dată când Comisia nu este în măsură să determine, în raport cu elementele de care dispune în cadrul etapei de investigare preliminară, dacă o măsură este sau nu compatibilă cu normele din tratat.

Prin al treilea motiv, recurențele pun în evidență trei erori săvârșite de Tribunal cu privire la calificarea juridică a faptelor, în ceea ce privește, în primul rând, pretinsa unicitate a procedurilor de acordare a licențelor UMTS, în al doilea rând, caracterul presupus nesigur al creanțelor la care statul a renunțat și, în al treilea rând, termenii scrisorii ministeriale din 22 februarie 2001, care menționa garantarea unui tratament echitabil al agenților economici, și nu a unui tratament egal al acestora.

Prin al patrulea motiv, recurențele susțin, în cele din urmă, că Tribunalul a săvârșit mai multe erori de drept în aplicarea articolului 87 alineatul (1) CE. Aceste erori ar privi punerea în aplicare a excepției întemeiate pe structura sistemului, aprecierea referitoare la (in)existența unui avantaj concurențial și, respectiv, punerea în aplicare a principiului nediscriminării.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-433/07)

(2007/C 269/64)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezitanți: C. Zadra și M. Telles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/30/CE a Comisiei din 22 aprilie 2005 de modificare, în sensul adaptării la progresul tehnic, a

Directivei 97/24/CE și 2002/24/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului, privind omologarea de tip a autovehiculelor cu două sau trei roți ⁽¹⁾ și, în orice caz, întrucât nu a comunicat aceste acte Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 17 mai 2006.

⁽¹⁾ JO L 106, p. 17.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-434/07)

(2007/C 269/65)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezitanți: C. Zadra și M. Telles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/41/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 de modificare a Directivei 76/115/CEE a Consiliului de apropiere a legislațiilor statelor membre privind punctele de ancorare ale centurilor de siguranță la autovehicule ⁽¹⁾ și, în orice caz, întrucât nu le-a comunicat Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;

— obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 19 aprilie 2006.

(¹) JO L 255, p. 149.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Republica Portugheză

(Cauza C-435/07)

(2007/C 269/66)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezentați: C. Zadra și M. Telles Romão, agenți)

Pârâtă: Republica Portugheză

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, întrucât nu a adoptat actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2005/39/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 de modificare a Directivei 74/408/CEE a Consiliului în ceea ce privește scaunele autovehiculelor, ancorajele și tetierele acestora, și, în orice caz, întrucât nu a comunicat aceste acte Comisiei, Republica Portugheză nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive.
- obligarea Republicii Portugheze la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 19 aprilie 2006.

(¹) JO L 255, p. 143.

Recurs introdus la 14 septembrie 2007 de Comisia Comunităților Europene împotriva hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) pronunțate la 12 iulie 2007 în cauza T-312/05, Comisia Comunităților Europene/Efrosyni Alexiadou

(Cauza C-436/07 P)

(2007/C 269/67)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Recurentă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: D. Triandafillou)

Cealaltă parte în proces: Efrosyni Alexiadou

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- Anularea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță din 12 iulie 2007 în cauza T-312/05, Comisia Comunităților Europene/E. Alexiadou, notificată Comisiei la 18 iulie 2007;
- admiterea solicitărilor Comisiei, astfel cum sunt formulate acestea în acțiunea sa în primă instanță;
- obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul de Primă Instanță a interpretat în mod eronat clauzele generale ale contractului (în vigoare, având putere de lege între părți) și în special aceea privind auditul financiar, care se referă la un astfel de audit într-un mod flexibil, ca o simplă facultate. O altă clauză, invocată din oficiu de către Tribunal, nici nu face referire la audit, deși este vorba despre o executare greșită a contractului. Obligația de a efectua un audit apare independentă de clauza contractuală invocată.

În orice caz, nu se putea solicita un audit financiar dacă acesta era lipsit de obiect, întrucât nimeni nu este ținut de o obligație imposibilă și clauzele contractuale trebuie interpretate astfel încât să producă un efect util.

Principiul bunei gestiuni financiare impune Comisiei de a nu efectua controale fără motive. Tribunalul de Primă Instanță a exclus de la bun început aplicarea principiilor bunei-credințe și al bunelor practici comerciale, care ar fi trebuit să-l orienteze în interpretarea sa.

Pronunțându-se în lipsă, Tribunalul de Primă Instanță nu poate reproșa Comisiei că nu a explicat unele dintre argumentele sale (în special acela expus în paragraful imediat anterior) fără a încălca principiul dreptului la o protecție judiciară.

TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ

Alegerea președintelui Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene

(2007/C 269/68)

Reuniți la 17 septembrie 2007, judecătorii Tribunalului de Primă Instanță, în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul de procedură, l-au ales pe domnul judecător Marc Jaeger președinte al Tribunalului de Primă Instanță pentru perioada cuprinsă între 17 septembrie 2007 și 31 august 2010.

Alegerea președinților camerelor

(2007/C 269/69)

La 20 septembrie 2007, Tribunalul de Primă Instanță, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul de procedură, i-a ales pe doamna Tiili, domnul Azizi, domnul Meij, domnul Vilaras, domnul Forwood, doamna Martins Ribeiro, domnul Czúcz și doamna Pelikánová, drept președinți ai camerelor de cinci judecători și ai camerelor de trei judecători pentru perioada cuprinsă între 20 septembrie 2007 și 31 august 2010.

Repartizarea judecătorilor pe camere

(2007/C 269/70)

La 19 și 25 septembrie 2007, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât să constituie în cadrul său opt camere compuse din cinci judecători și opt camere compuse din trei judecători pentru perioada cuprinsă între 25 septembrie 2007 și 31 august 2010 și să repartizeze judecătorii pe camere după cum urmează:

Camera întâi extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Tiili, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Białecka, doamna Jürimäe și domnul Soldevila Fragoso, judecători.

Camera întâi, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Tiili, președinte de cameră;

Domnul Dehousse, judecător;

Doamna Wiszniewska-Białecka, judecător.

Camera a doua extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră, domnul Dehousse, doamna Wiszniewska-Białecka, doamna Jürimäe și domnul Soldevila Fragoso, judecători.

Camera a doua, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Pelikánová, președinte de cameră;

Doamna Jürimäe, judecător;

Domnul Soldevila Fragoso, judecător.

Camera a treia extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Azizi, președinte de cameră, domnul Cooke, doamna Cremona, doamna Labucka și domnul Frimodt Nielsen, judecători.

Camera a treia, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Azizi, președinte de cameră;

Doamna Cremona, judecător;

Domnul Frimodt Nielsen, judecător.

Camera a patra extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Czúcz, președinte de cameră, domnul Cooke, doamna Cremona, doamna Labucka și domnul Frimodt Nielsen, judecători.

Camera a patra, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Czúcz, președinte de cameră;

Domnul Cooke, judecător;

Doamna Labucka, judecător.

Camera a cincea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Vilaras, președinte de cameră, domnul Vadapalas, domnul Prek, domnul Tchipev și domnul Ciucă, judecători.

Camera a cincea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Vilaras, președinte de cameră;

Domnul Prek, judecător;

Domnul Ciucă, judecător.

Camera a șasea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Meij, președinte de cameră, domnul Vadapalas, domnul Prek, domnul Tchipev și domnul Ciucă, judecători.

Camera a șasea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Meij, președinte de cameră;

Domnul Vadapalas, judecător;

Domnul Tchipev, judecător.

Camera a șaptea extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Domnul Forwood, președinte de cameră, domnul Šváby, domnul Papasavvas, domnul Moavero Milanesi, domnul Wahl, domnul Dittrich și domnul Truchot, judecători.

Camera a șaptea, întrunită în complet de trei judecători:

Domnul Forwood, președinte de cameră;

a) Domnul Šváby și domnul Moavero Milanesi, judecători.

b) Domnul Šváby și domnul Truchot, judecători.

c) Domnul Moavero Milanesi și domnul Truchot, judecători.

Camera a opta extinsă, întrunită în complet de cinci judecători:

Doamna Martins Ribeiro, președinte de cameră, domnul Šváby, domnul Papasavvas, domnul Moavero Milanesi, domnul Wahl, domnul Dittrich și domnul Truchot, judecători.

Camera a opta, întrunită în complet de trei judecători:

Doamna Martins Ribeiro, președinte de cameră;

a) Domnul Papasavvas și domnul Wahl, judecători.

b) Domnul Papasavvas și domnul Dittrich, judecători.

c) Domnul Wahl și domnul Dittrich, judecători.

În camerele a șaptea și a opta extinse, întrunite în complet de cinci judecători, judecătorii întruniți împreună cu președintele de cameră pentru a compune completul de cinci judecători vor fi cei trei judecători ai completului sesizat inițial, al patrulea judecător din această cameră și un judecător aparținând celeilalte camere compuse din patru judecători. Acesta din urmă, care nu va fi președintele de cameră, va fi desemnat pentru un an, potrivit unui sistem de rotație, în ordinea prevăzută de articolul 6 din Regulamentul de procedură al Tribunalului de Primă Instanță.

În camerele a șaptea și a opta extinse, întrunite în complet de trei judecători, președintele de cameră se va întruni în mod succesiv cu judecătorii menționați la subpunctele a), b) sau c), în funcție de completul din care face parte judecătorul raportor. În cauzele în care președintele de cameră este judecător raportor, președintele de cameră se va întruni alternativ cu judecătorii fiecărui complet în ordinea înregistrării cauzelor, fără a se aduce atingere conexității cauzelor.

Compunerea Marii Camere

(2007/C 269/71)

La 19 septembrie 2007, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât că, pentru perioada cuprinsă între 25 septembrie 2007 și 31 august 2010, cei treisprezece judecători din care este compusă Marea Cameră, în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul de procedură sunt președintele Tribunalului, cei șapte președinți de cameră aparținând camerelor cărora nu li s-a repartizat cauza și judecătorii camerei extinse căreia i-ar fi revenit judecarea cauzei respective dacă aceasta nu ar fi fost atribuită unei camere compuse din cinci judecători.

Ședința plenară

(2007/C 269/72)

La 2 octombrie 2007, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât, în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul de procedură, că, dacă, urmare a desemnării unui avocat general în temeiul articolului 17 din Regulamentul de procedură, numărul judecătorilor în ședința plenară a Tribunalului este par, sistemul de rotație prestabilit aplicat în cursul perioadei de trei ani pentru care sunt aleși președinții camerelor compuse din cinci judecători, potrivit căruia președintele Tribunalului desemnează judecătorul care nu va participa la judecarea cauzei, este ordinea inversă în funcție de rangul atribuit judecătorilor în raport cu vechimea în funcție, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul de procedură, excepție făcând cazul în care judecătorul astfel desemnat este judecătorul raportor. În acest ultim caz, va fi desemnat judecătorul care îl precedă imediat în rang pe acesta.

Camera de recurs

(2007/C 269/73)

La 19 septembrie 2007, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât că, pentru perioada cuprinsă între 25 septembrie 2007 și 30 septembrie 2008, camera de recurs va fi compusă din președintele Tribunalului și, potrivit unui sistem de rotație, din patru președinți de cameră.

Criterii de repartizare a cauzelor către camere

(2007/C 269/74)

La 25 septembrie 2007, Tribunalul de Primă Instanță a stabilit după cum urmează criteriile de repartizare a cauzelor către camere pentru perioada cuprinsă între 25 septembrie 2007 și 30 septembrie 2008, în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul de procedură:

1. Recursurile declarate împotriva hotărârilor Tribunalului Funcției Publice sunt atribuite camerei de recurs, imediat după depunerea cererii introductive, fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.
2. Celelalte cauze decât cele menționate la punctul 1 sunt atribuite camerelor compuse din trei judecători, imediat după depunerea cererii introductive, fără a aduce atingere unei aplicări ulterioare a articolelor 14 și 51 din Regulamentul de procedură.

Cauzele menționate în prezentul punct sunt repartizate între camere în conformitate cu trei sisteme de rotație distincte stabilite în funcție de ordinea înregistrării cauzelor la grefă:

- pentru cauzele care privesc punerea în aplicare a regulilor de concurență aplicabile întreprinderilor, a regulilor privind ajutoarele acordate de stat și a regulilor privind măsurile de protecție comercială;
- pentru cauzele care privesc drepturile de proprietate intelectuală avute în vedere la articolul 130 alineatul (1) din Regulamentul de procedură;
- pentru toate celelalte cauze.

În cadrul acestor sisteme de rotație, cele două camere întrunite în complet de trei judecători, compuse din patru judecători vor fi luate în considerare de două ori pentru fiecare a treia rotație.

Președintele Tribunalului va putea deroga de la aceste sisteme de rotație pentru a ține cont de anumite cauze sau pentru a asigura repartizarea echilibrată a volumului de muncă.

Desemnarea judecătorului loctiitor al președintelui Tribunalului în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii

(2007/C 269/75)

La 19 septembrie 2007, Tribunalul de Primă Instanță a hotărât, în conformitate cu articolul 106 din Regulamentul de procedură, să îl desemneze pe domnul judecător Cooke, loctiitor al președintelui Tribunalului în caz de absență sau de împiedicare, în calitate de judecător delegat cu luarea măsurilor provizorii pentru perioada cuprinsă între 18 septembrie 2007 și 30 septembrie 2008.

Cu toate acestea, referitor la cauzele privind măsuri provizorii în care a avut loc ședința de audiere a pledoariilor și/sau a căror cercetare judecătorească a fost închisă înainte de 17 septembrie 2007, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii desemnat pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2006 și 17 septembrie 2007 (JO 2006, C 190, p. 15, și JO 2007, C 155, p. 19) rămâne competent să semneze ordonanțele pronunțate în aceste cauze și după 17 septembrie 2007.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 27 septembrie 2007 — Pelle și Konrad/Consiliul și Comisia(Cauzele conexe T-8/95 și T-9/95) ⁽¹⁾

(„Răspundere extracontractuală — Lapte — Prelevare suplimentară — Cantitate de referință — Regulamentul (CEE) nr. 2187/93 — Despăgubirea producătorilor — Suspendarea prescripției”)

(2007/C 269/76)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Wilhelm Pelle (Kluse-Ahlen, Germania) și Ernst-Reinhard Konrad (Löllbach, Germania) (reprezenți: B. Meisterernst, M. Düsing, D. Manstetten, F. Schulze și W. Haneklaus, avocats)

Pârâți: Consiliul Uniunii Europene (reprezenți: inițial A. Brautigam și A.-M. Colaert, ulterior A.-M. Colaert, agents) și Comisia Comunităților Europene (reprezenți: B. Booß și M. Niejahr, agents, ulterior T. van Rijn și M. Niejahr, asistați inițial de H.-J. Rabe, G. Berrisch și M. Núñez-Müller, avocats)

Obiectul

Cereri de despăgubire în temeiul articolului 178 CE (devenit articolul 235 CE) și al articolului 215 al doilea paragraf CE (devenit articolul 288 al doilea paragraf CE) pentru prejudiciul pretins suferit de reclamanti ca urmare a aplicării Regulamentului (CEE) nr. 857/84 al Consiliului din 31 martie 1984 privind normele generale de punere în aplicare a prelevării menționate de articolul 5c din Regulamentul (CEE) nr. 804/68 din sectorul laptelui și produselor lactate (JO L 90, p. 13), astfel cum a fost completat prin Regulamentul (CEE) nr. 1371/84 al Comisiei din 16 mai 1984 de stabilire a modalităților de aplicare a prelevării suplimentare vizate de articolul 5c din Regulamentul nr. 804/68 (JO L 132, p. 11).

Dispozitivul

- 1) *Obligă Consiliul și Comisia la repararea prejudiciului suferit de domnul Wilhelm Pelle și de domnul Ernst-Reinhard Konrad ca urmare a aplicării Regulamentului (CEE) nr. 857/84 al Consiliului din 31 martie 1984 privind normele generale de punere în aplicare a prelevării menționate de articolul 5c din Regulamentul (CEE) nr. 804/68 din sectorul laptelui și produselor lactate, așa cum a fost completat prin Regulamentul (CEE) nr. 1371/84 al Comisiei din 16 mai 1984 de stabilire a modalităților de aplicare a prelevării suplimentare vizate de articolul 5c din Regulamentul nr. 804/68, în măsura în care aceste regulamente nu au prevăzut atribuirea unei cantități de referință producătorilor care nu au livrat lapte în timpul anului de referință reținut de statul membru vizat, în executarea unui angajament asumat în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1078/77 al Consiliului din 17 mai 1977 de instituire a unui regim de prime de necomercializare a laptelui și produselor lactate și de reconversie a șeptelurilor de vaci de lapte.*
- 2) *Domnul Pelle, reclamant în cauza T-8/95, trebuie despăgubit pentru prejudiciile suferite ca urmare a aplicării Regulamentului nr. 857/84 în perioada 5 decembrie 1987-28 martie 1989.*
- 3) *Domnul Konrad, reclamant în cauza T-9/95, trebuie despăgubit pentru prejudiciile suferite ca urmare a aplicării Regulamentului nr. 857/84 în perioada 27 noiembrie 1986-28 martie 1989.*
- 4) *Obligă părțile să transmită către Tribunal, într-un termen de șase luni de la prezenta hotărâre, cuantumul sumelor care urmează a fi plătite, stabilit de comun acord.*
- 5) *Obligă părțile ca, în lipsa unui acord, să transmită Tribunalului, în același termen, pretențiile lor, indicând cuantumul acestora.*
- 6) *Amână pronunțarea cu privire la cheltuielile de judecată.*

(¹) JO C 132, 28.5.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 septembrie 2007 — Akzo Nobel Chemicals și Akcros Chemicals/Comisia Comunităților Europene

(Cauze conexate T-125/03 și T 253/03) (¹)

(„Concurență — Procedură administrativă — Competențe de investigație ale Comisiei — Documente sechestrate în cursul unei investigații — Protecția confidențialității comunicărilor între avocați și clienți — Admisibilitate”)

(2007/C 269/77)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Akzo Nobel Chemicals Ltd (Hersham, Walton on Thames, Surrey, Regatul Unit) și Akcros Chemicals Ltd (Hersham) (reprezentanți: C. Swaak, M. Mollica, M. van der Woude, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial R. Wainwright și C. Ingen-Housz, ulterior F. Castillo de la Torre și X. Lewis, agenți)

Intervenienți în susținerea reclamantelor: Conseil des barreaux européens (CCBE) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J. Flynn, QC); Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (Haga, Țările de Jos) (reprezentanți: O. Brouwer și C. Schillemans, lawyers); European Company Lawyers Association (ECLA) (Bruxelles) (reprezentanți: M. Dolmans, K. Nordlander, lawyers și J. Temple Lang, solicitor); American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter (Paris, Franța) (reprezentanți: G. Berrisch, lawyer și D. Hull, solicitor) și International Bar Association (IBA) (Londra, Regatul Unit) (reprezentant: J. Buhart, lawyer)

Obiectul

În primul rând, o cerere privind, pe de o parte anularea Deciziei Comisiei C (2003) 559/4 din 10 februarie 2003 și, în măsura în care este necesar, a Deciziei Comisiei C (2003) 85/4 din 30 ianuarie prin care Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd și Akcros Chemicals precum și filialele acestora au fost obligate să se supună unor controale în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 17 al Consiliului din 6 februarie 1962, Primul regulament de punere în aplicare a articolelor [81CE] și [82 CE] (JO 1962, 13, p. 204) (cauza COMP/E-1/38.589) și pe de altă parte, obligarea Comisiei la restituirea anumitor documente sechestrate cu ocazia investigației respective și interzicerea utilizării conținutului acestora de către Comisie (cauza T-125/03), precum și, în al doilea rând, o cerere privind anularea Deciziei Comisiei C (2003) 1533 final din 8 mai 2003 prin care s-a respins o cerere de protecție a documentelor respective în temeiul confidențialității comunicărilor între avocați și clienți (cauza T-253/03).

Dispozitivul

- 1) Respinge ca inadmisibilă acțiunea introdusă în cauza T-125/03.
- 2) Respinge ca neîntemeiată acțiunea introdusă în cauza T-253/03.
- 3) Akzo Nobel Chemicals Ltd și Akros Chemicals Ltd suportă trei cincimi din propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii din acțiunea principală și procedurii privind măsurile provizorii. De asemenea, acestea suportă trei cincimi din cheltuielile de judecată efectuate de către Comisie, aferente procedurii în acțiunea principală și procedurii privind măsurile provizorii.
- 4) Comisia suportă două cincimi din propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii din acțiunea principală și procedurii privind măsurile provizorii. De asemenea, aceasta suportă două cincimi din cheltuielile efectuate de Akzo Nobel Chemicals și Akros Chemicals, aferente procedurii din acțiunea principală și procedurii privind măsurile provizorii.
- 5) Intervenienții suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii din acțiunea principală și procedurii privind măsurile provizorii.

(¹) JO C 146, 21.6.2003.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-375/03) (¹)

(„Ajutoare de stat — Măsuri de promovare a utilizării materialelor pentru izolații produse din materii prime regenerabile — Decizie de declarare a compatibilității ajutoarelor cu piața comună — Procedura preliminară de examinare — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Noțiunea de părți în cauză în sensul articolului 88 alineatul (2) CE — Obligația Comisiei de a iniția procedura contradictorie”)

(2007/C 269/78)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt-am-Main, Germania) (reprezentanți: T. Schmidt-Kötters, D. Uwer și K. Najork, avocats)

Pârât: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: V. Kreuzhitz și M. Niejahr, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: inițial W.-D. Plessing, M. Lumma și C. Sculze-Bahr, apoi W.-D. Plessing și C. Sculze-Bahr, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2003) 1473 final a Comisiei din 9 iulie 2003 de declarare a compatibilității cu piața comună a măsurilor pe care autoritățile germane intenționează să le adopte pentru promovarea utilizării materialelor pentru izolații produse din materii prime regenerabile (Ajutorul N 694/2002)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Comunităților Europene.
- 3) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 35, 7.2.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 27 septembrie 2007 — La Mer Technology/OAPI — Laboratoires Goëmar (LA MER)

(Cauza T-418/03) (¹)

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale LA MER — Marcă națională verbală anterioară LABORATOIRE DE LA MER — Motiv relativ de refuz — Utilizare serioasă a mărcii — Articolul 43 alineatele(1) și (2) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 269/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: La Mer Technology, Inc. (New York, New York, Statele Unite) (reprezentanți: inițial, V. von Bomhard, A. Renck și A. Pohlmann, iar ulterior V. von Bomhard și A. Renck, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Franța) (reprezentanți: E. Baud și S. Strittmatter, avocats)

Obiectul

Ațiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 23 octombrie 2003 (cauza R 814/2000-2) privind o procedură de opoziție între societatea Laboratoires Goëmar (Saint-Malo, Franța) și La Mer Technology, Inc.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă La Mer Technology, Inc. ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să le suporte și pe cele efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Laboratoires Goëmar.

(¹) JO C 47, 21.2.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 septembrie 2007 — Microsoft/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-201/04) (¹)

(„Concurență — Abuz de poziție dominantă — Sisteme de operare pentru PC-uri client — Sisteme de operare pentru servere pentru grupuri de lucru — Playere multimedia ce permit o recepție continuă — Decizie de constatare a încălcărilor articolului 82 CE — Refuzul întreprinderii dominante de a furniza informațiile privind interoperabilitatea și de a autoriza utilizarea acestora — Condiționarea de către întreprinderea dominantă a furnizării sistemului său de operare pentru PC-uri client de achiziționarea simultană a playerului său multimedia — Măsuri corective — Desemnarea unui mandatar independent — Amendă — Stabilirea cuantumului — Proporzionalitate”)

(2007/C 269/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Statele Unite ale Americii) (reprezentanți: J.-F. Bellis, avocat, și I. Forrester, QC)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: inițial R. Wainwright, F. Castillo de la Torre, P. Hellström și A. Whelan, agenți, ulterior F. Castillo de la Torre, P. Hellström și A. Whelan)

Interveniente în susținerea reclamantei: The Computing Technology Industry Association, Inc. (Oakbrook Terrace, Illinois, Statele Unite ale Americii) (reprezentanți: G. van Gerven, T. Franchoo, avocats, și B. Kilpatrick, solicitor); DMDsecure.com BV (Amsterdam, Țările de Jos); MPS Broadband AB (Stockholm, Suedia); Pace Micro Technology plc (Shipley, West Yorkshire,

Regatul Unit); Quantel Ltd (Newbury, Berkshire, Regatul Unit); Tandberg Television Ltd (Southampton, Hampshire, Regatul Unit) (reprezentant: J. Bourgeois, avocat); Association for Competitive Technology, Inc. (Washington, DC, Statele Unite ale Americii) (reprezentanți: L. Ruessmann, P. Hecker, avocats, și K. Bacon, barrister); TeamSystem SpA (Pesaro, Italia); Mamut ASA (Oslo, Norvegia) (reprezentant: G. Berrisch, avocat) și Exor AB (Uppsala, Suedia) (reprezentanți: S. Martínez Lage, H. Brokelmann și R. Allendesalazar Corcho, avocats)

Interveniente în susținerea pârâtei: Software & Information Industry Association (Washington, DC) (reprezentanți: J. Flynn, QC, C. Simpson, T. Vinje, solicitors, D. Paemen, N. Dodoo și M. Dolmans, avocats); Free Software Foundation Europe eV (Hamburg, Germania) (reprezentanți: C. Piana, avocat); Audio-banner.com (Los Angeles, California, Statele Unite ale Americii) (reprezentant: L. Alvizar Ceballos, avocat) și European Committee for Interoperable Systems (ECIS) (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: D. Paemen, N. Dodoo, M. Dolmans, avocats, și J. Flynn, QC)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2007/53/CE a Comisiei din 24 martie 2004 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] și a articolului 54 din Acordul SEE inițiată împotriva Microsoft Corp. (cauza COMP/C-3/37.792 — Microsoft) (JO 2007, L 32, p. 23) sau, în subsidiar, o cerere de anulare sau de reducere a amenzii aplicate reclamantei în această decizie.

Dispozitivul

- 1) Anulează articolul 7 din Decizia 2007/53/CE a Comisiei din 24 martie 2004 privind o procedură de aplicare a articolului 82 [CE] și a articolului 54 din Acordul SEE inițiată împotriva Microsoft Corp. (cauza COMP/C-3/37.792 — Microsoft), în măsura în care:

— obligă Microsoft să prezinte o propunere privind înființarea unui mecanism care trebuie să cuprindă desemnarea unui mandatar independent având competențe de acces, în mod independent față de Comisie, la asistența Microsoft, la informațiile, documentele, incintele și la angajații Microsoft, precum și la „codul sursă” al produselor relevante ale Microsoft;

— impune ca propunerea privind înființarea acestui mecanism să prevadă că ansamblul costurilor legate de desemnarea mandatarii, inclusiv remunerația acestuia, să fie în sarcina Microsoft;

— rezervă Comisiei dreptul de a impune prin decizie un mecanism precum cel menționat la prima și a doua liniuță de mai sus.

- 2) Respinge celelalte capete de cerere.

- 3) Microsoft suportă 80 % din propriile cheltuieli de judecată și 80 % din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, cu excepția cheltuielilor efectuate de aceasta din urmă în legătură cu intervențiile The Computing Technology Industry Association, Inc., Association for Competitive Technology, Inc., TeamSystem SpA, Mamut ASA, DMDsecure.com BV, MPS Broadband AB, Pace Micro Technology plc, Quantel Ltd, Tandberg Television Ltd și Exor AB.

- 4) Microsoft suportă propriile cheltuieli de judecată și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie aferente procedurii privind măsurile provizorii în cauza T-201/04 R, cu excepția cheltuielilor efectuate de Comisie în legătură cu intervențiile The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television și Exor.
- 5) Microsoft suportă cheltuielile de judecată efectuate de Software & Information Industry Association, Free Software Foundation Europe, Audiobanner.com și de European Committee for Interoperable Systems (ECIS), inclusiv cele aferente procedurii privind măsurile provizorii.
- 6) Comisia suportă 20 % din propriile cheltuieli de judecată și 20 % din cheltuielile de judecată efectuate de Microsoft, cu excepția cheltuielilor efectuate de aceasta din urmă în legătură cu intervențiile Software & Information Industry Association, Free Software Foundation Europe, Audiobanner.com și ECIS.
- 7) The Computing Technology Industry Association, Association for Competitive Technology, TeamSystem, Mamut, DMDsecure.com, MPS Broadband, Pace Micro Technology, Quantel, Tandberg Television și Exor suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată, inclusiv cele aferente procedurii privind măsurile provizorii.

(¹) JO C 179, 10.7.2004.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 17 septembrie 2007 — Franța/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-240/04) (¹)

(„Comunitatea Europeană a Energiei Atomice — Investiții — Comunicarea proiectelor de investiție Comisiei — Proceduri de efectuare — Regulamentul (Euratom) nr. 1352/2003 — Necompetența Comisiei — Articolele 41 EA-44 EA — Principiul securității juridice”)

(2007/C 269/81)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: inițial F. Alabrune, G. de Bergues, C. Lemaire și E. Puisais, ulterior G. de Bergues și S. Gasri, agenți)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: M. Patakia, agent)

Intervenienți în susținerea reclamantei: Republica Federală Germania (reprezentanți: C.-D. Quassowski și A. Tiemann, agenți) și Regatul Belgiei (reprezentanți: inițial D. Haven, ulterior M. Wimmer și în final A. Hubert, agenți, asistați de J.-F. De Bock, avocat)

Obiectul

Anularea Regulamentului (Euratom) nr. 1352/2003 al Comisiei din 23 iulie 2003 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1209/2000 de definire a procedurilor de efectuare a comunicărilor prevăzute la articolul 41 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice (JO L 192, p. 15)

Dispozitivul

- 1) Anulează Regulamentul nr. 1352/2003 al Comisiei din 23 iulie 2003 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1209/2000 de definire a procedurilor de efectuare a comunicărilor prevăzute la articolul 41 din Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice.
- 2) Obligă Comisia Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Republica Franceză.
- 3) Obligă Republica Federală Germană și Regatul Belgiei să suporte propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 307, 13.12.2003 (fosta cauză C-455/03).

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — Imagination Technologies/OAPI (PURE DIGITAL)

(Cauza T-461/04) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale PURE DIGITAL — Motive absolute de refuz — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Caracter distinctiv dobândit prin utilizare — Articolul 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 40/94”)

(2007/C 269/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Imagination Technologies Ltd (Kings Langley, Hertfordshire, Regatul Unit) (reprezentanți: M. Edenborough, barrister, P. Brownlow și N. Jenkins, solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial D. Schennen, apoi D. Botis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 16 septembrie 2004 (cauza R 108/2004-2) privind o cerere de înregistrare a mărcii verbale PURE DIGITAL ca marcă comunitară.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanta la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 57, 5.3.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — EARL Salvat père & fils și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-136/05) (¹)

(„Ajutoare de stat — Măsuri de reconversie viticolă — Decizie prin care ajutoarele sunt declarate în parte compatibile și în parte incompatibile cu piața comună — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Obligație de motivare — Evaluare în raport cu articolul 87 alineatul (1) CE”)

(2007/C 269/83)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: EARL Salvat père & fils (Saint-Paul-de-Fenouillet, Franța); Comité interprofessionnel des vins doux naturels et vins de liqueur à appellations contrôlées (CIVDN) (Perpignan, Franța) și Comité national des interprofessions des vins à appellation d'origine (CNIV) (Paris, Franța) (reprezentanți: H. Calvet și O. Billard, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: C. Giolito și A. Stobiecka-Kuik, agenți)

Intervenientă în susținerea reclamantei: Republica Franceză (reprezentant: G. de Bergues, agent)

Obiectul

Cerere de anulare a articolului 1 alineatele (1) și (3) din Decizia 2007/253/CE a Comisiei din 19 ianuarie 2005 privind Planul „Rivesaltes” și taxele parafiscale CIVDN puse în aplicare de Franța (JO L 112, p. 1).

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă reclamanții la plata cheltuielilor de judecată.
- 3) Republica Franceză suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 132, 28.5.2005.

Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță din 20 septembrie 2007 — Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-254/05) (¹)

(„Ajutoare de stat — Măsuri de promovare a utilizării materialelor pentru izolații produse din materii prime regenerabile — Decizie de declarare a compatibilității ajutoarelor cu piața comună — Procedura preliminară de examinare — Acțiune în anulare — Asociație profesională — Noțiunea de părți în cauză în sensul articolului 88 alineatul (2) CE — Motive referitoare la caracterul întemeiat al deciziei — Inadmisibilitate”)

(2007/C 269/84)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamanți: Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association (Frankfurt-am-Main, Germania) (reprezentanți: T. Schmidt-Kötters, D. Uwer Dirk și K. Najork, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentant: V. Kreuzchitz, agent)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și C. Schulze-Bahr, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C (2005) 379 a Comisiei din 11 februarie 2005 privind ajutorul de stat N 260b/2004 (Germania — prelungirea programului de promovare a utilizării materialelor pentru izolații produse din materii prime regenerabile)

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă Fachvereinigung Mineralfaserindustrie eV Deutsche Gruppe der Eurima — European Insulation Manufacturers Association să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Comunităților Europene.
- 3) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 229, 17.9.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 5 septembrie 2007 — Document Security Systems/Banca Centrală Europeană (BCE)

(Cauza T-295/05) ⁽¹⁾

(Uniune monetară — Emiterea de bancnote în euro — Pretinsa folosire a unei invenții brevetate destinată a evita contrafacerea — Acțiune în contrafacere a unui brevet european — Necompetența Tribunalului — Inadmisibilitate — Acțiune în despăgubiri)

(2007/C 269/85)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Document Security Systems, Inc. (Rochester, New York, Statele Unite) (reprezentați: L. Cohen, H. Sheraton, B. Uphoff, solicitors, și C. Stanbrook, QC.)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentați: C. Zilioli și P. Machado, agenți, asistați de E. Garayar Gutiérrez și de G. de Ulloa y Suelves, avocats)

Obiectul

Acțiune în contrafacere prin care se solicită să se constate că BCE a încălcat drepturile conferite printr-un brevet european al reclamantei și o cerere în repararea prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-ar fi suferit ca o consecință a încălcării brevetului.

Dispozitivul

- 1) Respinge, ca inadmisibilă, acțiunea în contrafacerea brevetelor.
- 2) Respinge acțiunea în despăgubiri.
- 3) Document Security Systems, Inc. suportă propriile cheltuieli de judecată precum și pe acelea ale Băncii Centrale Europene.

⁽¹⁾ JO C 229, 17.9.2005.

Ordonanța Tribunalului de Primă Instanță din 7 septembrie 2007 — González Sánchez/OAPI — Bankinter (ENCUENTA)

(Cauza T-49/06) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Articolul 63 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Lipsa calității procesuale — Inadmisibilitate”)

(2007/C 269/86)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Francisco Javier González Sánchez (Madrid, Spania) (reprezentant: G. Justicia González, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Palmero Cabezas, agent)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs a OAPI: Bankinter, SA (Madrid, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 16 decembrie 2005 (cauza R 1116/2005-2) privind o procedură de opoziție între Bankinter, SA și Confederación Española de Cajas de Ahorros.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
- 2) Obligă pe Francisco Javier González Sánchez la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 13, 16.12.2006.

Acțiune introdusă la 9 august 2007 — Offshore Legends/OAPI — Acteon [OFFSHORE LEGENDS (în culorile negru și alb)]

(Cauza T-305/07)

(2007/C 269/87)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Offshore Legends NV (Nevele, Belgia) (reprezentați: P. Maeyaert și N. Clarembeaux, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Acteon SARL (Saint-Tropez, Franța)

Concluziile reclamantei

- anularea parțială a deciziei Camerei a doua de recurs din 29 mai 2007 (cauza R 1031/2006-2);
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Offshore Legends” în culorile negru și alb, pentru produse din clasele 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 și 35 — cererea nr. 3 160 231.

Titularul mărcii sau al semnelor invocat în sprijinul opoziției: Acteon SARL.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă națională și internațională „Offshore One” pentru produse din clasele 16, 18 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția pentru toate produsele contestate.

Decizia camerei de recurs: anulează parțial decizia divizei de opoziție în măsura în care a respins opoziția pentru produsele vizate, din clasele 18 și 25.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94⁽¹⁾ al Consiliului întrucât camera de recurs ar fi săvârșit o eroare în aprecierea riscului de confuzie și, în special, o eroare în aprecierea similitudinii mărcilor în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție Specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 9 august 2007 — Offshore Legends/OAPI — Acteon [OFFSHORE LEGENDS (în culorile albastru, negru și verde)]

(Cauza T-306/07)

(2007/C 269/88)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Offshore Legends NV (Nevele, Belgia) (reprezentați: P. Maeyaert și N. Clarembaux, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Acteon SARL (Saint-Tropez, Franța)

Concluziile reclamantei

- anularea parțială a deciziei Camerei a doua de recurs din 29 mai 2007 (cauza R 1038/2006-2);
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Offshore Legends” în culorile albastru, negru și verde, pentru produse din clasele 3, 9, 14, 18, 20, 24, 25, 28 și 35 — cererea nr. 2 997 021.

Titularul mărcii sau al semnelor invocat în sprijinul opoziției: Acteon SARL.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă națională și internațională „Offshore One” pentru produse din clasele 16, 18 și 25.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția pentru toate produsele contestate.

Decizia camerei de recurs: anulează parțial decizia divizei de opoziție în măsura în care a respins opoziția pentru produsele vizate, din clasele 18 și 25.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94⁽¹⁾ al Consiliului întrucât camera de recurs ar fi săvârșit o eroare în aprecierea riscului de confuzie și, în special, o eroare în aprecierea similitudinii mărcilor în cauză.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție Specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 16 august 2007 — Tegebauer/Parlamentul European

(Cauza T-308/07)

(2007/C 269/89)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Ingo-Jens Tegebauer (Trier, Germania) (reprezentant: R. Nieporte, Rechtsanwalt)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei pentru petiții din 20 iunie 2007 privind petiția nr. 95/2007;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul contestă decizia Comisiei pentru petiții a Parlamentului European din 20 iunie 2007, care clasează petiția sa în temeiul articolului 191 alineatul (6) din Regulamentul de procedură al Parlamentului European. Petiția reclamantului se referă la recuperarea parțială a remunerației primite în timpul stagiului pregătitor pentru o carieră superioară în cadrul administrației generale a orașului Braunschweig.

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă faptul că decizia atacată nu este suficient motivată. În plus, acesta consideră că sunt îndeplinite condițiile pentru formularea unei petiții în temeiul articolului 194 CE, în special aceea ca petiția să privească un domeniu de activitate al Comunității.

Acțiune introdusă la 27 august 2007 — Comisia Comunităților Europene/B2Test**(Cauza T-317/07)**

(2007/C 269/90)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Escobar Guerrero, agent, și E. Bouttier, avocat)

Pârâtă: B2Test (Gardanne, Franța)

Concluziile reclamantei

- Obligarea societății B2Test să plătească reclamantei suma de 50 110,72 euro, din care 43 437,94 euro reprezintă suma principală și 6 672,78 euro reprezintă dobânzi de întârziere scadente la 23 decembrie 2004;
- obligarea societății B2Test să plătească suma de 8,03 euro pe zi cu titlu de dobânzi scadente, cu aceeași rată, începând cu 24 decembrie 2004 și până la plata integrală;
- obligarea societății B2Test la plata cheltuielilor de judecată în prezenta cauză.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune întemeiată pe o clauză compromisorie, reclamanta solicită obligarea pârâtei la restituirea sumei reprezentând avansul plătit de Comunitate, precum și a dobânzilor de întârziere, ca urmare a neexecutării contractului nr. BRST-CT-

98-5452 încheiat în cadrul unui program specific de cercetare și dezvoltare tehnologică, inclusiv de demonstrație, în domeniul tehnologiilor industriale și al tehnologiei materialelor (1994-1998) ⁽¹⁾ și referitor la proiectul denumit „Research and development of a new safety flooring based on recycled plastic and rubber materials for an environmental and economical added value”.

Potrivit contractului, pârâta trebuia să îi prezinte periodic Comisiei documentele științifice și financiare menționate în cuprinsul acestuia. Reclamanta susține că numai o parte a documentelor convenite prin contract ar fi fost transmise de către pârâtă cu o întârziere de aproape trei ani față de termenele prevăzute. Raportul final al proiectului nu ar fi fost transmis nici până în prezent. Reclamanta susține prin urmare că pârâta și-ar fi încălcat obligațiile contractuale și ar fi obligată să restituie Comisiei avansul pe care aceasta l-a plătit inițial.

(¹) JO 1994, L 222, p. 19.

Acțiune introdusă la 28 august 2007 — Lufthansa AirPlus Servicekarten/OAPI — Applus Servicios Tecnológicos(A+)**(Cauza T-321/07)**

(2007/C 269/91)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH (Neu Isenburg, Germania) (reprezentanți: G. Württenberger, T. Wittmann, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Applus Servicios Tecnológicos, SL (fostă Agbar Automotiva, S.L.) (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a doua de recurs din 7 iunie 2007 în cauza R 310/2006-2 privind opoziția întemeiată pe înregistrarea mărcii comunitare nr. 2 335 693 „Airplus International” împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 2 933 356 „A+”;
- admiterea opoziției împotriva cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 2 933 356 „A+” și respingerea cererii de înregistrare a mărcii comunitare nr. 2 933 356 „A+”;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: Applus Servicios Tecnológicos, S.L. (fostă Agbar Automotive, SL)

Marca comunitară vizată: Marca comunitară figurativă „A+” pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36, 37, 40, 41 și 42 — cererea nr. 2 933 356

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Lufthansa AirPlus Servicekarten GmbH

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: Marca comunitară verbală „Airplus International” pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 36 și 42

Decizia diviziei de opoziție: Respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge recursul

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1), a articolului 8 alineatul (5), precum și a articolelor 73, 74 și 79 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 40/94.

Potrivit susținerilor reclamantei, camera de recurs nu a evaluat nici criteriile de identitate a produselor și serviciilor, nici similitudinea mărcilor și nu a luat în considerare notorietatea de care se bucura marca anterioară. În plus, reclamanta susține și încălcarea obligației de motivare a deciziei sale de către camera de recurs. De asemenea, potrivit reclamantei, camera de recurs nu s-a limitat la examinarea faptelor necontestate, a motivelor invocate și a cererilor introduse de părți. Mai mult, reclamanta susține că dreptul său la un proces echitabil a fost în mod grav încălcat prin faptul că Oficiul nu l-a informat despre înlocuirea titularului mărcii cu o altă societate. În fine, se susține că, prin faptul că a luat în considerare susținerile prezentate de titularul mărcii, fără nicio justificare, după termenul stabilit de Oficiu, camera de recurs și-a depășit competențele.

Acțiune introdusă la 27 august 2007 — Kenitex Química/OAPI — Chemicals International (Kenitex TINTAS A qualidade da cor)

(Cauza T-322/07)

(2007/C 269/92)

Limba în care a fost formulată acțiunea: portugheza

Părțile

Reclamantă: Kenitex Química, S.A. (Manique, Estoril, Portugalia) (reprezentant: M. Pardete Reis, advogada)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Chemicals International Establishment

Concluziile reclamantei

— Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 iunie 2007, notificată prin fax reclamantei la 25 iunie 2007, în procedura de declarare a nulității nr. 879 C 001553742/1 (cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 1 553 742), căreia îi corespunde numărul de recurs R 330/2006-4, și, în consecință, declararea validității înregistrării mărcii comunitare nr. 1 553 742 „KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR”, solicitată la 13 martie 2000 și înregistrată la 22 mai 2001;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

La 22 mai 2001, la cererea reclamantei, s-a înregistrat marca comunitară figurativă „KENITEX TINTAS A QUALIDADE DA COR” pentru produse din clasele 1, 2 și 19 potrivit clasificării de la Nisa (produse chimice pentru industrie, rășini artificiale, coloranți, vopsele, lacuri, diluanți, rășini naturale, metale pentru pictură; materiale de construcții nemetalice, pavele din asfalt, căptușeli, parapeți de siguranță pentru drumuri, sticlă pentru construcții).

Chemical International Establishment a solicitat declararea nulității mărcii comunitare în temeiul existenței unor înregistrări anterioare a mărcilor naționale figurative „Kenitex” pentru produse din clasa 2 (picturi decorative) în Portugalia, „Kenitex”, pentru produse din clasele 2 și 19 (căptușeli de diverse culori pentru clădiri) în Franța și „Kenitex” pentru produse din clasele 1, 2, 17 și 19 (produse neinflamabile și impermeabile, vopsele și căptușeli) în țările Benelux.

Divizia de anulare a admis cererea de declarare a nulității și camera de recurs a respins recursul introdus de reclamantă împotriva acestei decizii, pe motivul că exista un risc de confuzie, având în vedere similitudinea produselor și semnelor.

Reclamanta susține încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ al Consiliului, considerând că nu există un risc de confuzie între cele două semne și că semnul reclamantei corespunde cu denumirea sa socială și cu numele sediului înregistrat în Portugalia, la Instituto Nacional de Propriedade Industrial (INPI).

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție Specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 30 august 2007 — El Morabit/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza T-323/07)**

(2007/C 269/93)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamant: Mohamed El Morabit (Amsterdam, Țările de Jos)
(reprezentant: U. Sarikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei atacate a Consiliului din 28 iunie 2007.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul atacă decizia Consiliului ⁽¹⁾ prin care acesta a hotărât că o decizie în privința reclamantului a fost adoptată de către o autoritate competentă în sensul articolului 1 alineatul (4) din poziția comună și că acesta este în continuare supus măsurilor restrictive prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2580/2001.

Reclamantul susține că a fost, într-adevăr, găsit vinovat de către o instanță pentru participare la o organizație criminală cu scop terorist, dar că a formulat apel împotriva respectivei hotărâri judecătorești. Pentru aceste motive, decizia Consiliului apare ca fiind prematură și încalcă articolul 6 CEDO și articolele 47 și 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

⁽¹⁾ Decizia 2007/445/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE (JO L 169, p. 58).

Acțiune introdusă la 3 septembrie 2007 — Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe/OAPI (SURFCARD)**(Cauza T-325/07)**

(2007/C 269/94)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile**

Reclamantă: Caisse Fédérale du Crédit Mutuel Centre Est Europe (Strasbourg, Franța) (reprezentanți: P. Greffe și J. Schouman, avocats)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 iunie 2007, cauza R 1130/2006-1, în măsura în care aceasta a respins înregistrarea cererii de marcă comunitară „SURFCARD”, cererea nr. 3 837 564, pentru o parte din produsele și serviciile vizate din clasele 9, 36 și 38;
- înregistrarea cererii de marcă comunitară „SURFCARD” nr. 3 837 564 pentru totalitatea produselor și serviciilor vizate.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „SURFCARD” pentru produse și servicii din clasele 9, 36 și 38 (cererea nr. 3 837 564)

Decizia examinatorului: refuză parțial înregistrarea

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului ⁽¹⁾, în măsura în care, potrivit reclamantei și contrar considerațiilor din decizia atacată, termenul „SURFCARD” ar fi arbitrar și ar avea un caracter distinctiv în raport cu produsele și serviciile vizate.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 30 august 2007 — Kuiburi Fruit Canning/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-330/07)

(2007/C 269/95)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kuiburi Fruit Canning Co., Ltd (Bangkok, Thailanda)
(reprezentanți: F. Graafsma, J. Cornelis, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Regulamentului (CE) nr. 682/2007 al Consiliului din 18 iunie 2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a unei provizorii aplicate la importurile de porumb dulce boabe preparat sau conservat, originar din Thailanda;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prin cererea formulată, reclamanta solicită anularea Regulamentului (CE) nr. 682/2007 al Consiliului ⁽¹⁾ în măsura în care ar încălca articolul 17 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 384/1996 ⁽²⁾ și articolul 6.10.2 din Acordul OMC ⁽³⁾, prin respingerea cererii reclamantei privind o marjă de dumping individuală, în pofida faptului că, potrivit reclamantei, aceasta este singurul producător-exportator care a transmis informațiile necesare pentru calcularea marjei individuale.

În primul rând, potrivit reclamantei, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere, concluzionând că exista mai mult de o solicitare pentru calcularea unei marje individuale.

În al doilea rând, reclamanta susține că, întrucât exista numai un singur producător-exportator care a solicitat calcularea unei marje individuale, Consiliul nu a avut puterea discreționară de a determina dacă o examinare individuală a reclamantei ar fi nejustificat de oneroasă și dacă ar împiedica terminarea în timp util a investigației.

În al treilea rând, în cazul în care Consiliul ar fi avut această putere discreționară, reclamanta susține că acesta a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin constatarea că examinarea suplimentară a unui exportator ar fi fost nejustificat de oneroasă și ar fi împiedicat terminarea în timp util a investigației.

În cele din urmă, reclamanta susține că, întrucât a concluzionat că această calculare a unei marje individuale cu privire la reclamantă ar fi fost discriminatorie față de exportatorii neincluși în eșantion, Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 682/2007 al Consiliului din 18 iunie 2007 de impunere a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a unei provizorii aplicate la importurile de porumb dulce boabe preparat sau conservat, originar din Thailanda (JO L 159, p. 14).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 56, p. 1).

⁽³⁾ Runda Uruguay de negocieri comerciale multilaterale (1986-1994) — Anexa I — Anexa IA — Acord privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994 (OMC-GATT 1994) — Acordul antidumping (JO L 336, p. 103).

Acțiune introdusă la 4 septembrie 2007 — Republica Federală Germania/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-332/07)

(2007/C 269/96)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Republica Federală Germania (reprezentanți: M. Lumma și C. von Donat, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Comisiei C(2007) 2619 final din 25 iunie 2007 privind reducerea participării financiare a Fondului European de Dezvoltare Regională acordată prin Decizia nr. C(94) 3379 la documentul unic de programare pentru investiții structurale ale Comunității în regiunile landului Renania de Nord-Westfalia, din Republica Federală Germania care se încadrează în Obiectivul 2 (FEDR nr. 94.02.13.012);
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin decizia atacată Comisia a redus participarea Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDR) la programarea pentru investiții structurale ale Comunității în regiunile landului Renania de Nord-Westfalia care se încadrează în Obiectivul 2.

În motivarea acțiunii, reclamanta susține că, în decizia atacată, pârâta ar fi apreciat în mod eronat situația de fapt.

În plus, se arată că, potrivit articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul 4253/88 ⁽¹⁾, nu ar fi îndeplinite condițiile de reducere. În acest context, reclamanta susține că restructurările efectuate nu ar reprezenta o modificare considerabilă a programului. Mai mult, în opinia sa, pentru motivarea importanței modificării, nu ar fi suficientă doar trimiterea la „Ghidul pentru încheierea financiară a intervențiilor operaționale (1994-1999) ale Fondurilor Structurale” [SEC (1999) 1316].

Chiar și în cazul în care ar putea fi constatată o modificare considerabilă a programului reclamanta susține că, în speță, Comisia ar fi trebuit să exercite puterea de apreciere acordată de articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul 4253/88 asupra aplicării concrete a programului. În opinia reclamantei, Comisia ar fi trebuit să aprecieze dacă o reducere a participării FEDR ar fi proporțională.

⁽¹⁾ Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 4253/88 din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește, pe de o parte, coordonarea intervențiilor diferitelor Fonduri structurale și, pe de altă parte, coordonarea între aceste intervenții și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale celorlalte instrumente financiare existente (JO L 374, 31.12.1988, p. 1).

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2007 — Entrance Services/Parlamentul European

(Cauza T-333/07)

(2007/C 269/97)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Entrance Services (Vilvoorde, Belgia) (reprezentanți: A. Delvaux și V. Bertrand, avocats)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamantului

- declararea acțiunii în anulare admisibilă;
- anularea deciziei prin care Parlamentul European a respins oferta reclamantei și a atribuit contractul unui alt ofertant, decizie notificată reclamantei la 14 august 2007;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea deciziei Parlamentului European din 14 august 2007 prin care s-a respins oferta pe care a prezentat-o în cadrul procedurii de cerere de ofertă privind încheierea unui contract de întreținere și reparație a echipamentelor automate, a tâmplăriei și a echipamentelor asimilate ale clădirilor Parlamentului European din Bruxelles [(contract de prestări servicii 2007-2010) (cerere de ofertă nr. IFIN BATIBRU-JLD-S0765-00)] ⁽¹⁾.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă, în primul rând, o încălcare a articolului 10 din caietul de clauze administrative și a articolului 93 alineatul (1) din regulamentul financiar ⁽²⁾, întrucât Parlamentul a reținut oferta unui ofertant care, potrivit reclamantei, s-ar fi aflat într-o situație de excludere prevăzută la articolul 10 din caietul de clauze administrative, deoarece Comisia constatase participarea acestuia la o înțelegere.

În al doilea rând, reclamanta arată că Parlamentul ar fi încălcat articolele 97 și 98 din regulamentul financiar, precum și articolul 137 din regulamentul de aplicare ⁽³⁾, întrucât a impus ofertanților să își demonstreze capacitatea tehnică de a executa contractul prin intermediul altor probe decât cele menționate de dispozițiile respective.

În al treilea rând, reclamanta invocă un motiv întemeiat pe încălcarea articolelor 97 și 98 din regulamentul financiar, precum și a articolului 135 alineatul (5) din regulamentul de aplicare, întrucât Parlamentul ar fi impus ca ofertanții să își demonstreze capacitatea economică și financiară de a executa contractul prin intermediul unor probe care nu sunt prevăzute de dispozițiile respective, și întrucât ar fi respins oferta reclamantei pe motivul că nu furnizase probele cerute.

În sfârșit, reclamanta susține că decizia contestată ar trebui anulată ca urmare a încălcării principiului tratamentului egal, astfel cum este consacrat la articolul 89 alineatul (1) din regulamentul financiar, întrucât Parlamentul a respins oferta sa și a atribuit contractul unui alt ofertant, în condițiile în care acesta din urmă s-ar fi aflat în aceeași situație cu reclamanta în ceea ce privește ne reprezentarea autorizațiilor impuse de articolul 11 din caietul de clauze administrative.

⁽¹⁾ Anunț de participare publicat: JO 2006/S 148-159062.

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene, astfel cum a fost modificat (JO L 357, p. 1).

Acțiune introdusă la 31 august 2007 — Denka International/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-334/07)**

(2007/C 269/98)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Denka International BV (Barneveld, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, lawyers)*Pârâtă:* Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantei**

- Anularea Deciziei 2007/387/CE din 6 iunie 2007 privind neincluderea dichlorvosului în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului și retragerea autorizațiilor pentru produsele fitosanitare care conțin această substanță; și
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată, precum și la plata unor dobânzi compensatorii și moratorii de 8 %.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente invocate de reclamantă sunt identice sau similare cu cele invocate în cauza T-326/07, *Chemina și alții/Comisia*.

Acțiune formulată la 4 septembrie 2007 — Mergel și alții/OAPI (Patentconsult)**(Cauza T-335/07)**

(2007/C 269/99)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamanți:* Volker Mergel (Wiesbaden, Germania), Klaus Kampfenkel (Hofheim, Germania), Burkart Bill (Darmstadt, Germania) și Andreas Herden (Wiesbaden, Germania) (reprezentant: G. Friderichs, Rechtsanwalt)*Pârâtă:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)**Concluziile reclamanților**

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 25 iunie 2007 (recursul R 299/2007-4);
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „Patentconsult” pentru servicii din clasele 35, 41 și 42 (cererea de înregistrare 4 439 774).

Decizia examinatorului: Respinge cererea de înregistrare.*Decizia camerei de recurs:* Respinge recursul.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾ întrucât marca solicitată nu este descriptivă și nu este lipsită de caracterul distinctiv necesar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — Telefónica și Telefónica de España/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-336/07)**

(2007/C 269/100)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamante:* Telefónica, S.A. și Telefónica de España, S.A. (Madrid, Spania) (reprezentanți: F.-E. González Díaz și S. Sorinas Jimeno, abogados)*Pârâtă:* Comisia Comunităților Europene**Concluziile reclamantelor**

- În principal, anularea în temeiul articolului 230 din Tratatul CE, a Deciziei Comisiei Comunităților Europene din 4 iulie 2007 în cauza COMP/38.784 — *Wanadoo España/Telefónica*;
- în subsidiar, anularea sau reducerea, în temeiul articolului 229 din Tratatul CE, a cuantumului amenzii care le-a fost impusă prin decizia menționată;
- în orice caz, obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este introdusă împotriva Deciziei din 4 iulie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 82 din Tratatul CE (cauza COMP/38.784 — *Wanadoo España/Telefónica*) prin intermediul căreia Comisia a impus Telefónica, S.A. în solidar cu Telefónica de España, o amendă de 151 875 000 euro pentru încălcarea articolului 82 din Tratatul CE, în legătură cu presupuse practici privind o foarfecă tarifară.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantele invocă:

- încălcarea dreptului la apărare al acestora, deoarece decizia s-a bazat pe diferite elemente de fapt care nu le-au fost comunicate în timpul procedurii administrative și cu privire la care acestea nu au avut posibilitatea să-și exprime punctul de vedere;
- săvârșirea de către pârâtă a diferite erori de apreciere vădite privind:
 - definirea a trei piețe diferite *engros*, iar nu a unei singure piețe de acces *engros* ADSL care să includă atât bucla locală, cât și accesul național și regional, sau, în subsidiar, cel puțin ultimele două;
 - presupusa poziție dominantă a reclamantelor atât pe piețele relevante de produse *engros*, cât și pe piața *en détail*;
 - aplicarea articolului 82 CE cu privire la presupusul său comportament abuziv. În primul rând, Comisia aplică articolul menționat unui refuz de a contracta *de facto* atunci când produsele *engros* în cauză nu constituie „infrastructuri esențiale”, contrazicând astfel jurisprudența *Oscar Bronner*. În al doilea rând, chiar dacă s-ar admite că articolul 82 s-ar putea aplica cu privire la comportamentul reclamantelor, *quod non*, decizia nu ia în considerare cerințele jurisprudenței *Industrie des Poudres Sphériques*, potrivit căreia pentru a putea considera nelegală o foarfecă tarifară este necesar să se demonstreze, în prealabil, atât că prețul produsului în amonte este excesiv, cât și că prețul produsului final este un preț de ruinare;
 - presupusul comportament abuziv și efectul său pe piață; în primul rând pentru că selectează în mod incorect investițiile *engros* care fac obiectul comparației și, în al doilea rând, pentru că săvârșește, între altele, erori importante de calcul și omisiuni atât în aplicarea testului „perioadă după perioadă”, cât și a testului „fluxurilor de numerar actualizate”. Aceste erori infirmă atât individual, cât și colectiv, metodologia și calculele prezentate în decizie. De asemenea, decizia nu demonstrează în mod suficient presupusul impact negativ al comportamentului asupra concurenței;
 - acțiunea *ultra vires* a Comisiei care încalcă, în orice caz, principiile subsidiarității, proporționalității, securității juridice, cooperării loiale și buneii administrări prin intervenția acolo unde acționase deja autoritatea națională de reglementare în domeniul telecomunicațiilor, care a fost instituită chiar de legiuitorul european și care a acționat conform puterilor și competențelor acordate de către acesta și pe baza unei reglementări întemeiate pe normele de concurență comunitare.

În ceea ce privește anularea sau reducerea amenzii, reclamantele invocă faptul că, apreciind că încălcarea ar fi fost săvârșită în mod deliberat sau cu neglijență gravă și prin calificarea încălcării drept „abuz caracteristic”, Comisia a încălcat articolul 15

alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 17/62 al Consiliului de punere în aplicare a articolelor 85 și 86 din tratat (actualele articole 81 și 82) și articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat.

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2007 — Brilliant Hotelsoftware Limited/OAPI (BRILLIANT)

(Cauza T-337/07)

(2007/C 269/101)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Brilliant Hotelsoftware Limited (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: J. Croll și C. Pappas, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 14 iunie 2007 și înregistrarea mărcii „BRILLIANT”;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „BRILLIANT” pentru produse și servicii din clasele 9 și 42 (cererea de înregistrare nr. 4 345 849).

Decizia examinatorului: respinge înregistrarea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾, marca comunitară solicitată nefiind nici descriptivă, nici lipsită de caracterul distinctiv necesar.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Recurs introdus la 4 septembrie 2007 de Irène Bianchi împotriva hotărârii pronunțate la 28 iunie 2007 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-38/06, Bianchi/Fundația Europeană de Formare

(Cauza T-338/07 P)

(2007/C 269/102)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Irène Bianchi (Torino, Italia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Cealaltă parte în proces: Fundația Europeană de Formare

Concluziile recurente

- anularea hotărârii din 28 iunie 2007 a Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) pronunțată în cauza F-38/06;
- admiterea concluziilor formulate în primă instanță de către reclamantă;
- obligarea Fundației Europene de Formare la plata cheltuielilor de judecată efectuate atât în primă instanță cât și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În motivarea recursului, recurenta arată că Tribunalul ar fi omis să ia în considerare sau că ar fi denaturat anumite fapte ceea ce l-ar fi condus la o apreciere inexactă a faptelor prin încălcarea articolelor 25 al doilea paragraf și 26 din Statutul funcționarilor. Recurenta susține, de asemenea, că Tribunalul ar fi încălcat dreptul comunitar și, în special, normele de procedură printr-o pretinsă denaturare a elementelor de probă prezentate de către reclamantă. În sfârșit, aceasta invocă un motiv dedus din încălcarea obligației de a motiva și dintr-o eroare de drept care rezultă dintr-o pretinsă omisiune de a lua în considerare faptele sau dintr-o denaturare a acestora ori a elementelor de probă și dintr-o constatare de fapt inexactă.

Acțiune formulată la 11 septembrie 2007 — Juwel Aquarium/OAPI — Potschak — Bavaria Aquaristik (Panorama)

(Cauza T-339/07)

(2007/C 269/103)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Germania) (reprezentați: D. Jestaedt și G. Rother, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (OAPI) din 28 iunie 2007 (R 214/2006-1);
- respingerea cererii de declarare a nulității formulată de cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs, referitoare la marca comunitară „Panorama” (marca comunitară 2 771 087);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca verbală comunitară „Panorama” pentru produse din clasele 11, 16 și 20 (marca comunitară 2 771 087).

Titularul mărcii comunitare: Reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Christian Potschak — Bavaria Aquaristik.

Decizia diviziei de anulare: Respinge cererea de anulare.

Decizia camerei de recurs: Anulează decizia diviziei de anulare și declară nulitatea parțială a mărcii comunitare.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca comunitară „Panorama” nu este pur descriptivă. În plus, potrivit articolului 7 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 40/94, indicația „Panorama” nu este uzuală și nu a dobândit caracter pur generic.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 1, Ediția specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 4 septembrie 2007 — Evropaiki Dynamiki/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-340/07)

(2007/C 269/104)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki (Atena, Grecia) (reprezentant: N. Korogiannakis, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata către reclamantă a sumei de 172 588,62 EUR, care reprezintă costuri eligibile neplătite efectuate de reclamantă în cadrul contractului nr. EDC-53007 EEBO/27873;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata sumei simbolice de 1 000 EUR, corespunzând prejudiciului adus renumelui și reputației reclamantei;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli ale reclamantei efectuate în legătură cu această cerere.

Motivele și principalele argumente

Această cerere, în conformitate cu articolele 238 CE și 235 CE, urmărește repararea prejudiciilor cauzate prin decizia Comisiei din 16 mai 2003 de reziliere a contractului nr. EDC-53007 EEBO/27873 semnat cu Comisia cu privire la proiectul „e-Content Exposure and Business Opportunities” („EEBO”) în cadrul programului comunitar multianual pentru favorizarea dezvoltării și utilizării conținutului digital european în rețelele mondiale și a diversității lingvistice în societatea informațională (2001-2005) și care îi implica în implementarea proiectului pe domni Fischer și Marthinsen în calitate de consultanți externi.

În susținerea pretențiilor formulate, reclamanta afirmă că decizia autorității contractante (DG INFOS) de a rezilia contractul conține erori vădite de evaluare având ca rezultat neîndeplinirea obligațiilor sale contractuale. Mai mult, se susține că decizia atacată a fost adoptată prin încălcarea principiilor buneii administrări și transparenței și că în diferite ocazii anumiți agenți ai Comisiei nu au pus capăt unor pretinse conflicte de interese. În lumina celor de mai sus, reclamanta susține că are dreptul la despăgubire pentru serviciile furnizate, precum și la costurile eligibile efectuate în cadrul executării contractului, inclusiv dobânda de la data la care aceste sume au devenit exigibile.

A acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — Sison/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza T-341/07)**

(2007/C 269/105)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: J. M. Sison (Utrecht, Țările de Jos) (reprezentanți: J. Fermon, A. Comte, H. Schultz, D. Gürses și W. Kaleck, lawyers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- anularea în parte, astfel cum se precizează în continuare, în temeiul articolului 230 CE, a Deciziei 2007/445/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE și mai precis:
- anularea articolului 1 punctul 1.33 din decizia menționată care prevede: „SISON, Jose Maria (cunoscut și sub numele de Armando Liwanag, Joma, responsabil de Partidul Comunist din Filipine inclusiv NPA) născut pe 8 februarie 1939 la Cabugao, Filipine”;
- anularea în parte a articolului 1 punctul 2.7 din decizia menționată în măsura în care menționează numele reclamantului: „Partidul Comunist din Filipine, inclusiv Noua Armată Populară (NAP), Filipine, care are legături cu Sison Jose Maria C. (cunoscut și sub numele de Armando Liwanag, Joma, responsabil de Partidul Comunist din Filipine inclusiv NPA)”
- declararea ilegalității, în temeiul articolului 241 CE, a Regulamentului (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO, L 344, p. 70);
- obligarea Comunității să-l despăgubească pe reclamant în temeiul articolelor 235 CE și 288 CE cu o sumă care trebuie stabilită la 291 427,97 euro plus 200,87 euro lunar până la pronunțarea hotărârii Curții, inclusiv dobânzi din octombrie 2002 până la plata integrală;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea sa, reclamantul solicită anularea în parte, conform articolului 230 CE, a Deciziei 2007/445/CE ⁽¹⁾ a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 ⁽²⁾ privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Deciziilor 2006/379/CE și 2006/1008/CE, în măsura în care această decizie îl include pe profesorul Jose Maria Sison. În plus, reclamantul solicită declararea în temeiul articolului 241 CE, a ilegalității Regulamentului nr. 2580/2001 al Consiliului, precum și despăgubiri pentru pretensele prejudicii suferite, în conformitate cu articolele 235 CE și 288 CE.

În susținerea pretențiilor sale, reclamantul invocă următoarele motive:

Potrivit reclamantului, Consiliul ar fi încălcat articolul 253 CE cu privire la motivarea deciziei sale. În această privință, reclamantul arată că a fost săvârșită o eroare vădită de apreciere de către Consiliul la adoptarea deciziei atacate, din moment ce

aceasta din urmă se întemeiază pe fapte și afirmații nedovedite. În plus, potrivit reclamantului, decizia în discuție încalcă principiul bunei administrări. Mai mult, reclamantul arată că decizia încalcă articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2580/2001 CE și articolul 1 alineatul (4) din Poziția comună 2001/931-/CFSP și contravine principiului proporționalității. Mai mult, reclamantul susține că decizia este contrară liberei circulații a capitalurilor, consacrată de articolul 56 CE. În final, reclamantul pretinde că decizia a fost adoptată cu încălcarea principiilor generale de drept comunitar care rezultă din dreptul la un proces echitabil, dreptul la o instanță imparțială, principiul prezumției de nevinovăție, dreptul la apărare și dreptul de a fi ascultat, principiul legalității, dreptul de liberă exprimare, dreptul de asociere, precum și dreptul de proprietate, prevăzute în Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În final, reclamantul susține că, prin includerea reclamantului pe lista anexată la decizia atacată, Consiliul a abuzat de puterea sa.

(¹) JO L 169, p. 58.

(²) JO L 344, 28.12.2001, p. 70.

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — Ryanair/ Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-342/07)

(2007/C 269/106)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair Holdings plc (County Dublin, Irlanda)
(reprezențanți: J. Swift, QC, V. Power, Solicitor, A. McCarthy,
Solicitor, G. Berrish, lawyer, D. Hull, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2007) 3104 a Comisiei din 27 iunie 2007 privind declararea unei concentrări ca fiind incompatibilă cu piața comună și cu funcționarea Acordului SEE (cauza nr. COMP/M.4439 — Ryanair/AerLingus).

Reclamanta susține în principal că, în speță, Comisia ar fi constatat în mod greșit și nu ar fi demonstrat în mod temeinic faptul că respectiva fuziune ar crea un obstacol semnificativ în calea concurenței efective pe piața comună. În subsidiar, reclamanta susține că, în speță, Comisia ar fi constatat în mod greșit și nu ar fi demonstrat în mod temeinic faptul că respectiva fuziune, astfel cum a fost modificată de diferitele angajamente pe care reclamanta s-a oferit să și le asume în timpul investigației, ar crea un obstacol semnificativ în calea unei concurenței efective.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă faptul că, în speță, Comisia a comis erori vădite de apreciere în ceea ce privește: a) relația concurențială dintre cei doi transportatori; b) barierele la intrarea pe piață sau la dezvoltarea cotei de piață; c) analiza efectuată de aceasta cu privire la fiecare rută, precum și o serie de erori fundamentale și vădite în ceea ce privește evaluarea creșterilor în eficiență care ar decurge din fuziune și în ceea ce privește modul în care au fost tratate angajamentele pe care reclamanta s-a oferit să și le asume.

Acțiune introdusă la 12 septembrie 2007 — allsafe Jungfalk/OAPI (ALLSAFE)

(Cauza T-343/07)

(2007/C 269/107)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: allsafe Jungfalk GmbH & Co. KG (Engen, Germania)
(reprezențanți: D. Jestaedt și J. Bühling, Rechtsanwälte)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 11 iulie 2007 (R 454/2006-4);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „ALLSAFE” pentru produse și servicii din clasele 6, 12, 22, 35, 39 și 42 (cererea nr. 2 940 534).

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivul invocat: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 40/94 ⁽¹⁾, întrucât marca solicitată ar avea caracter distinctiv și nu ar fi descriptivă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO L 11, p. 1, Ediție specială 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 10 septembrie 2007 — O2 (Germany)/OAPI (Homezone)

(Cauza T-344/07)

(2007/C 269/108)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: O2 (Germany) GmbH & Co. OHG (München, Germania) (reprezențanți: A. Fottner, Rechtsanwältin; și M. Müller, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 5 iulie 2007 în cauza R 1583/2006-4, în măsura în care a respins cererea;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri și celor aferente procedurii în fața OAPI.

Motivul și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „Homezone” pentru produse și servicii din clasele 9, 38 și 42 (cererea de înregistrare nr. 4 677 506)

Decizia examinătorului: respinge în parte cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivul invocat: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c), precum și a articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 40/94 al Consiliului din 20 decembrie 1993 privind marca comunitară (JO 1994, L 11, p. 11, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 146).

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — La Banque Postale/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-345/07)

(2007/C 269/109)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: La Banque Postale (reprezențanți: S. Hautbourg și J.-E. Skovron, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea în întregime a deciziei atacate în temeiul articolului 230 al patrulea paragraf CE;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2007) 2110 final a Comisiei din 10 mai 2007 privind declararea ca fiind incompatibile cu articolul 86 alineatul (1) CE coroborat cu articolele 43 CE și 49 CE, a dispozițiilor Codului monetar și financiar francez (Code Monétaire et Financier) care rezervă drepturi speciale pentru distribuția libretelor A și bleu pentru trei instituții de credit, reclamanta, Caisses d'Épargne et de Prévoyance și Crédit Mutuel.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă patru motive.

Prin primul său motiv, reclamanta precizează că dreptul său de a fi ascultată în cursul procedurii finalizată prin adoptarea deciziei atacate ar fi fost încălcat de Comisie prin faptul că nu i s-ar fi dat posibilitatea să-și prezinte observațiile asupra celor două rapoarte furnizate Comisiei de părțile care au formulat reclamația și care, în opinia reclamantei, s-ar fi dovedit esențiale în motivarea Comisiei.

În al doilea rând, aceasta pretinde că, prin aprecierea regimului de distribuție a libretului A ca reprezentând o restricție a exercitării libertății de stabilire și a libertății de presta servicii, Comisia ar fi săvârșit mai multe erori de drept și de apreciere. În opinia reclamantei, Comisia ar fi săvârșit erori de drept interpretând foarte larg noțiunea de „restricție” în sensul articolelor 43 CE și 49 CE, precum și împrejurările în care pot fi invocate cele două principii. Reclamanta mai susține că în mod greșit Comisia ar fi conchis că dreptul special face ca introducerea pe piața de economii bancare din Franța să fie mai dificilă și mai costisitoare.

În al treilea rând, reclamanta pretinde că decizia atacată ar conține erori de drept și de apreciere întrucât Comisia a considerat că regimul curent de distribuire a libretului A nu s-ar putea justifica în temeiul articolului 86 alineatul (2) CE. În opinia reclamantei, Comisia ar fi săvârșit o eroare de drept și mai multe erori de apreciere în definirea serviciului de interes general de accesibilitate bancară conferit libretului A și în analiza caracterului necesar și proporțional al dreptului special în vederea realizării serviciului de interes general de accesibilitate bancară și a celui privind locuința socială.

Prin al patrulea motiv, reclamanta invocă faptul că motivarea deciziei atacate ar fi contradictorie și insuficientă.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Duro Sweden/OAPI (EASYCOVER)

(Cauza T-346/07)

(2007/C 269/110)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Duro Sweden AB (Gävle, Suedia) (reprezentant: R. Bird, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs din 3 iulie 2007 pronunțată în cauza R 1065/2005-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată din prezenta acțiune, și
- admiterea cererii de înregistrare ca marcă comunitară în conformitate cu Regulamentul.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „EASYCOVER” pentru produse din clasele 19, 24 și 27 — cererea nr. 4 114 567

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât camera de recurs a statuat că cererea de înregistrare a mărcii comunitare încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (b) pentru motivul că aceasta încalcă articolul 7 alineatul (1) litera (c), fără a indica

motive independente pentru încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b).

Încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulament întrucât camera de recurs nu a ținut seama de toate aspectele privind marca comunitară solicitată.

Acțiune introdusă la 12 septembrie 2007 — Al-Aqsa/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-348/07)

(2007/C 269/111)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Stichting Al-Aqsa (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: J. Pauw, advocaat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei 2007/445/CE a Consiliului în măsura în care aceasta îi este aplicabilă reclamantei. Se mai solicită de asemenea declararea neaplicabilității Regulamentului (CE) nr. 2580/2001 în privința reclamantei;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta susține că Decizia 2007/445/CE a Consiliului din 28 iunie 2007 de punere în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului este nulă în măsura în care o privește pe reclamantă.

În sprijinul acțiunii sale, reclamanta susține în primul rând că Poziția comună a Consiliului din 27 decembrie 2001 privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (1) nu îi este aplicabilă.

În al doilea rând, reclamanta susține că nicio decizie cu privire la ea nu a fost adoptată de o autoritate competentă în sensul articolului 1 alineatul (4) din Poziția comună a Consiliului din 27 decembrie 2001.

În al treilea rând, reclamanta declară că nu se poate reține împotriva ei nicio intenție, culpă sau cunoștință în legătură cu sprijinirea activităților teroriste.

În al patrulea rând, reclamanta consideră că nici din motivarea deciziei atacate și nici din decizia națională care stă la baza primei decizii menționate nu reiese că se mai poate prezuma în prezent că aceasta facilitează acte de terorism.

În sfârșit, reclamanta invocă încălcarea principiului proporționalității, a unor norme fundamentale de procedură — în măsura în care Consiliul nu a verificat dacă este recomandabil ca reclamanta să fie menținută pe listă —, a dreptului la respectarea bunurilor sale și a cerinței de motivare suficientă.

(¹) 2001/931/PESC (JO L 344, p. 93).

Acțiune introdusă la 7 septembrie 2007 — FMC Chemical și alții/Comisia Comunităților Europene

(Cauza T-349/07)

(2007/C 269/112)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: FMC Chemical SPRL (Bruxelles, Belgia), Satec Handelsgesellschaft mbH (Elmshorn, Germania), Belchim Crop Protection NV (Londerzeel, Belgia), FMC Foret SA (Sant Cugat del Valles, Spania), F&N Agro Slovensko s.r.o. (Bratislava, Slovacia), F&N Agro Česká republika s.r.o. (Praga, Republica Cehă), F&N Agro Polska sp. z o.o. (Varșovia, Polonia) și FMC Corp. (Philadelphia, Statele Unite ale Americii) (reprezențanți: C. Mereu și K. Van Maldegem, lawyers)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantelor

- anularea Deciziei 2007/415/EC;
- declararea ilegalității și inaplicabilității față de primii reclamant și reanalizarea dosarului despre carbosulfan în temeiul articolului 20 din Regulamentul Comisiei (EC) nr. 1490/2002;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente ale reclamantelor sunt identice sau similare celor din cauza T-326/07 Cheminova și alții/Comisia.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — Comisia Comunităților Europene/Rednap

(Cauza T-352/07)

(2007/C 269/113)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: D. Triantafyllou și J. Enegren, agenți)

Pârâtă: Rednap (Malmö, Suedia)

Concluziile reclamantei

- Obligarea pârâtei la plata către reclamantă a:
 - unei sume de 516 329,63 euro (cinci sute șaisprezece mii trei sute douăzeci și nouă euro și șaiszeci și trei de cenți), care cuprinde 334 375,49 euro și 181 954,14 euro dobânzi de întârziere pentru perioada cuprinsă între ultima zi de plată a capitalului potrivit fiecăreia dintre notele de debit și data de 31 iulie 2007 și
 - unor dobânzi de întârziere de 72,04 euro (șaptezeci și doi euro și patru cenți) pe zi pentru datoria în temeiul contractului DE 3010 (DE) „RISE” și de 37,89 euro (treizeci și șapte euro și optzeci și nouă de cenți) pe zi pentru datoria în temeiul contractului HC 4007 (HC) „HEALTHLINE”, începând cu 1 august 2007 și până la data la care datoria va fi plătită în integralitatea sa;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită prin prezenta acțiune, care este întemeiată pe o clauză compromisorie, ca pârâta să fie obligată să-i restituie suma plătită în exces de către Comisie în cadrul executării contractelor DE 3010 (DE) „RISE” și HC 4007 (HC) „HEALTHLINE” privind proiecte de informare, pe care reclamanta le-a încheiat cu pârâta în calitatea sa de membru al unui consorțiu.

După auditul care s-a realizat asupra conturilor pârâtei referitoare la contracte, Comisia a concluzionat că pârâta nu utilizase suma integrală plătită pentru implementarea proiectului. Reclamanta a solicitat în mai multe rânduri restituirea soldului, ceea ce a dat naștere prezentei cauze.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Esber/OAPI — Coloris Global Coloring Concept (COLORIS)**(Cauza T-353/07)**

(2007/C 269/114)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Esber, S.A. (Biscaya, Spania) (reprezentanți: J.A. Calderón Chavero, T. Villate Consonni și A. Yañez Manglano, abogados)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Coloris Global Coloring Concept, S.A.S.

Concluziile reclamantei

- Anularea deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 28 iunie 2007 în cauza R-1060/2006-1;
- în consecință, menținându-se decizia camerei de recurs, respingerea opoziției formulate și înregistrarea mărcii contestate;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, în cazul în care o contestă, precum și respingerea pretențiilor sale.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține cuvântul „COLORIS” (cererea de înregistrare nr. 2 817 732) pentru produse din clasa 2.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: COLORIS GLOBAL COLORING CONCEPT, S.A.S.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca verbală națională franceză „COLORIS”, pentru produse din clasa 2 (nr. 98/717642).

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge recursul.

Motivele invocate: aplicarea incorectă a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 privind marca comunitară.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Pfizer/OAPI — Isdin (FOTOPROTECTOR ISDIN)**(Cauza T-354/07)**

(2007/C 269/115)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Pfizer Ltd (Sandwich, Regatul Unit) (reprezentanți: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, lawyers, și M. Hawkins, soliciitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Isdin, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 iunie 2007 în cauza R 567/2006-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „FOTOPROTECTOR ISDIN” pentru produse, între altele, din clasa 5 — marca comunitară nr. 1 075 597

Titularul mărcii comunitare: Isdin, SA

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Dreptul la marcă al părții care solicită declararea nulității: marca verbală națională „ISTIN” pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de anulare în măsura în care a declarat nulitatea mărcii comunitare

Motivele invocate: încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată conform articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului și încălcarea articolului 52 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulament.

Acțiune introdusă la 18 septembrie 2007 — Pfizer/OAPI — Isdin (ISDIN Pediatrics)**(Cauza T-355/07)**

(2007/C 269/116)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Pfizer Ltd (Sandwich, Regatul Unit) (reprezentanți: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, lawyers, și M. Hawkins, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Isdin, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 iunie 2007 în cauza R 566/2006-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă „ISDIN Pediatrics” pentru produse, între altele, din clasa 5 — marca comunitară nr. 1 243 807

Titularul mărcii comunitare: Isdin, SA

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Dreptul la marcă al părții care solicită declararea nulității: marca verbală națională „ISTIN” pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de anulare în măsura în care a declarat nulitatea mărcii comunitare

Motivele invocate: încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată conform articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului și încălcarea articolului 52 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulament.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2007 — Pfizer/OAPI — Isdin (ISDIN 14-8.000)**(Cauza T-356/07)**

(2007/C 269/117)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Pfizer Ltd (Sandwich, Regatul Unit) (reprezentanți: V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde, lawyers, și M. Hawkins, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Isdin, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 28 iunie 2007 în cauza R 565/2006-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „ISDIN 14-8.000” pentru produse, între altele, din clasa 5 — marca comunitară nr. 1 243 633

Titularul mărcii comunitare: Isdin, SA

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta

Dreptul la marcă al părții care solicită declararea nulității: marca verbală națională „ISTIN” pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de anulare: declară nulitatea parțială a mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de anulare în măsura în care a declarat nulitatea mărcii comunitare

Motivele invocate: încălcarea dreptului reclamantei de a fi ascultată conform articolului 73 din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului și încălcarea articolului 52 coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din regulament.

Acțiune introdusă la 19 septembrie 2007 — Focus Magazin Verlag/OAPI — Editorial Planeta (FOCUS Radio)

(Cauza T-357/07)

(2007/C 269/118)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Germania) (reprezentant: B. C. Müller, lawyer)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura în fața camerei de recurs: Editorial Planeta, SA (Barcelona, Spania)

Concluziile reclamantei

- Anularea punctelor 1, 3 și 4 din decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 30 iulie 2007, în procedura de opoziție nr. B 516 742 (cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 2 340 289);
- modificarea deciziei atacate menționate la prima liniuță în vederea admiterii cererii de înregistrare a mărcii comunitare în litigiu pentru următoarele produse și servicii:
 - clasa 9 — calculatoare și aparate de prelucrare a datelor; memorii pentru echipamente de prelucrare a datelor; suporturi de date de orice tip care conțin informații ce pot fi citite de un sistem și suporturi pentru înregistrări audio sau video, în special discuri flexibile, CD-ROM-uri, DVD-uri, carduri cu cip, carduri magnetice, casete video, discuri compacte și discuri video; colecții de informații înregistrate pe suporturi de date;
 - clasa 16 — imprimare, materiale tipărite, periodice, ziare, cărți, autocolante, calendare, articole de birou (cu excepția mobilierului), material didactic și pentru învățământ (cu excepția aparatelor), cuprinse în clasa 16;
 - clasa 41 — divertisment și în special divertisment radiofonic; organizare de evenimente de divertisment, evenimente în direct, evenimente culturale și sportive, cuprinse în clasa 41.

- obligarea părții care a formulat opoziția la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente prezentei acțiuni.

Motivele și principalele argumente

Persoana care solicită înregistrarea mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „FOCUS Radio” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 38, 41 și 42 — cererea nr. 2 340 289.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: Editorial Planeta, SA.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: mărcile naționale verbale și figurative „FOCUS MILENIUM”, „PLANETA FOCUS” și „PLANETA FOCUS 99” pentru produse și servicii din clasele 9, 16 și 41.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia diviziei de opoziție și respinge în parte cererea de înregistrare a unei mărci comunitare.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 40/94 al Consiliului, întrucât nu există o similaritate relevantă între mărcile în conflict și, prin urmare, niciun risc de confuzie.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — El Fatmi/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-362/07)

(2007/C 269/119)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: Nouriddin El Fatmi (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: J. Pauw, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- declararea neaplicabilității Regulamentului (CE) nr. 2580/2001 și/sau anularea Deciziei 2007/445, în măsura în care aceste acte sunt aplicabile reclamantului;
- obligarea Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În sprijinul acțiunii sale, reclamantul susține în primul rând că Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, p. 70) nu îi este aplicabil datorită faptului că nu există niciun raport între politica externă și de securitate comună și persoana reclamantului.

În al doilea rând, reclamantul afirmă că Regulamentul nr. 2580/2001 nu îi este aplicabil din moment ce nu săvârșește și nu încearcă să săvârșească acte de terorism, nu participă la astfel de acte și nu facilitează săvârșirea acestora.

În final, reclamantul afirmă că decizia atacată încalcă principiul proporționalității și este motivată insuficient.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2007 — Hamdi/Consiliul Uniunii Europene**(Cauza T-363/07)**

(2007/C 269/120)

*Limba de procedură: olandeza***Părțile**

Reclamant: Ahmed Hamdi (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentant: J. Pauw, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- declararea neaplicabilității Regulamentului (CE) nr. 2580/2001 și/sau anularea Deciziei 2007/445, în măsura în care aceste acte sunt aplicabile reclamantului;
- obligarea Consiliul Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În sprijinul acțiunii sale, reclamantul susține în primul rând că Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 al Consiliului din 27 decembrie 2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului (JO L 344, p. 70) nu îi este aplicabil datorită faptului că nu există niciun raport între politica externă și de securitate comună și persoana reclamantului.

În al doilea rând, reclamantul afirmă că Regulamentul nr. 2580/2001 nu îi este aplicabil din moment ce nu săvârșește și nu încearcă să săvârșească acte de terorism, nu participă la astfel de acte și nu facilitează săvârșirea acestora.

În sfârșit, reclamantul afirmă că decizia atacată încalcă principiul proporționalității, este motivată insuficient și încalcă drepturile sale fundamentale, în special dreptul la respectarea bunurilor sale și dreptul la respectarea vieții private.

Acțiune introdusă la 26 septembrie 2007 — Republica Letonia/Comisia Comunităților Europene**(Cauza T-369/07)**

(2007/C 269/121)

*Limba de procedură: letona***Părțile**

Reclamantă: Republica Letonia (reprezentanți: E. Balode-Buraka și K. Bārdina)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei C(2007)3409 a Comisiei din 13 iulie 2007 privind modificarea planului național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, notificat de Letonia conform articolului 3 alineatul (3) din Decizia C/2006/5612 (final) a Comisiei din 29 noiembrie 2006 privind planul național de alocare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră, pe care Letonia îl notificase conform Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (!);
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată;
- judecarea cauzei potrivit procedurii accelerate.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta consideră că, interpretând într-un mod foarte larg prerogativele care îi sunt conferite de articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE, Comisia a limitat într-o măsură considerabilă drepturile suverane ale Republicii Letonia în domeniul energetic, în special în ceea ce privește alegerea resurselor energetice și alimentarea cu energie electrică, încălcând astfel competențele prevăzute la articolul 175 alineatul (2) litera (c) din Tratatul CE.

De asemenea, reclamanta apreciază că, întrucât aplicarea metodei de calcul pe care a elaborat-o în vederea determinării volumului total de cote de emisie autorizate conduce la dezavantajarea statelor membre ale căror emisii totale sunt reduse, Comisia a încălcat principiul nediscriminării.

Reclamanta consideră, de asemenea, că s-a încălcat primul criteriu din anexa III la Directiva 2003/87/CE, deoarece, la adoptarea deciziei sale, Comisia nu a ținut cont de obligațiile internaționale ale Republicii Letonia în temeiul Protocolului de la Kyoto.

În sfârșit, se pretinde că decizia a fost adoptată cu încălcarea unor reguli de procedură importante, prin faptul că nu a fost respectat termenul stabilit la articolul 9 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE pentru respingerea planului.

(¹) Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE AL UNIUNII EUROPENE

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 4 octombrie 2007 — De la Cruz și alții/Agenția Europeană pentru Securitate și Sănătate la Locul de Muncă

(Cauza F-32/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți contractuali — Reforma statutului funcționarilor — Foști agenți locali — Stabilirea încadrării și a remunerației la momentul recrutării — Echivalența posturilor — Consultarea comitetului pentru personal)

(2007/C 269/122)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: María del Carmen de la Cruz (Galdakao, Spania) și alții (reprezențanți: G. Vandersanden și L. Levi, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Securitate și Sănătate la Locul de Muncă (reprezențanți: E. Ortega, C. Georges și J. G. Blanch, agenți, asistați de S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)

Obiectul

Pe de o parte, anularea deciziilor AIPN prin care se refuză reîncadrarea în grupa de funcții III a reclamanților, agenți contractuali încadrați în grupa de funcții II și, pe de altă parte, o cerere de daune-interese.

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile Agenției Europene pentru Securitate și Sănătate la Locul de Muncă (EU-OSHA) de încadrare a reclamanților în grupa de funcții II în temeiul contractelor lor de agenți contractuali, semnate la 28 și 29 aprilie 2005.
- 2) Respinge celelalte capete de cerere.
- 3) Obligă EU-OSHA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 131, 3.6.2006, p. 51.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 19 septembrie 2007 — Tuomo Talvela/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-43/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Evaluare — Raport asupra evoluției carierei — Exercițiul de evaluare pentru anul 2004 — Dreptul la apărare — Obligație de motivare a raportului — Anchetă administrativă)

(2007/C 269/123)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Tuomo Talvela (Oslo, Norvegia) (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezențanți: G. Berscheid și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Funcție publică — pe de o parte, anularea raportului asupra evoluției carierei reclamantei pentru exercițiul 2004 și, pe de altă parte, o cerere de despăgubiri.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 143, 17.6.2006, p. 38.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 18 septembrie 2007 Botos/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-10/07) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Funcționari — Asigurări sociale — Asigurare de boală — Suportarea cheltuielilor medicale — Boală gravă — Comitet de gestionare — Expertiză medicală)

(2007/C 269/124)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Patricia Botos (Meise, Belgia) (reprezentant: L. Vogel, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: J. Currall și K. Herrmann, agenți)

Obiectul

Anularea deciziei AIPN din 30 octombrie 2006 de respingere a reclamației introduse de reclamantă împotriva a șase decizii administrative privind în special recunoașterea bolii acesteia ca fiind gravă, în scopul stabilirii procentului de rambursare a cheltuielilor medicale prevăzut la articolul 72 alineatul (1) din Statutul funcționarilor.

Dispozitivul

- 1) Anulează deciziile din 23 ianuarie 2006 și din 30 octombrie 2006 ale Comisiei Comunităților Europene în măsura în care îi refuză doamnei Botos rambursarea analizelor efectuate de RED Laboratories și de Ategis în procentul obișnuit al sistemului de asigurări de boală comun instituțiilor Comunităților Europene.
- 2) Respinge acțiunea cu privire la celelalte motive.
- 3) Doamna Botos suportă două treimi din propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Comisia Comunităților Europene suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata unei treimi din cheltuielile de judecată efectuate de doamna Botos.

⁽¹⁾ JO C 69, 24.3.2007, p. 31.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice din 10 septembrie 2007 — Speiser/Parlamentul European

(Cauza F-146/06) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari — Remunerație — Indemnizație de expatriere — Reclamație tardivă — Inadmisibilitate vădită)

(2007/C 269/125)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Michael Alexander Speiser (Neu-Isenburg, Germania) (reprezentant: F. Theumer, Rechtsanwalt)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: A. Lukosiute și N. Lorenz)

Obiectul

Anularea deciziei secretarului general al Parlamentului European din 11 septembrie 2006 prin care se respinge reclamația reclamantului împotriva refuzului de a i se acorda indemnizația de expatriere.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.
- 2) Domnul Speiser suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată.
- 3) Parlamentul European suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și două treimi din cheltuielile de judecată ale domnului Speiser.

⁽¹⁾ JO C 56, 10.3.2007, p. 42.

Ordonanța Tribunalului Funcției Publice (Camera întâi) din 11 septembrie 2007 — O'Connor/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-12/07 AJ)

(Asistență judiciară)

(2007/C 269/126)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Elizabeth O'Connor (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: J.-N. Louis și E. Marchal, avocats)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene (reprezentanți: D. Martin și M. Velardo, agenți)

Obiectul

Cerere de acordare a asistenței judiciare

Dispozitivul

Respinge cererea de acordare a asistenței judiciare formulată în cauza F-12/07 AJ, O'Connor/Comisia.

**Acțiune introdusă la 29 iunie 2007 — Aayhan și alții/
Parlamentul European**

(Cauza F-65/07)

(2007/C 269/127)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Laleh Aayhan (Strasbourg, Franța) și alții (reprezentant: R. Blindauer, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile reclamanților

- anularea deciziei exprese de respingere din 20 aprilie 2007 prin care Parlamentul a răspuns reclamației formulate de reclamanți la 19 decembrie 2006;
- modificarea tuturor contractelor pe perioadă determinată încheiate între reclamanți și Parlament prin transformarea acestora într-un singur contract pe perioadă nedeterminată;
- declararea faptului că Parlamentul va avea obligația de a-i reintegra pe toți acești agenți în temeiul unui contract pe perioadă nedeterminată;
- declararea faptului că agenții Parlamentului numiți auxiliari pe durata sesiunilor au dreptul pentru întreaga perioadă lucrată de la începutul angajării la o indemnizație corespunzătoare dreptului la concediu plătit pe care l-au dobândit prin muncă;
- obligarea Parlamentului European la plata către fiecare reclamant a sumei de 2 000 euro cu titlu de cheltuieli neincluse în cheltuielile de judecată;
- obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții sunt agenți auxiliari angajați de către Parlament pe durata sesiunilor plenare de la Strasbourg, pentru cele 12 sesiuni plenare pe an.

În susținerea acțiunii lor, reclamanții invocă în primul rând ilegalitatea articolului 78 din Regimul aplicabil celorlalți agenți întrucât această prevedere ar avea ca efect excluderea categoriei agenților auxiliari pe durata sesiunilor din domeniul de aplicare al oricărui izvor de drept, național sau comunitar.

În continuare, reclamanții invocă încălcarea principiului nediscriminării astfel cum a fost formulat în special în Carta socială europeană și în Convenția C111 a Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei. În plus, aceștia susțin că Parlamentul ar fi încălcat principiul care obligă orice angajator să motiveze decizia de concediere, principiu recunoscut în special în articolul 4 din Convenția C 158 a OIM privind încetarea raporturilor de muncă la inițiativa angajatorului.

În sfârșit, reclamanții arată că, astfel cum se prevede în special în Directiva 1999/70 ⁽¹⁾, raportul de muncă îmbracă în mod obișnuit forma contractului pe perioadă nedeterminată.

⁽¹⁾ Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP (JO L 175, p. 43, Ediție Specială 05/Vol.5, p. 129).

Acțiune introdusă la 16 iulie 2007 — Karatzoglou/AER

(Cauza F-71/07)

(2007/C 269/128)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Georgios Karatzoglou (Preveza, Grecia) (reprezentant: S. A. Pappas, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER)

Concluziile reclamantului

- Obligarea AER la plata sumei de 348 965,96 de euro pentru repararea prejudiciului material suferit ca urmare a neexecutării hotărârii Tribunalului de Primă Instanță (Camera a patra) din 23 februarie 2006 în cauza T-471/04 (Karatzoglou/Agenția Europeană pentru Reconstrucție) ⁽¹⁾;
- obligarea AER la plata sumei de 100 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a neexecutării hotărârii T-471/04;

- obligarea AER la plata sumei de 100 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit ca urmare a greșelii de serviciu comise de AER prin refuzul de a lua orice măsură specifică pentru a executa hotărârea T-471/04;
- obligarea AER la plata unei dobânzi de 3 % pentru sumele menționate mai sus, începând cu data publicării hotărârii T-471/04;
- obligarea Agenției Europene pentru Reconstrucție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul susține în principal că AER a încălcat articolul 233 CE întrucât nu a luat măsurile impuse de executarea hotărârii Tribunalului de Primă Instanță menționate mai sus.

(¹) JO C 96, 22.4.2006, p. 13.

Acțiune introdusă la 22 august 2007 — Anselmo și alții/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza F-85/07)

(2007/C 269/129)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Ana Anselmo (Bruxelles, Belgia) și alții (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

- Anularea, pe de o parte, a deciziilor autorității împuternicite să facă numiri din 11 mai 2007 prin care se resping reclamațiile introduse de reclamanți în legătură cu o diferență de tratament între candidații care au reușit la concursul intern B/77 și funcționarii care vor beneficia de procedura de atestare astfel cum este definită în Decizia Consiliului din 2 decembrie 2004 privind modalitățile de aplicare a procedurii de atestare și, pe de altă parte, a deciziilor contestate prin aceste reclamații;
- constatarea încălcării articolului 5 alineatul (2) din anexa XIII la Statutul funcționarilor Comunităților Europene prin nerecunoașterea vechimii în grad a candidaților care au reușit la concursul intern B/277;

- constatarea încălcării principiului egalității de tratament și a principiului bune administrări, rezultând atât din omisiunea vechimii în grad cât și din obligația de mobilitate impusă doar candidaților care au reușit;
- în consecință, acordarea vechimii în grad candidaților care au reușit, prin anularea actelor atacate;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanții, candidați care au reușit la concursul intern B/277, publicat la 9 iulie 2007 de Secretariatul General al Consiliului, au fost inițial numiți în categoria B cu păstrarea vechimii în grad dobândite în categoriile C și D. Ulterior, vechimea lor în grad a fost limitată până la data preluării noilor funcții, în timp ce personalul care se află în categoria B în baza procedurii de atestare și nu grație reușitei la un concurs a putut păstra vechimea respectivă. În aceste condiții, reclamanții invocă încălcarea prevederilor și a principiilor menționate în concluziile de mai sus.

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2007 — Kuchta/Banca Centrală Europeană

(Cauza F-89/07)

(2007/C 269/130)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Jan Kuchta (Frankfurt am Main, Germania) (reprezentant: B. Karthaus, Rechtsanwalt)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană

Concluziile reclamantului

- obligarea pârâtei la plata către reclamant de daune-interese în valoare de 1 euro;
- anularea deciziei din 31.12.2006 privind „annual salary & bonus review” (ASBR) pentru anul 2006, comunicate reclamantului;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor extrajudiciare efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea este îndreptată împotriva unei încălcări a dispozițiilor privind protecția datelor în sensul că raportul de evaluare al reclamantului pentru anul 2006 a fost transmis în întregime, fără încunoștințarea sa, noului său director.

În plus, reclamantul invocă în legătură cu procedura annual salary & bonus review (ASBR) o încălcare a principiului egalității de tratament și absența consultării, potrivit reglementării, a Comitetului pentru personal al pârâtei, în întocmirea ASBR al reclamantului pentru anul 2006.

În plus, reclamantul arată că pârâta ar fi încălcat articolul 1d alineatul (1) din statut, în sensul că aceasta ar fi respins candidaturile sale în special în temeiul originii sale africane.

(¹) Hotărârea Tribunalului Funcției Publice din 14 decembrie 2006, F-122/05, JO C 331, 30.12.2006, p. 47.

Acțiune introdusă la 17 septembrie 2007 — Traore/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-90/07)

(2007/C 269/131)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Amadou Traore (Rhodes Saint Genèse, Belgia) (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de respingere a candidaturii reclamantului pentru postul de însărcinat cu afaceri *ad interim* la Delegația Comisiei în Togo, în care a fost numit domnul X;
- anularea numirii domnului X în postul respectiv;
- anularea deciziei de respingere a candidaturii reclamantului pentru postul de șef de operațiuni al Delegației Comisiei în Tanzania, în care a fost numit domnul Y;
- anularea numirii domnului Y în postul respectiv;
- obligarea pârâtei la plata, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și atingerea adusă carierei reclamantului, a sumei de 3 500 euro;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă mai întâi neregularitatea procedurii de recrutare, pe de o parte, în sensul că nivelul posturilor în litigiu a fost stabilit la gradele AD9-AD14, cu încălcarea principiilor stipulate în special în hotărârea Economidis/Comisia (¹) și, pe de altă parte, în sensul că nu ar fi fost respectate anunțul pentru ocuparea postului vacant pentru primul din posturile în cauză și ordinea de prioritate stabilită la articolul 29 alineatul (1) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene (statut). Acesta adaugă faptul că analiza comparativă a meritelor nu ar fi fost efectuată, ceea ce ar demonstra existența unui abuz de putere, precum și o încălcare a principiilor egalității de tratament și vocației la carieră.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2007 — Torijano Montero/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza F-91/07)

(2007/C 269/132)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Javier Torijano Montero (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: S. Rodrigues, R. Albelice și Ch. Bernard-Glanz, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- anularea anunțului pentru ocuparea unui post vacant din 31 octombrie 2006, publicat de către Secretariatul General al Consiliului prin Comunicarea către personal nr. 171/06 privind postul de șef de serviciu de „securitate externă” al Oficiului de Securitate al Consiliului;
- anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri (AIPN) din 31 mai 2007 prin care se respinge reclamația reclamantului;
- comunicarea către AIPN a efectelor pe care le presupune anularea deciziilor atacate și în special reconsiderarea condițiilor de grad impuse în anunțul pentru ocuparea postului vacant în scopul de a permite reclamantului să își depună candidatura;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul, funcționar de gradul AD 6, contestă faptul că anunțul pentru ocuparea postului vacant sus-menționat acordă posibilitatea de a candida la postul de șef de serviciu de „securitate externă” al Oficiului de Securitate al Consiliului, post de gradul AD 11, doar funcționarilor având cel puțin gradul AD 8.

După ce a amintit că solicită încadrarea în gradul AD 8 în cadrul cauzei F-76/05 ⁽¹⁾, reclamantul invocă încălcarea principiului încrederii legitime, în măsura în care ocuparea postului în cauză ar avea ca efect pierderea calității sale actuale de șef al sectorului „securitate externă/protecția misiunilor” în beneficiul candidatului care va fi selecționat.

În plus, reclamantul invocă încălcarea interesului de serviciu, în măsura în care condiția de grad impusă în anunțul pentru ocuparea postului vacant nu permite reținerea candidaturii sale, în pofida faptului că ar fi persoana cea mai aptă să îndeplinească atribuțiile menționate în anunțul pentru ocuparea postului vacant. Mai mult, administrația nu ar fi explicat în ce fel interesul serviciului ar fi justificat derogarea de la articolul 31 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, potrivit căruia funcționarii sunt recrutați în gradele AD 5-AD 8.

În sfârșit, reclamantul susține că administrația ar fi încălcat principiul egalității de tratament și ar fi săvârșit o eroare manifestă de apreciere.

⁽¹⁾ JO C 281, 12.11.2005, p. 23 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul de Primă Instanță al Comunităților Europene cu numărul T-302/05 și transferată la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene prin ordonanța din 15.12.2005).

Acțiune introdusă la 1 octombrie 2007 — Tsirimiagos/Comitetul Regiunilor Uniunii Europene

(Cauza F-100/07)

(2007/C 269/133)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Kyriakos Tsirimiagos (Kraainem, Belgia) (reprezentant: M.-A. Lucas, avocat)

Pârât: Comitetul Regiunilor Uniunii Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 21 noiembrie 2006 a directorului administrației CR de recuperare a sumelor care i-au fost plătite reclamantului cu titlu de coeficient corector al părții din remunerația sa transferată în Franța între aprilie 2004 și mai 2005 pentru suma de 2 120,16 euro,
- anularea, în măsura în care este necesar, a deciziei din 21 iunie 2007 de respingere a reclamației sale administrative din 21 februarie 2007 împotriva deciziei din 21 noiembrie 2006, în măsura în care aceasta confirmă recuperarea pentru suma de 2 038,61 euro,

- obligarea Comitetului Regiunilor la restituirea către reclamant a sumei de 2 038,61 euro reținută din remunerația sa, majorată cu dobânzi de întârziere cu rata de 8 % pe an de la 1 decembrie 2006, data recuperării, și până la plata integrală,
- obligarea Comitetului Regiunilor Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, reclamantul invocă motive foarte similare celor invocate în cauza F-59/07 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO C 199, 25.8.2007, p. 51.

Acțiune introdusă la 3 octombrie 2007 — Cova/Comisia Comunităților Europene

(Cauza F-101/07)

(2007/C 269/134)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Philippe Cova (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: S. Pappas, lawyer)

Pârâtă: Comisia Comunităților Europene

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 29 iunie 2007 în măsura în care aceasta nu acordă prima de conducere prevăzută la articolul 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor pentru o perioadă mai mare de un an;
- obligarea Comisiei Comunităților Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea articolului 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor de către autoritatea împuternicită să facă numiri
- obiectivul articolului 7 alineatul (2) din Statutul funcționarilor vizează asigurarea unei bune continuități a serviciului în cazul existenței unui post vacant; conform sensului corect al acestei dispoziții, ocuparea temporară a postului trebuie să fie cât de scurtă posibil și din acest motiv administrația este obligată legal să pună capăt fără întârziere interimatului prin numirea în postul respectiv a unui șef de unitate;

- formularea „Durata interimatului este de cel mult un an” se referă exclusiv la durata interimatului și nu afectează remunerația corespunzătoare acestuia dacă interimatul se prelungește peste termenul de un an;
 - termenul de un an nu are caracter absolut cu atât mai mult cu cât nu este un termen care se adresează funcționarului, ci administrației, fără vreo altă precizare în sensul că acesta este obligatoriu, coercitiv sau imperativ; prin urmare trebuie interpretat ca fiind o modalitate de a aminti în mod ferm administrației să asigure ocuparea postului respectiv cât de curând posibil.
2. Încălcarea obligației de sollicitudine și a principiului bune administrări
- obligația menționată mai sus presupune că atunci când o autoritate adoptă o decizie privind situația unui funcționar, trebuie să ia în considerare toți factorii care ar putea să îi influențeze decizia și că în acest sens trebuie să țină cont nu numai de interesele serviciului, ci și de cele ale funcționarului respectiv;
 - în această privință principiul bunei administrări este în mod frecvent corelat cu obligația de sollicitudine;
 - în speță Comisia nu și-a îndeplinit obligațiile în măsura în care a cunoscut faptul că fostul șef de unitate trebuia să fie numit în alt post și a tolerat numirea *ad interim* a domnului Cova pentru o perioadă mai lungă de un an. Interpretarea Comisiei conduce la situația paradoxală că, în timp ce responsabilitățile asumate pentru perioada respectivă erau mai mari, reclamantului nu i se poate acorda decât prima de conducere limitată la un an.
-